உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ-குமாரதேவர்

அருளிச்செய்த

சாத்திரக்கோவையும்,

பெரியநாயகியம்மன் பதிகமும்,

ஸ்ரீ-சிதம்பரசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

நெஞ்சுவிடு தூதும்.

திருத்துருத்தி இந்திரபீடம் கரபாத்திர சுவாமிகள்
ஆதீனத்திற்குரிய
ஈசூர் - சச்சிதாநந்தசுவாமிகள்
மாணாக்கர்களிலொருவராகிய
பி - ஆறுமுகமுதலியாரவர்களால்
பலபிரதிகளைக்கொண் டாராய்ச்சிசெய்வித்து,
சென்னை:
முதற் பதிப்பு.
மனோன்மணிவிலாச அச்சியந்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.
1895.

உ

சிவமயம்.

கருத்து.

முக்கியகவனிப்பு ;—இப்பதிப்பிற்குமுன்னர் சிலரச்சிட்டிருந்த பிரதிகளிலுள்ள இச்சாத்திரக்கோவைகளைப் பரிசோதிக்குமளவில், யாதும் வரிசைக்கிரமமா யில்லாமையானும், ஒன்றுக்கொன்று பேதமாயிருப்பதைப்பற்றி, ஒருவாறுசந்தேகங்கொண்டு, மூல ஏட்டுப்பிரதிகளில் எவ்வாறிருக்குமோ ! எனவெண்ணி, சில மடாதிபர்களுக்கும், சில வேதாந்திகட்கும், சில பேரறிவுடையோர்கட்கும், அடியேன்சிரசாஷ்டாங்கமாக இக் குமாரதேவர் சாத்திரக்கோவைகட்கு மூல ஏட்டுப்பிரதிகளிருக்கில் அடியேன்பேரில் தயவிட்டு அனுப்பித்துக்கொடுக்க வேண்டுமென்று பல நிருபமெழுதியும் பதில் சரிவரக்கிடைக்காமல் பிரகு ஒருவாறு துணிந்து, "அரசனெவ்வழி யவ்வழி குடிகள்" என்னும் நீதிவாக்கியத்தைக் கடைப்பிடியாகக்கைக்கொண்டு, முன்ன ரச்சிட்டபிரதிகளை வெகுவாய்ப்பரிசோதிப்பித்து, அடியேன் இச்சாத்திரக்கோவையை யச்சிட்டிருப்பதுடன், விருத்தசைலத்தின்கண்ணே யெழுந்தருளியிருக்கும் பெரியநாயகியம்மன் பேரில் ஷை ஸ்ரீ-குமாரதேவர் அருளிச்செய்த பதிகமுஞ் சேர்த்து நன்குமதிக்கத்தக்கக் கடிதத்தி லச்சிட்டு முகிவுபெற்றிருக்கின்றன.—வேண்டுவோர்கள் சென்னை மனோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்தலைவனாகிய அடியேனிடத்திலும், சென்னை, "மதராஸ் ரிப்பன்" அச்சுக்கூடத்தலைவர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ, சை-இரத்தினசெட்டியாரவர்களிடத்திலும், சிதம்பரம், மேற்கோபுரவீதி மண்டபத்தில் வைத்திருக்கும் அடியேன் புத்தகஷாப்பிலும், கும்பகோணம், பெரியகடைவீதியில் ம-ா-ா-ஸ்ரீ, மயிலை-அருணகிரிமுதலியார் புத்தகஷாப்பிலிருக்கும் காரியம் நாராயணப்பிள்ளையிடத்திலும் அடியிற்கண்ட விகிதப்படி பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

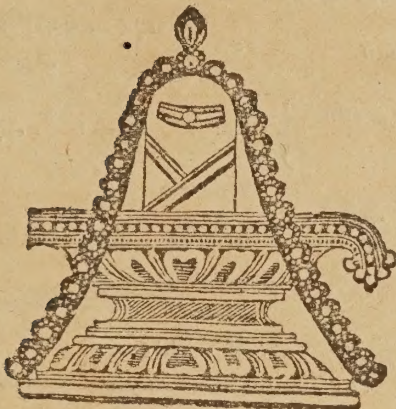
ஆப்பவுண்டு புத்தகம் க-க்கு	-	அணா - அ	0
கலிகோ (டை புல்பவுண்டு)புத்தகம் க-க்கு		அணா - க0	0

கோ. மா. மு.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆதீனவரலாறு.

துறையூர் - சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்,

பேறையூர்-சாந்தலிங்கசுவாமிகள்,

ஸ்ரீ - குமாரதேவர்,

சிதம்பரசுவாமிகள்,

ரெட்டி - சிதம்பரசுவாமிகள்,

பழனிசுவாமிகள்,

கூவாலத்துச்சுவாமிகள்,

புலியூர்ச்சுவாமிகள்,

குழந்தைவேல்சுவாமிகள்,

முத்தையசுவாமிகள்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குருபூசைநாட்கள்.

ஸ்ரீ-குமாரதேவர் = { புரட்டாசிமீ பூர்வபக்ஷம் சதுர்த்தசி.

குழந்தைவேல்சுவாமிகள். } = ஆடிமீ அசுவனி.

சாத்திரங்களின் அட்டவணை.

எண்.	சாத்திரங்களின் விபரம்.	பாடற்றொகை	பக்கம்.
௧	மகாராஜாதுறவு	௧௧௭	௧
௨	சுத்தசாதகம்	௯௫	௩௧
௩	விஞ்ஞானசாரம்	௯௮	௫௧
௪	அத்துவிதவுண்மை	௧௦௧	௭௦
௫	பிரமானுபூதிவிளக்கம்	௧௦௨	௮௯
௬	ஞானவம்மானை	௧௦௦	௯௮
௭	வேதாந்ததசாவத்தைக்கட்டளை	—	௧௦௨
௮	வேதாந்ததசகாரியக்கட்டளை	—	௧௦௪
௯	சகசநிட்டை	௧௧	௧௦௮
௧௦	உபதேசசித்தாந்தக்கட்டளை	—	௧௧௦
௧௧	பிரமசித்தியகவல்	—	௧௧௪
௧௨	சிவதரிசனஅகவல்	—	௧௨௨
௧௩	ஆகமநெறியகவல்	—	௧௨௭
௧௪	வேதநெறியகவல்	—	௧௩௦
௧௫	பிரமானுபவஅகவல்	—	௧௩௩
௧௬	சிவசமரசவாதஅகவல்	—	௧௩௭
—	பெரியநாயகியம்மன் பதிகம்	௧௦	௧௪௧

சாத்திரங்களின் அட்டவணை முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ-குமாரதேவர் சரித்திரச்சுருக்கம்.

ஸ்ரீ அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்தஸ்வரூபமே ஒருருவாகத் திருமேனிகொண்டருளிய ஸ்ரீ-குமாரதேவர் முற்பிறப்பில் பரமசிவத்தைநோக்கி மல்லிகார்ச்சுன பர்வதத்தில், நிஷ்காமதவஞ்செய்கையில், அந்தச்சுவாமிகளோடேகூட வேறொருவர் அந்தப்பர்வதத்தின்கண்ணே தவஞ் செய்துகொண்டிருந்தார்; அப்போது, பரமசிவம் அவரது தவத்திற்கிரங்கிப் பிரத்தியட்சமா யெழுந்தருளிவந்து, அன்பனே? உனக்கு என்ன வரம்வேண்டுமென்று கேட்குமளவில், அவரோ ஒன்றைக் கருதி! மற்றொன்றைக் கேட்டமாத்திரத்தில், பரமசிவம் திருவுளத்தில் முனிவுகொண்டு, அடா நீ ஜடாமுனியாகக் கடவதேன்று சபிக்க: அதுகேட்டு அவரும் திடுக்கிட்டெழுந்து நின்று சுவாமி? யான் கருதிவந்ததைக்கேளாமல் ஊழ்வினைச்சேட்டையால் தவறிப்போனேன் பரம்பொருளே! இனி யாதுசெய்யவல்லேன். அச்சோ! இச்சாபம் அடிமைக்கு,எக்காலத்தில் விமோசன மாகுமென்று அடிவணங்கிகேட்க, அடா நீபோய், விருத்தாசலத்தில், மணிமுத்தாநதிக் கரையில் வளர்ந்தோங்கிருக்கின்ற அரசமரத்தின்மே லிருந்தாயாகில், இந்தப்பர்வதத்தில் உன்னோடு தவஞ்செய்துநிற்கின்ற எமது அன்பனாகிய ஒருவன் கந்நடதேயத்தில் இராஜனாக வவதாரஞ்செய்து,சிறிதுநாள் அரசுபண்ணி, பிறகு விரக்தியுண்டாய், பேரையூர்ச்

சாந்தலிங்கசுவாமிகளிடத்தில் அநுக்கிரகம்பெற்றுக்கொண்டு மேற்படி ஆசிரியருத்தாரப்படி விருத்தாசலம்வந்து நீ இருக்கின்ற அரசமரத்தினிழலில் இருப்பான். அப்போது, நீ அவனைக்கண்டு வணங்கிக்கேட்டால், அவன் விமோசனஞ் செய்வானென்று திருவாய்மலர்ந்தருளியமாத்திரத்தில், அந்த ஜடாமுனியும், சுவாமி ? அவருக்கு முத்தித்திசை எப்போதென்று கேட்க : அடா ? அந்த அன்பன் இதற்குமுன்னர், ஐந்துசுத்த தேகமெடுத்து நம்மைநோக்கி நிஷ்காமதவஞ் செய்திருக்கிறான் ; இஃது ஆறுவதுதேகம். இன்னம் ஒருதேகத்தில்முக்தியைப் பெறுவானென் றருளிச்செய்ய. அதுகேட்டு ஜடாமுனியும் பாக்கியமென்று பரமசிவனிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டுபோய், மேற்சொல்லிய அரசமரத்தின்மேலிருந்து எப்போது விமோசனகாலம் நேரிடுமென்று வழிபார்த்துக்கொண்டிருந்தான்.

ஸ்ரீ-குமாரதேவரோ என்றால், பரமசிவத்தின் திருவருட்படி அருளே திருவுருவாகக்கொண்டபோதினும், ஆசிரியர்வேண்டியிருப்பதால், கந்நடதேயத்திலவதரித்துச் சிறிதுநாளரசு செய்து பிறகு துறவுபூண்டு ஒருநாள், தம்மிடத்திலுள்ள மந்திரிமார்களில் முதல்மந்திரியானவரால் தமது சரித்திரமுழுதும் பேரையூர்ச்சாந்தலிங்கசுவாமிகளுக்குத்தெரிவித்தபின்பு தாமேபோய் மேற்படி சுவாமிகளைக்கண்டு வணங்கிநிற்க : அதுதெரிந்து சுவாமிகளும், இவரதுபரிபாகத்தை நோக்கும்பொருட்டுத்தம்மிடத்திருக்கும் கையேட்டுத் தம்பிரானைப்பார்த்து அப்பா ? இவனைப்பார்த்தால் , அரசனைப்போலிருக்கின்றது, இவனிந்தவழிக்குப்பாத்திரவானல்லன், ஆதலால் இவனை அரசுக்கே போகும்படி சொல்லென்று சொல்ல : அதற்கு

அந்தத்தம்பிரானும் சுவாமி ? இவ்வரசனிடத்தில் அதிதீவரப க்துவமுடைய சற்சீஷருக்குள்ள பதினெண்தறியும் உண்டாயி நுக்கிறதே யென்று சைகையாகச்சொல்ல, சுவாமிகளும் (மு ன்பே அறிந்திருப்பதால்,)ஆனல் இவனை நமது எருதுக்குப்புல் லறுத்துப்போடச் சொல்லென்று கட்டளையிட்டருள, அவ் வாறே தம்பிரான் அரிவாளும், புல்லுகட்டுங்கயிறுங் கொடுத் தனுப்ப, மேற்படி ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் அத்திருப்பணியைச் சிர சாவகித்துக்கொண்டு வயலுக்குப்போய் பள்ளர்கள் புல்லறுப் பதைப்பார்த்து, தாமும் அவ்வாறே அறுக்க நினைத்து இடக் கையால் புல்லைப்பற்றி வலக்கையிலுள்ள அரிவாளைப் புல்லின் மேழற் பூட்டாமல் இடக்கை மேற்பூட்டியிழுக்க, கை யறுபட்ட மாத்திரத்தில் மேற்படி வலக்கையைப்பார்த்துக் கோபித்தார் ; இவ்வற்புதக்காட்சியைக்கண்ணுறக்கண்ட மேற்படிபள்ளர்கள் நீர் ஆரையா ? என்று கேட்க, நான் பேரையூர்ச்சாந்தலிங்க சுவாமிகள் வாகனத்திற்குப் புல்லறுப்பவனென்று சொல்ல, அதுகேட்டு அப்பள்ளர்கள் ஆச்சரியமடைந்து, இவர் அரசனை ப்போலிருக்கிறதென்றெண்ணி, அப்பள்ளர்களே புல்லறுத்து க் கட்டுக்கட்டி அவர் திருமுடிமேல் வைக்க, அச்சுமைபொரு மல் திருமுடிசாய்ந்து போவதைக்கண்ட பள்ளர்கள் அப்பு ற்சுமையை எடுத்துவந்து மேற்படி மடாலயத்து வெளியில் வைத்துப்போனார்கள்.

இவ்வாறு இரண்டு நாள்சென்றபின்பு, மூன்றாவது நாள் மேற்படி புற்சுமையை எடுத்துவந்தபள்ளன் இவர் சேதி முழு தும் கையேட்டுத்தம்பிரானுக்குத் தெரிவிக்க, அவரும் இவர் கையறுப்புண்ட சேதியை சுவாமிகளுக்குக் குறிப்பாகத் தெரி

வித்தனர் ; சுவாமிகளும் ஸ்ரீ-குமாரதேவரைப்பார்த்து சோத னை நிமித்தம் முனிவுகொள்பவர்போல் கோபிக்க, அவரும் உண்மையாகவேபயந்து ஒருபுறம் ஒதுங்கி இருந்துவிட்டார்.

பிறகு அன்று இராத்திரி சுவாமிகள் கையேட்டுத்தம்பி ரானையழைத்து அப்பா ? எங்களிருவருக்கும் வெவ்வேறே கட் டமுது கட்டி ஒரு தண்டத்தில்மாட்டி அரசனிடத்திற்கொடு த்து நம்மோடுகூட அனுப்பிவையென்று கட்டளையிட்டருள : அவரும் அவ்வாறே செய்தனுப்பிவைக்க, சுவாமிகள் முன் னும் ஸ்ரீ-குமாரதேவர் பின்னுமாய்ப்போகையில், சிலதூரம் போய் சுவாமிகள் இவரைத்திரும்பிப்பார்த்து என்ன தாமத மென்றதட்ட, அதுகேட்டு இவரும் பயந்து சுவாமி ? ஒருபுறம் அச்சுலிங்கம், மற்றொருபுறம் கனயுத்தம் இழுக்கின்றதே ! என்று சொல்ல, அக்குறிப்பையறிந்து சுவாமிகள் தமக்குத் தாமே ஆனந்தபரவசமடைந்து, பிறகு அவ்விடத்திலுள்ள ஓர் குளக்கரைமேலிறங்கி இருவரும் ஒன்றாக உட்கார்ந்து இர ண்டன்னத்தையும் ஒன்றாகச்சேர்த்து, ஸ்ரீ-குமாரதேவர் சுவா மிகளுக்குப் பரிமாற மேற்படி சுவாமிகள் நைவேத்தியங்கொ ண்டபின், சேடமான மகாப்பிரசாதத்தைத் தாமும் உட்கொ ண்டு, சிறிதுநேரம் அவ்விடத்தில் இருவரும் சிற்சிலவிஷயங் களை வசனித்துக்கொண்டிருந்து, பிறகு மடாலயத்திற்குவந்து சேர்ந்து சிலநாள்கழித்து, மேற்படி சுவாமிகளிடத்தில் அநுக் கிரகம்பெற்றுக்கொண்டு சாதனைசெய்து முதிர்ந்தகாலத்தில் ஒரு நாள் சாந்தலிங்கசுவாமிகள் இவரை மகாராஜா என்று பெயரிட்டழைத்து, அப்பா ? நீ விருத்தாசலத்துக்குப்போக வேண்டுமென்று கட்டளையிட்டருள : அங்ஙனே நல்லதெ

ன்று விடைபெற்றுக்கொண்டு விருத்தாசலத்தைநோக்கி வருகிறவழியில் சின்னசேலத்திற்குக் கீழ்ப்புறமானகாட்டில் இவர் நிமித்தம் அன்புகூர்ந்து பழமலைநாதரே ஒரு பிராமணரூபமாயெழுந்தருளிவந்து தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்துக்கொண் டிருந்து இவரைக்கண்டு அப்பா ? நீ ஆயாசமாய்ப்போகிறபடியால், நால்வகைஜலமு மிருக்கின்றன, உனக்குவேண்டிய மட்டும் சாப்பிட்டு விடாய் தீர்க்கலாமென் றுபசரித்துத் தண்ணீர்கொடுக்க : இவர் அதைச்சாப்பிட்டு தாகநிவிர்த்திசெய்துகொண்டு, விருத்தாசலம் வந்துசேர்ந்து, மணிமுத்தா நதிக்கரையி லிருக்கின்ற அரசமரத்து நீழலில் நடந்துவந்த ஆயாசத்தினால் சற்று இளைப்பாறச்சயனித்து பிரமானந்த நித்திரையி லெழுந்தருளியிருந்தனர்.

அதுசேதி பெரியநாயகியாரறிந்து தனதபிடேகத்திற்குச் சுவர்ணபாத்திரத்தில் வைத்திருந்த பசுவின்பாலை ஏந்திக்கொண்டு ஓர் பிராமணஸ்திரீயைப்போல அங்கு இவரிடத்தில் வந்து தலைப்பக்கத்திலுட்கார்ந்து தனது திருமடியின்மே லிவரது முடியைத் தூக்கிவைத்து அந்தப்பாலைப் புகட்டினபின்பு, இவர் ஆயாசந்தீர்ந்து கண்ணைவிழித்துப்பார்த்து நீ ஆரம்மா ? என்று கேட்க, அப்பா ? குமாரதேவா ? நான்தான் பெரியநாயகி, நீ எப்போதும் என்னிடத்தில்தானே சுகமாயிருவென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி உடனேமறைந்தருளினாள். பிறகு, ஸ்ரீ-குமாரதேவர், அம்மா ! உன் கிருபைக்கு அடிமை யாது கைம்மாறு செய்யவல்லேன் ! என்று பல்வாறு தோத்திரஞ்செய்து அங்ஙனே பரவசமாய் இருந்தார்.

இதை மேற்படி ஜடாமுனி, தேடியிருந்தபொருள் கிட்டிற்றெனவெண்ணி அம்மரத்தைவிட்டுக் கீழேயிறங்கி பிரா

மணவுருவமாய்வந்து அதிவினயத்துடன் அடிவணங்கிநிற்க: இவர் அந்தஜடாமுனியைப்பார்த்து நீ யார்? என்று கேட்க: நான் ஜடாமுனி யென்றுசொல்ல: நீ இவ்விடத்திற்கு வந்த காரிய மென்னவென்று கேட்டமாத்திரத்தில், ஜடாமுனி தனதுசரித்திரமுழுதும் விவரமாகச்சொல்ல, அதுகேட்டு ஸ்ரீ குமாரதேவரும் சந்தோஷமாய் ஜடாமுனியின் சாபநிவர்த்தி செய்து, சிறிதுநாள் அவ்விடத்தில்தானே கரபாத்திரஞ்செய்து கொண் டிருக்குங்காலத்தில், அவ்விடத்திலுள்ள ஒரு குடும்பி யானவன், இவரை மகானென்றறிந்து நாள்தோறும் உண்மை யாய்த் தரிசனஞ்செய்துகொண்டேவர, அவனுக்கு நாளுக்கு நாள் சகலசம்பத்தும் அபிவிர்த்தியடைந்து வருகையில், ஓர் நாள், அவன் ஸ்ரீ-குமாரதேவரைக்கண்டு வணங்கி சுவாமீ? அடியேனுக்கு ஏதேனும் ஓர் திருப்பணி கட்டளையிட்டருள வேண்டுமென்று வருந்திக்கேட்க, ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் அப்பா? அப்படி உனக்கிஷ்டமிருந்தால் ஸ்ரீ-பெரியநாயகியார் சந்நி தானத்திற்கெதிராக ஒரு மண்டபங் கட்டிவையென்று கட்ட ளையிட்டருள, அவனும் அப்படியே மகாபாக்கியமென்று மண் டபங்கட்டும்படி எத்தனித்துக்கட்டும்போது உத்திரக்கல் மே லேருமல் வருத்தமடைந்து ஸ்ரீ-குமாரதேவருக்குத்தெரிவிக்க, ஸ்ரீ-குமாரதேவரும், விபூதியைக்கொடுத்து இதை அந்தக்கல் லின்பேரில் போட்டுத் தூக்கென்றுத்தரவுசெய்ய, அப்படியே செய்து முடித்தபின்பு, அந்தக்குடும்பியும் சந்தோஷசித்தனுய் ஸ்ரீ-குமாரதேவரை வணங்கிநின்று சுவாமீ? தேவரீருடைய பிரபாவத்தை யின்னதென் றளவிட்டுச்சொல்ல ஆராலாகு மென்று நானவிதமாகத் தோத்திரஞ்செய்ய, ஸ்ரீ-குமாரதேவ ரும் அவனை அழைத்துக்கொண்டுபோய் கோபுரவாயிலிற்

செய்துவைத்திருக்கும் இரண்டு துவாரபாலகருடையமுதுகும் உளைபட்டிருப்பதைக்காண்பித்து இவர்களுக்குத் தவன கஞ்சி காய்ச்சி நைவேத்தியம் பண்ணென்று கட்டளையிட்டருள, அவனும் மகாபாக்கியமென்று அப்படியே செய்வித்துக் கிருத கிருத்தியனுனான்.

பிறகு ஒருநாள், ஸ்ரீ-குமாரதேவரும், ஓர் குடும்பி வீட்டு வாயிலில் கரபாத்திரத்திற்குச்சென்று கையேந்த, அவர்கள் இவரது மகிமையை யறியாதவர்களாய் தங்கள் வீட்டில் சமைத்து வைத்திருந்த மச்சத்தை அன்னத்தோடுகலந்து இவர் கையிற்பரிமாற, அதுதெரிந்து ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் அங்ஙனே குளத்தின் நீரருகிற்செல்ல, அந்தமச்சம் உயிர்பெற்று குளத்திற்குதித்துப்போய்விட்டது.

இப்படியிருக்க, ஒரு குஷ்டரோகியானவன் தனது தேகவருத்தம் நீங்கவேண்டுமென்று நாள்தோறும் இடைவிடாமல் ஸ்ரீ-குமாரதேவரைக்கண்டு தரிசனஞ் செய்துகொண்டேவருகையில், ஒருநாள் அதிகவாதனையினுல் சகிக்கப்படாதவனுய் ஸ்ரீ-குமாரதேவரது திருவடியில்வந்து வீழ்ந்து கோவென்று அலறி முறையிட, ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் அப்பா? நாம் வயித்திய னல்லவேயென்னலும், அவனும் சுவாமீ? தேவரீரதுதிருக்கையினுல் விபூதியாகிலுங்கொடுத்தால் எனது ரோகம் நிவர்த்தியாகுமென் றிரங்கிக்கேட்க, ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் திருவுளமிரங்கி விபூதியையள்ளி அவனது இடக்கையில் வைத்து வலக்கையால் மூடிக்கொள்ளச்சொல்லி பழமலையார் சந்நிதானத்தினுள் ஒரு மாடத்திலிருக்கும் விக்கினேஸ்வரரைக் குறியாகக்காண்பித்து, நீ அந்தவிக்கினேஸ்வரர்முன்னே போய் இரண்டு கண்களையுமூடிக்கொண்டு நின்று அங்கே

நடக்கின்ற அதிசயத்தை நமக்குவந்து சொல்லென்று கட்டளையிட்டருள: அவனும் அப்படியேபோய் நின்றமாத்திரத்தில் அவனுக்குச் சுழுத்திபோற்றோன்ற, அத்தருணத்தில் அந்தவிநாயகக்கடவுள் தமது துதிக்கையைநீட்டி இவனது இடக்கையிலிருந்த விபூதியைத்தொட்டதுபோலக் கண்டுவிழித்து ஸ்ரீ-குமாரதேவ ரிடத்திற்குவந்து விண்ணப்பஞ்செய்தமாத்திரத்தில் ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் ஆனந்தமாய் அந்தவிபூதியைத் தொட்டுத் தரித்துக்கொண்டு, அவனையும் தரித்துக்கொள்ளும்படி உத்தரவுசெய்ய, அவன் அப்படியே தரித்துவருங்காலையில் அவனது குஷ்டரோகம் நிவர்த்தியாகிச் சவுக்கியமடைந்தான்.

இப்படி யிருக்கின்றநாளையில், ஒருநாள் ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் திருவாரூர் மஹோற்ஸவத்திற்குப் போயிருந்தபோது, இரதோச்சவத்தினம் தியாகராஜப்பெருமான் இரதமேறி மாடவீதி திருக்கோலம் வருகையில், அந்த இரதத்திற்கு நேரே ஸ்ரீ-குமாரதேவர் தரிசனஞ்செய்துகொண்டிருப்பதை இரண்டு சைவர்கள்கண்டு, ஒருவர்க்கொருவர் விகடமாய் வீரசைவ மருளைப் பார்த்தீர்களோவென்று பேசிக்கொள்ள, அந்தவிகட வார்த்தைணிய ஸ்ரீ-குமாரதேவர்கேட்டு இரதத்தில்வரும் தியாகராஜப்பெருமானைப்பார்த்து தியாகராஜப்பெருமானே! "வீரசைவம் மருளானால் இரதம்நடக்க, அருளானால் இரதம்நிற்க" என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினவுடனே இரதம் நின்றுவிட்டது: பிறகு, ஸ்ரீ-குமாரதேவர் கொஞ்சதூரத்திருந்த ஒரு மர நீழலி லுட்கார்ந்திருந்தார். இரதம் நின்றுவிட்ட சேதிதெரிந்த தர்ம்மகர்த்தராகிய தஞ்சாவூர் அரசன் இரதமானது நிலைவந்து சேர்ந்தபிறகு போஜனஞ் செய்கிறதென்னும் நிச்சயமுடைய

வனுதலால், என்னசெய்வோமென் றச்சமுற்று, இவ்விடத்தில் நடந்த இரகசியந் தெரியாதபடியினுல், சாயங்கால பரியந்தமும் அந்த இரதம் நடக்கும்படி அனேகபிரயெத்தினங்கள் செய்வித்தும் அஃது சற்றுகிலும் அசையாது நிற்பதைப்பார்த்து, இனி யென்ன செய்யக்கூடும் ! இது யாராலுற்ற இடறு ! அந்தோ ! வீணில்விரதம் தவறுதலாகிறதே! எம்பெருமானே! என்று வியசனமுற்று மெய்சோர்ந்துவாடி பிறகு தேறியிருக்குங்காலையில், மேற்படி அரசன் அவ்விடத்தில் நடந்த இரகசியத்தைக்கேள்விப்பட்டு ஸ்ரீ-குமாரதேவர் இருக்குமிடத்திற்கு வந்து அவரைக்கண்டுவணங்கிவிண்ணப்பஞ்செய்ய, ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் அரசனைப்பார்த்து இம் மறுளனிடத்தில் உங்களுக்கு என்ன அலுவல் போங்களென்றுசொல்ல, அரசனும் சுவாமீ ? இந்தப்பிழையை மன்னித்து, இரதத்தை நடப்பித்தருளவேண்டுமென்று வெகுவாகத் தோத்திரஞ்செய்ய, அதற்கு ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் திருவுளமிரங்கி அந்த இராஜனுடனுஞ் சேனைகளுடனும் எழுந்தருளிவந்து இரதத்தின்முன்னேநின்று தியாகராஜப்பெருமானைப் பார்த்து எமது தயாநிதியே! "வீரசைவம் அருளானல் இரதம் நடக்க,மருளானல் இரதம் நிற்க" என்று திருவாய்மலர்ந்தருளின மாத்திரத்தில், இரதம் சடுதியில் நடந்து யாவருங்களிக்க நிலையிற்போய் நின்றது.

இப்பால் ஸ்ரீ-குமாரதேவர் மறுபடியும் விருத்தசைலம்வந்து அவ்வரசமரத்தின்கீழ் வாசம்பண்ணிக்கொண் டிருக்குங்காலையில், பிறதேசத்திலுள்ள ஓர் மாந்திரீகன் விருத்தசைலத்திலுள்ள பத்திரகாளியைந் தன் கைவசமாக்கிக்கொள்ள எண்ணினவனுய்த்தனதுநாட்டைவிட்டு மணிமுத்தாநதிக்கு வடதிசையாகவருகையில், மேற்படி பத்திரகாளியறிந்து அச்சமுற்றவ

ளாய் ஒரு ஸ்திரீயைப்போல ஸ்ரீ-குமாரதேவரிடத்திற்குவந்து அவரைப் பிரதக்ஷண நமஸ்காரம்பண்ணி அவருக்கெதிரே நிற்க, அதுகண்டு ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் நீ யார்? என்றுவினவ; சுவாமீ? நான் பத்திரகாளி, என்னைத் தன் வசஞ்செய்துகொள்ளும்படி ஒரு சண்டாளன்வருகிறான்: அதனால், பயந்துவந்தேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அதற்கு ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் என்றால் உனக்கு ஆகவேண்டியதென்னென்றுவினவ, பத்திரகாளியும் சுவாமீ? தேவரீரதுதிருவடிகளை அடியாள் சிரசின் மேல்வைத்தால் எனது ஆபத்துநீங்குமென்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் திருவுளமிரங்கி, அங்ஙனே நல்லதென்று பத்திரகாளிசந்நிதிக் கெழுந்தருளிவந்து, அந்த விக்கிரகத்தின் முடிமேல் தமதுதிருவடியைத் தூக்கிவைத்த மாத்திரத்தில், அந்தமாந்திரீகனுடைய இரண்டுகண்களும், அவன் மனவிருள்போலவே இருளடைந்தன: அதுதெரிந்து அந்தமாந்திரீகனும் பயங்கொண்டு, இந்தஸ்தலத்தில் பெரியோர்கள் வாசஞ் செய்திருக்கின்றனர்போலு மென்றெண்ணி, அவ்விடத்தில் விசாரிக்க: ஸ்ரீ-குமாரதேவர் எழுந்தருளியிருப்பதைக் கேள்விப்பட்டு, அவரிருக்குமிடந்தேடிவந்து, அவரைக்கண்டு வணங்கிநிற்க, ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் அவனைப்பார்த்து நீ யார்? என்றுவினவ, சுவாமீ? நான் மாந்திரீகன், நான் இவ்விடத்திற்கு இந்த உத்தேசமாய்வந்த இடத்தில், எனக்கு இவ்வகையான ஆபத்துநேரிட்டது, இதைத் தேவரீரே தீர்த்தருளவேண்டுமென்று வெகுவாகத் தோத்திரஞ்செய்துநிற்க; ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் சற்றேதிருவுளமிரங்கி அடா? உன்சரீரமுள்ளவரையிலும் இந்த மாந்திரீகத்தை விட்டிருப்பாயாகில், உனக்கு ஒரு கண்மாத்திரந்தெரிய அநுக்கிரகஞ்செய்வோமென்னலும்,

அம்மாந்திரீகனு மப்படியே நல்லதென்று ஸ்ரீ-தமாரதேவரது திருவடியைத்தொட்டுச் சொன்னவளவில், ஒருகண்தெரிந்து தன்னுடையதேசத்திற்குப் போயினான்.

இப்பால் ஒருகுடும்பியானவன் புத்திராபேக்ஷயினால் ஸ்திரீயுந்தானும் நெடுநாளாய் வியசனப்பட்டுக்கொண்டு ஸ்ரீ-தமாரதேவரைக்கண்டு நாள்தோறுந்தரிசனம்பண்ணிவருகையில், ஒருநாள் ஸ்ரீ-தமாரதேவர் திருவுளமிரங்கி மேற்படி குடும்பிக்கு விபூதியளிக்க, அவ்விபூதிப்பிரசாதத்தால் அவர்களுக்கு இரண்டு ஆண்பிள்ளைகள்பிறந்து, அவர்கள் வளர்ந்து, ஐந்துவயதாகிப் பள்ளிக்கூடத்தில்வைத்து வித்தியாப்பியாசஞ் செய்வித்தபிறகு, அந்தப்பிள்ளைகளுக்கு இலக்கணப்பியாசஞ் செய்விக்கவேண்டி இலக்கணவித்துவானாகிய சிதம்பரப்பிள்ளையென்பவரை மதுரையிலிருந்து வரவழைத்து மேற்படி இரண்டுபிள்ளைகளுக்கும் இலக்கணப்பியாசஞ் செய்வித்துவருங்காலத்தில், ஒருநாள் ஸ்ரீ-தமாரதேவர் குக்ஷிபாதை நிமித்தம் அந்தக்குடும்பி வீட்டுக்குவருகையில், மேற்படி சிதம்பரப்பிள்ளையென்னும் உபாத்தியாயர் இவரிடத்தில் மதிப்பற்று இறுமாந்திருப்பதைக்கண்டு அவரைத் தடுத்தாட்கொள்ளத் திருவுளங்கொண்டு அவரைநோக்கி, ஓர் வாக்கியத்தைக்கூறி அதற்குப்பயன் வினவ, அவருக்கென்ன வித்வசாமர்த்திய மிருந்தபோதினும், இந்தச்சந்நிதானத்தில் நாவெழாமையால் பயன் கூறுதுமயங்கிநின்று சற்றேதெளிவுண்டாகி ஸ்ரீ-தமாரதேவரது திருவடியில்விழுந்து வணங்கி, சுவாமீ ? அடிமையைமன்னித்து இரக்ஷித்தருளவேண்டுமென்றுவிண்ணப்பஞ்செய்து, அதுமுதல் துறவுபூண்டு மேற்படி ஸ்ரீ - தமாரதேவரது பின்னாகச் சாயைபோற்றொடர்ந்து தானுங் கரபாத்திரம் பண்ணிக்கொ

ண்டிருந்தார், அவரது ஆராமையையும், மெய்யன்பையும், ஸ்ரீ-குமாரதேவரறிந்து அவரைத்தமது ஆசிரியரிருக்கும் திருப்பேரையூருக்குக் கூட்டிக்கொண்டுநடந்து, மடாலயத்திற்குச் சமீபமாகப்போகையில், விடியற்காலையாகையினால் எழுந்திருந்து வெளியேவந்துநிற்கிற தம்பிரான்களைக்கண்டு, சுவாமிகளிருக்குஞ் சமைய மெப்படியென்றுவினவ, சுவாமிகள் பரநிட்டையி லெழுந்தருளியிருக்கின்றதெனக்கூற, ஆனால் நாம் பணிசெய்வோமென்று நினைத்து ஸ்ரீ-குமாரதேவர் சாணச்சட்டியெடுத்துக்கொண்டுதிருமெழுகிட சிதம்பரசுவாமிகளும் திருவலகெடுத்துக்கொண்டு திருவலகிட்டார்; இத்திருப்பணி முடித்தபின்பு, சுவாமிகள் திருக்கண்விழித்தருளிய சேதிதெரிந்து இவ்விருவர்களும் மடாலயத்துட்சென்று சுவாமிகளைக் கண்டு வணங்கிநிற்க, சுவாமிகளும் ஸ்ரீ-குமாரதேவரைப் பார்த்து அப்பா? உன்னை யடுத்துநிற்கின்றவன் யார்? என்று வினவ, தென்னாட்டுச் சைவனென்றுசொல்ல, இவனை எனைழைத்துவந்தாய்? என்றுகேட்க, அதற்கு ஸ்ரீ-குமாரதேவர் மௌனமாயிருந்து விட்டார்; இப்படி இரண்டுதினஞ்சென்றபின்பு, சிதம்பரசுவாமிகளது நடையைக் கையேட்டுத்தம்பிரானறிந்து சுவாமிகளை வணங்கிநின்று சுவாமீ? இந்தச்சைவன் மிகுந்த வல்லவனாயிருக்கிறபடியால் இவனைத்திருவடிக்கு ஆளாக்கிக் கொள்ளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அதற்குச் சுவாமிகளும் மேற்படி தம்பிரானைப்பார்த்து அப்பா? நமக்கிருக்கிற சந்ததிபோதும்; நமது சந்ததிக்குச் சந்ததி நெடுநாளாயில்லாதிருந்து, இப்போது கிடைத்தபடியால் அப்படியே செய்விக்க வேண்டுமென்று கட்டளையிட, அதற்குத் தம்பிரான் மௌனமா யிருந்துவிட்டார்; இப்படி இரண்

நாள்கழிந்தபின்பு, மூன்றாவதுநாள் சாந்தலிங்கசுவாமிகள் ஸ்ரீ-குமாரதேவரை அழைத்து நீ உன்னிருப்பிடம்போவென்று சொல்ல, ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் இவன் இவ்விடத்தி லிருக்கட்டு மென்றுவிண்ணப்பஞ்செய்ய, சுவாமிகள் இவ்விடத்தில்வேண் டாம், நீயே யழைத்துக்கொண்டு போவென்றுசொல்ல, ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் இவனைக் கொண்டுபோய் அடிமை என்ன செய்கிறதென்றுகேட்க, சுவாமிகளும் ஸ்ரீ-குமாரதேவரைப் பார்த்து அப்பா ? நீ இவனைக்கொண்டுபோய்ப் பக்குவமறிந்து உனக்குச்சொன்னதை இவனுக்குச் சொல்லிவையென்று கட் டளையிட, ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் மகாப்பிரசாதமென்று விடை பெற்றுக்கொண்டு இருவரும் விருத்தாசலம் வந்துசேர்ந்து, பி றகு சிதம்பரசுவாமிகளது பக்குவஞ்சோதித்து அநுக்கிரகஞ் செய்தருளினார். இவர்தான் திருப்போரூர்ச்சந்நிதானம் விளக் கிய சிதம்பரசுவாமிகள்.

இப்படி நடந்துவருங்காலத்தில் பெரியநாயகியாரும் ஸ்ரீ-குமாரதேவரால் சாஸ்திரஞ் செய்விக்கும்படி திருவுளங் கொண்டு ஸ்ரீ-குமாரதேவரது யோகில்வந்து அப்பா ? குமார தேவா ? நீ சாஸ்திரஞ் சொல்லவேண்டுமென்று திருவாய்மல ர்ந்தருள ; ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் அம்மா ? அடிமையாற்சொல்ல முடியாதென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெரியநாயகியாரும் ஆனால் நாமே உனது நாவில் நின்று சொல்லிமுடிக்கிறோ மெ ன் றனுக்கிரகித்து, அங்ஙனே இந்த ஷோடச மகாசாஸ்திரங் களையுஞ்சொல்லி முடித்தருளினார். இப்படி அனந்தமகத்து வங்களைச்செய்து அந்தத்தில் ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் சொரூப சாக்ஷாத்கார பரிபூரணநிஷ்டையையடையுஞ் சமயமறிந்து, இர ண்டாவது அடிமையாகிய ரெட்டி-சிதம்பரசுவாமிகள் ஸ்ரீ-கு

மாரதேவரைப் பார்த்து சுவாமீ ? தேவர்பரிபூரணமானபின்பு அடியார்கள் தரிசனஞ்செய் துய்யும்பொருட்டு ஓர் திருப்பணி கட்டளையிட்டருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அதற்கு ஸ்ரீ-குமாரதேவர் நாம் மறைந்தும் நமதுபெய ரிருக்க வேண்டுமோவென்று அகண்டபரிபூரண சாக்ஷாத்காரசொரூப வியாபகத்திற் கலந்தருளினார். இப்பால் ரெட்டி-சிதம்பரசுவாமிகளும் ஸ்ரீ-பெரியநாயகியார் கட்டளைப்படி ஸ்ரீ-குமாரதேவர் திருநாமத்தினால் கோயில்மடாலய முதலாகியதுகளுஞ் செய்வித்து, பிறகு தாமும் பரிபூரணநிலையை யடைந்தருளினார்.

ஸ்ரீ-குமாரதேவர் சரித்திரச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

இஃது, ஷை சுவாமிகள் மரபிலுள்ள அடியார்களில்
ஒருவரால் தெரிந்து சுருக்கமாக
எழுதப்பட்டது.

ஸ்ரீ-குமாரதேவர்திருவடிவாழ்க.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ - சிதம்பரசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

நெஞ்சுவிடு தூது.

காப்பு.

தஞ்சமென்றோர்க் கின்பந் தருகுமர தேவன்மே
னெஞ்சுவிடு தூது நிகழ்த்தவே - விஞ்சும்
பழமலைவா ழாழத்துப் பாழிமத வேழக்
கழலிணைவா ரீசமே காப்பு.

கலிவெண்பா.

பூவாய்த்தகற்பகப்பூம் பொங்கரிடத்திற்சிறந்தோன்
றூவாய்த்தசெங்கமலத் துள்ளிருந்தோன் - மாவாய்த்த ()
மார்பகத்தோனைகமுற்றோர் வஞ்சகக்கூற்றைக்கடந்த
ஓர்மிகுத்தகாயத் திறன்முனிவோ - ரேர்மிகுத்த (௨)
மாணிக்கப்பைவிரித்து வாழுரகர்பாருறைவோ
ராணிப்பொன்போன்றமறை யாகமங்கள் - பேணி (௩)
யுருவேயருவே யொளியேவெளியே
தெருளேயருளே சிவமே - பொருளேயென் (௪)
றேத்துஞ்சுகசொருப மின்னருளேயோர்வடிவாய்
நாத்துதிசெய்பேரு நயந்தருளி - தீர்த்தனென (௫)
வந்தபிரானையேன் மலதிமிரம்போக்குதற்கென்
சிந்தைகுடிகொண்ட செழுஞ்சோதி - வந்தனைசெய் (௬)

யன்பர்க்கெளியா னதிகரோயாயிடினும்
வன்பர்க்கரிதாய மாணிக்க - மன்புக்க (எ)
மந்தரமேமத்தாக வாசுகியேநாணுகச்
சந்திரன்றாணுக்கடலே தாழியா - வந்தரர்தம் (அ)
வன்பிற்கடைய வருமமுதம்போன்றெழா
தன்பிற்பெருகியெழு மாரமுதந் - துன்பத் (கூ)
திரையாழிவீழ்ந்தவரைத் தீதறியாமுத்திக்
கரைமேல்விடுக்குமொருகப்பல் - விரவிவரு (க0)
மாகமேயாதி யநேகபிரபஞ்சமெல்லா
மேகமாய்க்காட்டு மெழிற்சித்தன் - மாகசுர (கக)
ரேமாக்கவெம்மனே ரியாருமிருமாக்கக்
கோமாக்கருணைமழை கூர்மேகம் - பாமரருங் (கஉ)
கண்டபொழுதேகசிந்து கசிந்துள்ளுருகித்
தொண்டுசெயமேவுஞ் சுவைக்கரும்பு - பண்டு (கங)
பிரமனகந்தை பிறங்காதடங்கப்
பரமவொளியாப் படர்ந்து - சிரமனந்த (கச)
கோடிபடைத்துக் குலவுலகெலாந்தாளுய்
மூடிநிலைபெற்றமுதுகிரியா - னீடிக் (கரு)
குறிஞ்சிபுணின்று குறவர்குடில்சாடி
மறிந்துவிழமாலியானை மாய்த்துச் - செறிந்த (கசு)
வகிலுங்கழைமலரியு மந்திரையாலுந்திச்
சிகிநிறச்செம்பாலைவெப்பந் தீர்த்துப் - பகரரிய (கஎ)
முல்லைபுகுந்து முடைகெழுமுமாய்ச்சியர்தம்
பல்லையொத்தமுல்லை பறித்தெறிந்தங் - கொல்லை (கஅ)
தயிர்ச்சாடிமத்துடனே தாங்கிமருதத்
தியற்பள்ளரார்ப்ப வெழுந்து - வயற்புடைக (ககூ)

ளேரிகுளங்க ளெலாநிறைத்துநெய்தநிலஞ்
சாரவெழுந்து தரும்பரவர் - நேரும் (௨0)
மலைமலையெலாந் துணித்து வன்படவுதள்ளிக்
குலவுகடலோடுறவு கொண்டு - நிலவலைய (௨௧)
மாழமொடுநீள மளத்தற்கரிதாகி
யேழ்கடல்வெள்ளமெனச்சிறந்து - மூழ்குமவர் (௨௨)
தம்மையழுக்கறவே தான்றுடைத்தலன்றியுயிர்
வெம்மையழுக்கு மிகத்துடைத்து - செம்மைதரு (௨௩)
வீட்டின்பவெள்ளத்து மேன்மைபெறவேமூழ்க
நாட்டுமெணிமுத்தா நதியுடையான் - மீட்டரிய (௨௪)
மெத்துகடமாதி வெறும்பொய்க்கதிட்டானச்
சத்தெனுமோர்மேன்மைந் தருநாடன் - மொய்த்து (௨௫)
வரும்பேருருவமாய் மன்னுபொருளெல்லா
மொருங்கேசுகமான வூரான் - விரும்பியமெய்ப் (௨௬)
பத்திப்பழவடியார் பைந்தமிழ்ச்சொன்மாமலரால்
வத்திக்கக்கட்டுபொ மாலையான் - முத்திபெற (௨௭)
வோரறிவுகாணுமிடத் தொன்றென்றுஞ்சுட்டாது
சீரறிவாய்நின்றமனச் செம்பரியா - னேர்மருவு (௨௮)
பக்குவநான்கானபெரும் பாதங்கள்சோதிதர
மிக்கமறையாகமமாம் வெண்மணிகொண் - டெக்காத (௨௯)
விச்சைஞானங்கிரியை யென்னுமுத்தா னம்பொழிந்தங்
கச்சமறத்துறத்த லாசையறற் - றுச்சமது (௩0)
கோடாகவேந்திக் குளிர்கருணைமெய்யுணர்வாம்
வீடாதகண்கண் மிகவிழித்துச் - சேடா (௩௧)
ரிரண்டற்றவத்துவித மென்னுங்கைநீட்டித்
தெருண்டதவம்பத்திச் செவிகொண் - டிருண்டபெருந் ( )

தத்துவசாலங்களெனுஞ் சாற்றுங்கவளமுண்ட
சுத்தமெனுஞ்சீர்வாய் துலங்கவே - பொய்த்த (௩௩)
கருமவீக்கூட்டங் கடியாதுவீசுந்
தருமமாநல்வா றயங்க - வொருமையிலா (௩௪)
வாறுசமயக் குருடரறியாத
வீறுபரிபூரணமா மேனியுடன் - கூறுமலம் (௩௫)
போகமுனிந்துயிரின் போதமழித்துத்தோன்று
மாகமிகளேத்து மறிவானையான் - முகமுடன் (௩௬)
வந்துதனையடைந்தோர் வன்பவநோய்தீர்ப்பதற்கே
யந்தமறக்கட்டு மருட்கொடியான் - சந்ததமுஞ் (௩௭)
சேமநிதிபோற் றிகழ்மறைநான்கிற்சிறந்த
சாமமறையாந் தகுமுரசோன் - காமர்செறி (௩௮)
கஞ்சனும்வேளுங் கடுங்கூற்றுந்தன்னடியார்க்
கஞ்சநடாத்துதிரு வாணையான் - விஞ்சியபே (௩௯)
ரின்பமுளந்ததும்ப வெல்லோருங்கொண்டாடு
நன்குமரதேவனெனு நாமத்தான் - மன்பயிலுஞ் (௪0)
சாதனநான்கானபெருஞ் சம்பத்தைக்கைப்பிடித்து
மாதனமாதர் மனைதுறந்து - தீதறுசீ (௪௧)
ருள்ளிருந்தஞானம் புறனுமுதித்தாங்கு
வெள்ளைநிறநீறணிந்து மேனியெலாங்-கள்ளமுறு (௪௨)
காமனைவென்றதிருக் கண்ணிற்பிறந்தனல்
யாமவனைவெல்வதற்கீ தாமென்று - தோமறுசீ (௪௩)
ரக்கமணிமாலை யதுதரித்துமவ்வுறுப்பின்
மிக்கபணியாய் மிகப்பூண்டு - தொக்கபகை (௪௪)
கொல்வார்மஞ்சற்றோய்த்துக் கூறைகொளுமாறவித்தை
வெல்வான்கருதும் விருதாக - நல்லசெக்கர் (௪௫)

காவிதோய்துண்டங் கருதுமுழநான்குகட்டி
மேவுகருவிப்படையை வெல்வதற்கு - தாவிலாக் (சசு)
கச்சைகட்டினுற்போற் கனவுதரபந்தனமே
லெச்சமறக்கட்டி யிடர்ப்பிறவி - யச்சம் (சஎ)
பிரிந்ததெனக்காட்டுமொரு பெற்றிபோற்றோன்றும்
விரிந்தசடைபின்றாழ விட்டு - திருந்து (சஅ)
முயிரங்கமீதி லுயர்பரமலிங்கஞ்
செயலறவேதோன்றுந் திறம்போற் - பயனார் (சகூ)
மருமத்திலிங்க மகிமையுடன்றாங்கிக்
கருமத்துரிசு கழன்றே - யொருமித்த (ருo)
நெஞ்சுடனேவீடுதொறு நீடுபிச்சையேதெனினும்
வஞ்சமறவேகரத்தில் வாங்கியுண்டு - விஞ்சுங் (ருக)
குருபரனுமக் குமாரதேவன்பாற்
றிருவடிபெற்றஞ்ஞானந் தீர்ந்தே - யுருநாம (ருஉ)
முள்ளவெல்லாஞ்சத்சித் சுகமாவொருங்குணர்ந்து
தெள்ளியபேரின்பவெள்ளந் தேக்கியே - விள்ளலிலா ()
தெல்லாஞ்சிவமாய்க்கண் டேபெற்றமாதவரு
மல்லார்திருவுடனே வாழ்ந்தாலு - நல்ல (ருச)
விடையன்பாற்கும்ப மிருஞ்சென்னிதாங்கித்
தொடருமறிக்குட்டி யுடன்றோற்பை - புடையெடுத்துக்
கம்பளந்தண்டாதி கைக்கொளினுமுச்சென்னிக்
கும்பமிசைநெஞ்சுவைத்த கொள்கைபோ - லெம்பிரான்
றாளிலேநெஞ்சுவைத்துத் தாங்குடும்பிபேரனடிக்கு
மீள்கிலாவன்புடைய வித்தகரு - மாளாத் (ருஎ)
தகைமையுடையோராய்த் தக்கபணிசெய்தே
யகமுழுகமுமலர் வாருஞ் - சுகசொருப (ருஅ)

மொன்றென்றேசொன்னா லுலகமேதென்றிடவே
நின்றபழுதையிடை நீளரவ - மன்ற (௫௯)
வுதிக்குமாறப்பொருளி லுண்டாமென்றோத
விதித்தபழுதை விளங்கின் - மதித்தபாம் (௬௦)
பேகுமதுபோ லெழிற்சிவங்கண்டும்மூலசு
மோகாதிதோன்ற லெனையென்ன - மோகமறக் (௬௧)
கானலினீரில்லையெனக் கண்டுநீர்தோன்றுதல்போ
வீனமில்பொய்யாத்தோற்று மென்றிசைப்ப - வான (௬௨)
பழுதையினிற்பாம்பும் பகர்கானனீரு
மெழுமோதகையா யிவைதாங் - குழுமியே (௬௩)
நானாவாயோர்பொருளி னண்ணுவதேதென்றிசைப்ப
வானாதபொன்மண்ணி லாபரண - நானா (௬௪)
கடமாதிதோன்றுமொரு காரணம்போற்றோற்றுந்
திடமாநீகாணென்று செப்பத் - திடவா (௬௫)
னொருவன்றொழிலா லுளவாமிவைதா
மருவுமிவையாவ ரால்வந்த - துரையெனவே (௬௬)
விண்ணினிடைப்பீலி வெயிற்குஞ்சந்தோன்றுவபோ
னண்ணுமெனவே நயந்துரைப்ப - வெண்ணுமவை (௬௭)
பற்பலவானாலும் பகருருவொன்றாமிவைதாங் [க்
துப்புடைநானாவுருவாய்த் தோற்றுவதென்-செப்புகென
காந்தருமாநகர்போற் காணெனவேயந்நகர்தான்
போந்தவிவகார மின்றாப்பொய்யாகு - மேய்ந்த (௬௯)
விவற்றுள்விவகார மேய்வதெவனென்னக்
கவற்றுள்கனவுவிவகார - நவிற்றுதல்போ (௭௦)
லாமென்றுரைப்ப வதுநினைவின்வாதனையாந்
தோமுறுபொய்வாதனைதான் றூய்தாய - சேமப் (௭௧)

பொருட்கேதெனவந்தப் பூரணத்திற்ருேன்றுந்
தருக்காநினைவாகுந் தானென் - றுரைப்ப (எ௨)
வதற்குநினைவெழுமோ யாதென்றுகேட்பக்
கதித்தகனவிலை கண்டா - யிதைப்பொய்யென் (எ௩)
றுன்னுதுகேட்டி யுளஞ்சற்றசைந்தக்கால்
முன்னம்பரமுயிர்கண் மொய்த்தெழுந்த - மன்னு (எ௪)
வுலகமிவைதோன்று முளமிறந்தாலிந்தக்
கலகமெலாம்பொய்யாய்க் கனவை - யிலகியதோர் (எ௫)
மெய்யொன்றேயாகு மிளிருமுளத்துருவ
நையாவுருவமொடு நாமமாம் - பொய்யுளந்தா (எ௬)
னுன்னினைவுநீதென்றே யூகத்தானேக்குமிடத்
தந்நினைவுநாமவுரு வாகுங்கா - ணந்நினைவு (எஎ)
கோடிகணத்திற் குதித்தெழலாலிவ்வுலகு
நாடற்கருவுருவ நாமமாய்ப் - பீடுபெறத் (எ௮)
தோற்றுநினைவைத் துணித்தாற்சற்சிற்சுகமே
மாற்றற்கரிதாய் வயங்கலுறுஞ் - சாற்றுமிதா (எ௯)
லுள்ளமேயிவ்வுலகா மிவ்வுலகேயுள்ளமா
முள்ளமலாதேயுலக மொன்றில்லை - யுள்ளே (௮0)
மதுரந்தருஞ்சாத்தன் வன்கோயின்முன்னே
சதுரங்கமாபலமாத் தங்குங் - குதிரைகரி (௮௧)
தேராளெனும்பெயருஞ் செப்பியபேர்கொள்ளுருவு
நேராதுபொய்யென்று நீக்கியே - தேருமிடத் (௮௨)
துற்றிடுமுக்காலத்து முள்ளமண்ணேமற்றெல்லாம்
வெற்றவெறும்பொய்யாய் விடுமிவைபோற் - சொற்ற ()
பெயருருவமானவெல்லாம் பேணுதுநீக்கிற்
செயிரறுசித்தொன்றே திகழு - மியல்பாங் (௮௪)

*

கடலிற்றுரைநுரை காண்டிவலைமொக்கு
ளிடமுற்றெழினு மிதுபொய் - திடமுறுமெய் (அரு)
யாவதெதுவென் றறியுமிடத்தப்பொருளின்
மேவுதிரைநுரை வெண்டிவலை - தாவியெழு (அசு)
மொக்குளெனும்பெயரு மொழிபெயர்கொள்ளும்முருவு
மொக்கவெறும்பொய்யா முருசியுடன் - றக்க (அஎ)
நெகிழ்ச்சிகுளிர்ச்சிமய நீரொன்றேமெய்யாம்
பகுக்குமவைபோல்ப் பாரிற் - றொகைக்கரிதாய்க் (அஅ)
காணுமுருநாமங் காணுதுபொய்யாகு
மாணுறுசற்சிற்சுகமே வாய்மையாம் - மாணு (அகூ)
இருப்பதுசத்துச்சத்தா லெண்ணுருவநாம
மிருப்பதுபோற்றோன்றும்வே றில்லை - யுரைப்பரிதாய்த்
தோன்றுதல்சித்துச்சித்தாற் றோன்றுமுருநாமந்
தான்றனித்துத்தோன்றுவது தானில்லை - யான்றசுகந் ()
தானேயுளதிதனுற் றங்குமுருநாம
மானசுகம்போ லணுகியிடு - நானேத (கூஉ)
வேறேதுமில்லை விரிதிரையாதிகடாங்
கூறுசலமொன்றே குறிக்குங்காற் - றேறிற் (கூ௩)
பொருளொன்றேயாகும் புனிதமுறுநெஞ்சாற்
றெருளொன்றிக்காணென்று செப்ப - வருளொன்று ()
நெஞ்சுடையாயென்று நிகழ்த்திவழுத்திப்பணிந்து
தஞ்சமெனப்பொருந்திச் சார்வாரு - மெஞ்சலிலா (கூரு)
தெம்மருங்குஞ்சூழ்ந்துவர வின்னியங்களைவகையின்
சும்மைக்கடலின் றொனிகாட்ட - மெய்ம்மைதரு (கூசு)
மேரார்பரிபுரண வின்போர்வடிவாகிப்
பேரோதவந்த பிரால்வந்தான் - சூரான் (கூஎ)

மிடியாயிருள்போக்கு மேதகையான்வந்தான்
வடிவாலுவமையில்லான் வந்தா - னடியார் (௯அ)
பவத்துயரைமாற்றப் பரிந்துவந்தான்வந்தான்
றவத்தலைவர்சற்குரவன் வந்தா - னுவக்கு (௯௯)
முதுகிரியான்வந்தான் முகிலனையான்வந்தான்
வதிதலுறுபேரின்பன் வந்தா - னதிக (௧00)
கவிராசர்போற்றுங் கனைகழலான்வந்தான்
றவிராததண்ணளியான் வந்தா - னவியாத (௧0௧)
ஞானகிரணமுறு நற்சூரியன்வந்தா
னீனமொன்றுமில்லா விறைவந்தான் - றேனனைய (௧0உ)
நந்துமரதேவனெனு ஞானபரன்வந்தானென்
றெற்பெருகுசின்ன மெடுத்தியம்பச் - சொற்பிரமன் ()
முன்னேரனமாய் முடிகாணேனீண்டிரண்டே
ழன்னமாக்காண்குவலென் றுங்கெழல்போல்-பொன்னூர்
கவரிபுடையிரட்டக் கண்டோர்க்கிவனைத்
தவறில்லையில்லையென்று சாற்று - முவமையா (௧0௫)
வால்வட்டம்வீச வடியார்களங்கநோய்
சாலவொட்டாதோட்டுந் தகைமையா - யேலு (௧0௬)
மெனதுகளங்கமுந்தீ ரொன்றிந்துவந்து
தனதுபணிசெய்யுந் தகைபோ - லினமருவு (௧0எ)
முத்துக்குடைநிழற்ற முத்திபெறவேண்டுமென்றே
ரித்திசைவாரீர்வாரீ ரொன்றென்று - மொய்த்து (௧0அ)
கரத்தாலழைப்பதுபோற் காணூர்கொடிக
ளுரைத்தாற்போலெவ்விடத்து மோங்க - வுரைப்பரிய ()
மெய்யர்கரமாமேக மென்மலர்களாம்பெரிய
துய்யமழையெங்குஞ் சொரியவே - செய்ய (௧௧0)

மறைமுடிவுகாட்டு மணியேயெமது
குறைதவிரவந்தபெருங் கோவே - நிறையு (ககக)
மதியேசெழும்பாகே வானமுதேஞ்ஞா
நதியேயுலகுயிர்க்கோர் தாயே - கதியேயெந் (ககஉ)
தாதையேசெந்தருவே தண்ணளியேநாயடியேன்
றீதையேபோக்குமிருந் தெய்வமே -யோதுட் (ககங)
டிமிரதிவாகரனே செய்யமுதுகுன்றிற்
குமரதேவேயென்று கூறித் - தமிழ்தெரிந்த (ககச)
வந்திகர்பல்லாண்டிசைப்ப மாமகரதோரணமுஞ்
செந்திருவுமோங்குந் திருமறுகி - லந்தணவி (ககரு)
மோனந்தயங்கி மொழிபொருளெல்லாந்தானு
மானந்தபோதகமீ தாங்கேறித் - தானந் (ககசு)
தவங்கள்சிறப்பத் தகுகுமரதேவ
னுவந்துபவனிவர வுற்றே - நவஞ்சேரு (ககஎ)
மவ்வீதியுள்ளோ ரனைவோரும்வந்துவந்து
செவ்விபெறவே செறிந்தெங்குந் - தவ்வாத (ககஅ)
விம்மேனிகொண்டதிவ னெம்மனோருள்ளிருந்த
பொய்ம்மையறவென்றே புகல்வாரு-மெம்மானே (ககசு)
யோர்வடிவுகொண்டதிது வுண்மையாமெங்ஙனெனி
லேர்வடிவாற்காணலா மென்பாருந் - தேர்வரிய (கஉ0)
பூரணமாநோக்குவிழிப் புண்டரிகனென்பாரு
மேரிணங்குபேரின்ப னென்பாருஞ் - சீரிணங்கு (கஉக)
கற்றோர்க்கினிய கரும்புகாணென்பாரு
முற்றுனமக்கிவனென் றோர்வாரு - முற்று (கஉஉ)
விளமையானென்பாரு மெம்போல்வார்க்குற்ற
வளமையானென்பாரு மாகிப் - புளகமுடன் (கஉங)

கொள்ளப்பணிந்தவர்கள் கொண்டாடும்வேலைதனி
னுள்ளத்தமியேனு நண்ணியே - விள்ளாது (கஉச)
மின்றிரண்டு மொய்த்ததொரு மேன்மைபோலமிளிருந்
தென்றிரண்டுபின்றாழ்ந்த செஞ்சடையு - நன்றிதரு ()
மூன்றுபிறைநிரையா மொய்த்ததெனப்புண்டரஞ்சே
ரான்றதிருநெற்றி யழகிணையுந் - தோன்றுந் (கஉசு)
துளக்கமிலாமதிபோற் சோதிமுகமும்
வளக்கமலநோக்கிணையின் வாகுங்-கிளக்குமறை (கஉஎ)
யஞ்சமுதித்தங்கழகு தருநாசியையும்
விஞ்சோர்மொழிமலர்வாய் மென்னகையுந்-தஞ்சமுறு ()
மந்தரமோரிரண்டின் மாமுடிமேலோரிரண்டு
சுந்தரபானு துலங்குவபோற் - சந்தமுறுங் (கஉகூ)
காதிணையிற்பூண்ட கனகசெப்புக்குண்டலங்க
டீதறவேகாட்டுமிரு திண்புயமு - மோதவிடம் (கஙO)
போக்கிமிளிரும் புனிதத்திருமிடறு
நோக்கிணக்கின்பென்ற நுவன்மார்பு - நீக்கரிதா (கஙக)
மையந்திரிவகற்றி யச்சமறநிச்சயஞ்சொற்
செய்யமுறைகொண்ட திருக்கரமு - மையலுறு (கஙஉ)
சிவபரமிரண்டுந் தேருமிடத்தேகமென்று
மேவியசின்முத்திரைகொண் மென்கரமுந் - தாவிலாச்()
செக்கர்வானம்பவளச் செம்மலையைச்சூழ்ந்ததுபோற்
றக்ககாவித்துகில்சேர் தண்ணிடையுந் - தொக்கவதின்()
மேலொருமின்சூழ்ந்து விளங்குதல்போலத்திகழு
மேலுதரபந்தனத்தி னின்னழகுஞ் - சாலவே (கஙரு)
பற்றிவிடாத பழவடியார்க்கின்பவெள்ளம்
வற்றாதளிக்கு மலர்ப்பதமு - நற்றவரு (கஙசு)

-மாணிக்கமால்வரைமேல் வண்டுசுபோர்த்ததுபோற்
காணத்திருநீற்றுக் காப்பணிந்தே ² யாணிப்பொன் ()
மேனியையுமம்மேனி மீதிலேயக்கமணி
யானியிலாலிங்க மமைத்ததையு - நானோதக் (கஙஅ)
கண்ணிணைக்கோரின்னமுதாக் கண்டுபணிந்தேத்தி
யுண்ணினைவுதோன்றா துறுபோதி - லெண்ணவொணா()
மெய்யொலாநிற்ப வினையேனைத்தானோக்கி
யையனருண்மாலளித்தா னன்றுமுதற்-றூய்ய (கச0)
வவன்றருமின்பம்பெறவே யாசைமிகக்கொண்டே
னுவந்தவன்பாற்றூதுவிட வுன்போ - னிவந்த (கசக)
கடல்சூழுலகனைத்துங் காண்கிலேனெஞ்சே
யிடர்போக்குந்தூதாநீ யின்றுத் - திடமாகச் (கசஉ)
செல்லவேவேண்டுஞ் சிறியேனுயிர்த்துணையே
நல்லவெனக்குதவு நாயகமே - புல்லறிவா (கசங)
னாயேன்பிறந்திறந்த நாளெல்லாமென்னுடனே
நீயேபிரியாது நின்றதனா - னீயேயென் (கசச)
றாதையுந்தாயுந் தமரும்பெறுநட்புஞ்
சூதையேசெய்வார் துணைவரோ - நீதயவா (கசரு)
யென்பாலொருமித்திங் கேகாந்தமாயிருந்தா
லுன்போலுமென்போலு மொப்பாரா - ருன்பெருமை ()
யாகமுமாரணமு மானபல்கலையு
மியோகிகளுந்தாமே யுரைக்குங்காண் - மோகக் (கசஎ)
கருத்தடங்கின்முத்தியது கையகலிற்கட்டென்
றுரைத்ததரனுமைக்கென் றுன்னி - விரித்து (கசஅ)
புகழ்ந்ததல்வே புகலரியநெஞ்சே
மிகுந்தபிறப்புவீ டென்னுங் - தகுந்தொகைக்குக் (கசகூ)

காரணமுநீயே கருதுமுல்கமெல்லா
மேரிணங்குநின்னையல்லா தில்லைகாண் - பாரிணங்கு ()
நீசற்றசைந்தா னிகழுமுலகாகு
நீசற்றுந்தோன்றாதி னின்றக்கான் - மாசற்ற (கருக)
மெய்ச்சிவமேயாகு மிளிருமிதாலுன்பெருமை
யச்சிவந்தானே யறியுங்காண் - மெச்சு (கருஉ)
முறவாலுயர்வா லுனைப்போலெனக்குப்
பிறிதாருளரதனற் பேணி - யறவாழி (கருங)
யான்குமரதேவன்பா லன்புடனேதூதுசெல்ல
நான்கருதியுன்பா னவிற்றினே - னியான்புகலு (கருச)
மவ்விறைவனென்று மமருமிடஞ்சொல்லக்கேண்
மௌவன்மணக்கு மலர்ச்சோலை - செவ்விதரு (கருரு)
முத்தாநதிசூழ் முதுகிரியாமாங்குநீ
வித்தாரமாய்ச்செல்லு வேலைதனிற் - கத்துஞ் (கருசு)
சமயமெனும்பொய்வேடர் தம்மைமிகநாடி
யமருமுறவாமென் றணுகேல் - கமைவி (கருஎ)
லரிவையர்தாமென்றியம்பு மாமாவைநாடேல்
கருதவிடயமெனுங் கானின் - மருவு (கருஅ)
நெறிதப்பிப்போயதனு ணின்றுமயங்கேல்
பொறிமத்தமாவொடுபோ ராடேல் - செறிவுற்ற (கருகூ)
காமமெனும்பங்கத்திற் காலிடேல்கோபமெனுந்
தூமவழன்மிதித்துத் துள்ளியிடே - னமவுரு (கசுO)
முன்பின்புடைபெயர்ந்து முன்னிநோக்காதேகி
யன்பெலாமோருருவே யானவுரு - மின்பமய (கசுக)
மாகியிருப்போரு மரியதவச்செல்வர்களு
மேகமெனுந்துணிவை யெய்தினரு - மோகமறு (கசுஉ)

வீரசைவநாயகரும் வேதமுனிவரரு
மோராகமசைவ வுத்தமரும் - பாரோரு (கசுங)
நாற்றிசையுஞ்சூழவவர் நாப்பணுடுச்சூழ
மேற்றிகழுமிந்து விளங்குதற்போற் - போற்றுங் (கசுச)
குமாரதேவென்னுங் கோமானிருப்ப
¶ னமாவென்றவன்சபையை நாடி - யெமாலன்பு (கசுரு)
தன்னடிக்கீழ்வைக்கத் தருகருணைசெய்தானைப்
பொன்னடியென்சென்னி பொறித்தானை-மன்னு (கசுசு)
பவளமலையுபய பாரிசத்துஞ்செம்மை
திவளருவிதூங்குந் திறம்போ - னவமார் (கசுஎ)
கழுநீர்த்தொடையல் கலந்தபுயத்தானை
வழுநீத்தபாமாலை மன்னைத் - தொழுவார்க்கு (கசுஅ)
வேண்டியவேண்டிய வெல்லாமிகவளிக்கு
மீண்டியதெய்வ மிருந்தருவை - மாண்டறியா (கசுகூ)
வானந்தச்செல்வ மளிக்குஞ்சிந்தாமணியை
வானந்துதிக்கவரு மாதவத்தை - தீனனே (கஎ0)
னேதுபிழைசெய்தாலு மேழையேனுக்கிரங்கித்
தீதனிவனென்றுத தெய்வத்தை - யோதும் (கஎக)
பழமலையான்பாகம் பதியாவிளமை
யழகுடனேவாழுமை தம்மை - வழுவாது (கஎஉ)
தந்தசச்சிதானந்த சாகரத்தினூடாடுஞ்
செந்திருவாழுங்குமர தேசிகனைத் - சிந்தைநீ, (கஎங)
பொன்னேமரகதமே பூரணமேயாரணமே
யன்னேமுதுகிரியா ராரமுதே - மன்னேயென் (கஎச)
றேத்திப்பணிந்தங் கெழுந்துகரஞ்சிரமேற்
சேர்த்துபின்கைகட்டிச் சென்றுநின்று-தீர்த்தனே (கஎரு)

¶ நமா என்பது நமஸ்காரம்.

யுன்பவனிகண்டங் குனதுகடைக்கண்ணேக்க
மன்புடனேபெற்ற வரிவைதா - னின்பம் (கஎசு)
பெறுவதலாலவித்தைப் பேரிருளில்வாடி
யுறுவளோயாவு முதிக்கச் - செறியும் (கஎஎ)
பகுதியெனும்பௌவத்துப் பாடொலியினுலே
மிகுதிவருந்துவளோ மேனி - யகமென்று (கஎஅ)
மூலவகங்காரமெனு மூரிமதவேளினுற்
சாலமயங்கத் தகுவளோ - கோலியே (கஎகூ)
கத்துசமயக்குயிலின் காரொலியாலானந்த
நித்திரைபண்ணுது நிகழ்வளோ - சுத்தமுறுஞ் (கஅ0)
சாத்தீகமாயையெனுஞ் சந்திரனுல்வெம்புவளோ
காத்தாள்வாய்மற்றிவளைக் காணென்றே-யாத்தன் (கஅக)
திருவடியில்விண்ணப்பஞ் செய்துவணங்கி
யிருமைதருமிவ்வுலக மெல்லா - மொருமைபெறு (கஅஉ)
பேரின்பமாகியென்றும் பேராதிருந்தவிந்தச்
சீரின்பநாயேன் செறிந்தோங்கத் - தாரன்பா (கஅங)
யின்றிவளுக்கீதலெழில்வள்ளாலென்றியம்பி
நன்றெனவேசம்மதிப்ப நன்குரைத்து - மன்றலுறு ()
சந்தமரதேவன் றருங்குவளைமாலைநெஞ்சே
யிற்பெறவேவாங்கிவா வின்று. (கஅடு)

ஸ்ரீ-சிதம்பரசுவாமிகள் நெஞ்சுவிடுதூது முற்றிற்று.

துதி.

எவ்வுயிர்க்குந் தாயா யிருந்தின் பமுதளிக்குஞ்
செவ்விதரு சந்தமர தேவன்பா - லவ்வியந்தீர்
நெஞ்சமே செங்குவளை நீண்மாலை வாங்கிவரச்
செஞ்சவே தூதாகிச் செல்.

ஸ்ரீ-குமாரதேவாயநமஃ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
க	உ௩	கான்மியம்	காமியம்
௩	கஎ	விழிக்கழை	விழிகழை
,,	உ௬	* இலஞ்சி=குளம்	* இலஞ்சி=வரி
எ	க௬	புரிந்துவேந்தன்	புரிந்தும்வேந்தன்
க0	௩	பௌவமார்புவி)	பௌவமார்புவி
கக	உ௬	* சார்வு = புறப்பற்று; அதுபுவனமும்போகமுமென இருவகைப்படும். இதை உ௯-வது பாட்டிற் காண்க.	* இருவகைச் சார்வு= உயிர்ச்சார்வு, பொருட்சார்வு.(வைராக்கியதீபம்) ௩௯-வது பாட்டில் காண்க.
உக	எ	எங்கனம்	எங்ஙனம்
உஉ	௩	தந்தமனதில்	தந்தமனத்தில்
,,	ச	உந்தன்மனதில்	உந்தன்மனத்தில்
,,	கச	எங்கன்கூடும்	எங்ஙன்கூடும்
உரு	்ச	விடைய	விடய
உஎ	கஉ	வெறி	வெரி
உஅ	அ	தாழ்வோ	தாழ்வால்
௩ரு	௬	ஆன்மரிச்சிவத்தினுக்கு	ஆன்மாசிவத்தினுக்கு
௩எ	௬	கிடையார்	கிடையா
௩௯	கஎ	ஞானமும்மிச்சை	ஞானமுமிச்சை
சஉ	உ௬	செவிதனில்	செவிதினில்
ச௬	உஉ	மகத்ததுபோலக்	மற்றதுபோலக்

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீகுமாரதேவர் அருளிச்செய்த சாத்திரங்கள் பதினாறனுள் முதலாவது

மஹாராஜாதுறவு.

பாயிரம்.

[கணபதிமுதலிய ஐவர் வணக்கம்.]

அமரர்கள்பரவுந்திருமுதுகுன்றி லாழத்துப்பிள்ளையைச் சிகரிக், குமரசற்குருவையிமகிரிராஜ குமாரியாம்பெரியநாயகி யை, * மும்மலமுமொருங்கேயகற்றிடுமுக்கண்முதல்வனைச் சா ந்தநாயகனை, நமதெணப்படியே முடிந்திடத்தினமு நாடிநின் றிறைஞ்சிவாழ்த்திடுவாம். (க)

[முக்குருவணக்கம்.]

மறைமுடிவதனில்விளங்கிடுமொளியே மனிதரைப்போ லவந்தெனது, சிறைதவிர்த்தாண்ட சிவப்பிரகாச தேசிகன் றன்னைமற்றவன்றன், நறைமலரடியைப் போற்றிடுஞ்சாந்த நாயகன்றன்னைமற்றவன்றன், நிறையருள்பெற்ற பழனிமா முனியை நெஞ்சினுளிருத்தியேபணிவாம். (உ)

---

* ஆணவம், கான்மியம், மாயை ஆக = ௩.

[ஆழத்துப்பிள்ளையார்துதி.]

தொய்யின்முலைக்கோடிரண்டுகெவான் றுதிக்கைமூன்று விழிதுரிசில், துய்யசைவமுதன்மதமுந் துலங்கவருமொண் பிடியுல்கம்,உய்யவுதவுமொருகளிற்றை யுலவாவிருத்தசைலத் தில், வையம்பரவுமாழத்து வாழைங்கரனை மலாநினைவாம். ()

[விருத்தாம்பிகைதுதி.]

(வேறு.)

இருட்கலிவலியின் ஞானநன்னெறிக ளிறந்துயிர்கொடு நெறிமேவி, மருட்கொடுகெலங்கா வகைகலியென்றும் வந்தணு காப்பதிதன்னில், தெருட்சத்திகருணை யுருவதாய்நின்று தெ ளிவிக்குமிறைவியெங்குருவோர், அருட்கடல்பெரியநாயகியுல குக் கனைமுதல்வியைப் பணிந்திடுவாம். (ச)

[சபாநாயகர்துதி.]

திங்களார்சடையிற் கங்கைநீர் துளிப்பத் திருந்திழையு மையுளங்களிப்பப், பொங்கராவொடுநற் புலிமுனிவர்கண் மா ல்போதயனமரர்கள் போற்றத், துங்கநான்மறைகடுதித்திட வைந்து தொழில்விரிந்திடப்பொதுவதனிற், செங்கழலதிர நடஞ்செயும்பொருளைத்தினம்பணிந்திடரொழித்திடுவாம்.(ரு)

[சிவகாமியம்மைதுதி.]

(வேறு.)

அருளுருவர்யுயிர்கடமக்கன்னையாகி யஞ்ஞானந்தனை யக ற்றியமலமாகி,மருளிலதாய்மெய்ஞ்ஞானமாகுமுத்திவாய்த்திட வேகாத்தருளிவானேரேத்த,இருள்கெடவேமிளிருமிருங்கழல் களார்ப்ப விறைபுரியுந்திருநடத்தாற் களித்துவாழுந், தெருண் மருவுமறைநான்கும் பரவுந்தில்லைச் சிவகாமசுந்தரியைச் சிந் தைசெய்வாம். (சா)

[விநாயகர் துதி.]

(வேறு.)

செக்கர்போன்றொளிர்முக்கட்சிலம்பினை
மிக்கபேரருள்வேலையையோர்கொம்பால்
தக்கவன்பர்க்குதவுந் தருவினை
இக்கதைநிறைவேறவிறைஞ்சுவாம். (௭)

[சுப்பிரமணியர் துதி.]

(வேறு.)

கடிகமழ்கரியகூந்தற்கனிமொழித்துவர்வாய்த்தெய்வப்
பிடிதனக்கோட்டால்வள்ளிப்பெண்கொடிபடருஞ்செய்ய
படிபுகழ்புயமாங்குன்றிற்பாயவண்கழுநீர்நீப
மடலவிழ்செழுந்தார்ச்செவ்வேண்மலரடிவணக்கஞ்செய்வாம்

[அடியார் துதி.]

(வேறு.)

வண்டுழாயலங்கன்மாயவன்மலர்மேல் வதிந்தநான்முகன் மறையறியாத், தொண்டைவாய்க்கெண்டை விழிக்கழைமொழியொண் டொடியிடையுமையையோரிடத்திற், கொண்டகோனருளைப் பொருளெனக்கருதிக் குல்வியசாதனந்தரித்து, மண்டியவடியார்யாவர்மற்றவர்தாண் மனத்தினுஞ்சிரத்தினும் வைப்பாம். (௯)

[அவையடக்கம்.]

(வேறு.)

சகரர்தம்வலியையுந்தடந்திரைக்கடல்
அகலமும்பின்புளோரக*ழிலஞ்சிதான்

---

* இலஞ்சி - குளம்.

புகழுறவிளக்கலேபோலவிச்செயுள்
தகைதருகலைஞர்நூறனைவிளக்குமால். (௧0)

[நூனுதலியபொருளும், நூற்பயனும், நூலாசிரியர்பெயரும்.]

(வேறு.)

திங்களொண்கவிகைத் திகிரியந்திணிதோட்டிகழ்கடற்றனைமாராஜன், அங்கண்மாநிலத்திற்றுறந்துவீடடைந்தவரிய விக்காதையைத்தமிழால்,இங்குமாதவத்தோரிசையுமென்றிசைப்பவிசைத்தனன்வீடுறக்கேட்டோர், கொங்கவிழ்பொழில்சூழ்பழமலையுறையுங்குமாரதேவென்னுமாமுனியே. (௧௧)

[வாழ்த்து.]

(வேறு.)

சிவன்றிருவுருவாமைந்துசின்மயவெழுத்தும்வாழி
நவந்தருநீறும்வாழிநயனநன்மணியும்வாழி
சுவின்றருங்குமாரதேவன்கழலிணையிரண்டும்வாழி
அவன்றிருவடியார்தம்மோடாருயிரனைத்தும்வாழி. (௧௨)

பாயிரம்-முற்றிற்று.

நூல்.

[நைமிசாரணிய வாசிகளாகிய சவுனகாதிரிஷிகள் மஹா ராஜன் சரித்திரஞ் சொல்லும்படிவேண்ட சூதமஹா முனிவர் சொல்லத்தொடங்கல்.]

(வேறு.)

தருக்கிளர்நைமிசாரணியத்திற்றங்கியமுனிவர்கள்சூதன், வரப்பணிந்தேத்திக் கதைகள்பற்பலவா வகுத்துரைத்தனைம ஹாராஜன், திருக்கதையெங்கட்குரைத்திலையதுநீசெப்பெனச் சுருதியிற்சொல்லுஞ், சுருக்கமில்காதை யிதுவெனத்தொகுத் துத் தோமறக்கேண்மினென்றுரைக்கும். (க)

[இதுமுதல்-எ-பாட்டானும் அரசன் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.]

குழைத்ததண்சினைத்தேமாவிஞெண்கனித்தேன்குல்விய பலவினற்பலத்தேன், தழைத்திடுகதலிப் பழமுகுத்திடுதேன் மூன்றிரண்டிலஞ்சியிற்றதும்பி, விழுத்தகுவயலிற் பாய்தரவி ளையுமிகுகருநாடதேசந்தான்,இழைத்தநற்றவத்தாலுயிரெலாம் புரந்தங்கிருந்தரசாளுமோர்குரிசில். (உ)

(வேறு.)

மஞ்சமரிஞ்சிசூழ்மாபுரத்திருந்
தெஞ்சலிலெண்டிசையிறைவர்தரடொழத்
தஞ்சமென்றடைந்தவர்தம்மைக்காத்திகல்
வஞ்சகர்க்காய்மஹாராஜமன்னனே. (ங)

(வேறு.)

தருநிழலரசுவைகுஞ்சதமகன்றிருவின்மிக்கான்
உருவினின்மதனின்மிக்கானுலத்தினிற்பலத்ததோளான்

செருவினிலரியேறன்னுன்றேனெடுஞ்சிமிறும்பாட
முருகுடைந்தொழுகுந்தாரான்மூவுலகளிக்கும்வேலான். (ச)

(வேறு.)

அரசர்வந்திடுதிறையளக்குமுன்றிலான்
முரசுகளனுதினமுழங்குமன்றலான்
கரைபொருதிரையெறிகடலந்தானையான்
அருவரைமார்பினன்யாளிமொய்ம்பினன். (ரு)

அரசர்தம்முடியுழுதவிருந்தாளினன்
எரிதவழ்திகிரியையேந்துந்தோளினன்
மருவலர்வலியினைமாற்றும்வாளினன்
தருநிதிக்கொடையினன்றருக்குநாளினே. (சா)

(வேறு.)

கவரியோடாலவட்டங்காரிகையார்கள்வீசப்
பவளவாயரம்பையன்னார்பாகடையுதவமுத்தத்
தவளவாணகையார்நீதந்தனிநடஞ்செய்யநின்று
குவலயமன்னர்போற்றக்குடைகடற்றானைசூழ. (எ)

இந்திரனுலயம்போலிலங்கியமண்டபத்தில்
சுந்தரமிருகராஜன்சுமந்தபூவணையின்மீது
வந்திருந்தவனிதன்னைமனுநெறிமுறையிற்காத்தே
அந்தமில்போகந்துய்த்தங்கிருந்திடுமரசர்கோமான். (அ)

[அரசன் றனக்குப் புத்திரனில்லாமையால்
வியாகுலமுறல்.]

தூம்புடைப்பிறையெயிற்றுத்தத்தியீராயிரந்தோட்
பாம்பினுற்பரிக்கலுற்றபாரினைப்பரிக்கப்பின்னர்

மேம்படுபுதல்வர்நந்தம்வீறுடைவயிற்றில்லென்று
தேம்படுதெரியன்மார்பன்சிந்தையாகுலங்களுற்றான். (கூ)

[இதுமுதல்-உ-பாட்டானும் தீர்த்தயாத்திரைமுதலிய
புண்ணியங்கள் செய்தமை கூறப்பட்டது.]

சங்கையேமுதலாமிக்ககடவுண்மாநதியிற்றோய்ந்தும்
பங்கயாசனன்மாறிங்கட்பவளவார்சடையான்றன்னை
அங்கையாற்பூசைசெய்துமதிதிகட்களித்துந்தீயில்
பொங்குமாகுதிகளீந்தும்பூவலம்வந்துந்தேவர். (கo)

ஆலயஞ்சாலையக்கிராரநந்தனவனங்கள்
கோலமாரிலஞ்சிகூபங்குளம்பலசெய்துமீரொட்
டேலுமாதானத்தோடேயிரணியமுதலீரைந்து
சாலநற்றனமீந்துந்தருமமெண்ணான்குசெய்தும். (கக)

[இதுமுதல்-உ-பாட்டானும் புத்திரோற்பத்தியும் சாதககன்ம
முதலியன செய்தமையுங் கூறப்பட்டன.]

தவம்பலபுரிந்துவேந்தன்றனயனைப்பூத்தபின்னர்ப்
பவந்தனைத்துடைத்தேன்மேலாம்பரமநற்பதமுமுண்டென்
றுவந்துசாதககன்மத்தோடொழிவறுகருமமெல்லாம்
நவந்தரச்செய்துநாமநன்மஹாராஜனென்றே. (கஉ)

(வேறு.)

வேதநீதியிற்கூறிவியன்றர
ஒதவெண்ணெண்கலையுமுணர்த்துவித்
தேதமற்றகுரவற்கிரணியம்
போதுமென்னப்பொழிந்தனன்கொண்டல்போல். (கந)

[இரதமூர்தன் முதலியவற்றிற் பயிற்றுவித்தலும், விவாகத்துக்குப் பிரயத்தினஞ்செய்தலுங் கூறப்பட்டன.]

கொடிநெருங்குங்கொடிஞ்சியந்தேர்பரி
கடமலிந்தகயமொண்சிவிகையிப்
படியிலூரப்பயிற்றுவித்தாசிலா
வடிவிலங்குமகற்குமணஞ்செய்வான். (கச)

[அரசர்களுக்கு விவாகபத்திரமனுப்புதலும், அவர்கள் வந்துசேர்ந்தமையுங் கூறப்பட்டன.]

மடங்கலன்னபலமுள்ளமாமன்னன்
இடங்கொளெண்ணெழுதேசத்திறைவர்க்கு
முடங்கல்போக்கினன்கண்டுமுடிமன்னர்
தடங்கொள்சேனைகள்சூழ்வரச்சார்ந்தனர். (கரு)

[இதுமுதல்-உ-பாட்டானும் நகரமலங்கரித்தல் கூறப்பட்டது.]

(வேறு.)

வடிகொள்வெண்சுதையாற் பித்திகைதீற்றி வானுறமணிக்கொடிநிரைத்துக், கடிநறுஞ்சாந்தங்குங்குமந்தன்னுற் கமழ்தரமறுகெலாமெழுகிப், பொடிகொள்சிந்துரத்தாற் கோலமேபுனைந்து பூமலர்பொரிநனிசிதறிக், கொடிகொண்மூதெயின் மேன்மாடமொண்சிகரிகோதறப்புதுக்கியேகுலவ. (கசு)

(வேறு.)

கதலியுங்கமுகுநட்டுக்காவணமலங்கரித்துப்
புதியதோரணங்கள்கட்டிப்பொற்குடஞ்செறித்துத்தீபம்
இதமுறவெங்கும்வைத்தேயிந்திரநகரம்போல
மதுமலர்த்தாமநாற்றிமாபுரியலங்கரித்தார். (கஎ)

[இதுமுதல்-ங-பாட்டானும் பெண்ணின் சிறப்பும், விவாகஞ்செய்தலுங் கூறப்பட்டன.]

(வேறு.)

வில்லிலங்குகைவேந்தர்மரபினில்
நல்லசாமுத்திரிகநூனன்கதாச்
சொல்லிலக்கணத்தோடுதெரிசிலா
முல்லைமாலைமுருகுவிரியவே. (கஅ)

(வேறு.)

மூவுலகதனிலுள்ளமுகிழ்முலைக்கருங்கட்செவ்வாய்ப்
பாவையயொழிலிற்போதன்ட்குத்தெடுத்துயிரோடேய
ஒவியந்தீட்டிஞனென்றுலகினிலுரைக்கச்செய்ய
பூவுறைதிருவிரும்பும்பொற்புடனவதரித்தே. (கசு)

(வேறு.)

இலங்கியவாலொண் டளிர்குழைத்தினியவிருதனக்கோங்கிணையரும்பி, நலங்கிளர் * ராம்பல் † குமி ‡ ழிருகுவளை நண்ணு ¶ செஞ்சரோருகம்பூத்துத், துலங்கிய × புயலைச்சுமந்திருதாளாற் றேமிலாமின்னெனநுடங்கிப், பலந்தரப்படருங்கொடியினைவேதப் பண்பினின்மன்றல்செய்வித்தே. (உ0)

[மஹாராஜனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்தல்.]

அருந்ததிகணவன்முதன்முனிவரர்க ளருமறைக்கிழவர்கடம்மால், பொருந்தியகங்கைப்பூம்புனலாட்டிப் பொன்னவம

---

* ஆம்பல் - அதரத்துச்கும், † குமிழ் - நாசிக்கும், ‡ குவளை-கண்ணுக்கும், × சரோருகம் - முகத்துக்கும், ¶ புயல்-கூந்தலுக்கும் உவமை.

ணிகளாற்குயின்ற, விரிந்திடுமெடங்கன் மென்றவிசேற்றிமிளிர் நவமணிமுடிகவித்துப், பருந்தடர்வேலான் பௌவமார்புவி யைப் பரிவெனத்தோன்றல்பாலளித்தான். (உக)

[மஹாராஜன் மனைவியோடு வாழ்ந்திருந்தானெனச்
சூதமஹாமுனிவர் சொன்னதைக்கேட்டு, இருடிகள்
பின்னும் வினவச் சூதமஹாமுனிவர் சொல்லத்
தொடங்கல்.]

சோகமேயின்றியிருந்தனன்வேந்தன் ரூன்றலும்பார் பொதுநீக்கி, ஏகமாச்செங்கோ லெங்கணுஞ்செல்ல வெண் டிசைவிசயமுஞ்செய்தே, மாகநாடென்னப்போகமே துய்த்து மடந்தையோடிருந்தனனென்ருன், வாகைவேலவன்பினென் செய்தானென்ன மறையவர்க்குயர்முனிவருக்கும். (உஉ)

[இதுமுதல்-உ-பாட்டானும் மஹாராஜன்முத்திக்கு ஞானமே சாதனமென் றுணர்தல் கூறப்பட்டது.]

மனைவியுந்தானுமோர்நினைவாகி மாறுபாடின்றியோர்கா லுந், தனையுணர்யோகிதந்தைதாய்கடவு டங்களையனுதினமி றைஞ்சி, அனையவருரைத்த நெறிதனினடந்து மருத்தங்கண்ம னதினிற்றரித்தும், வினையமதுடனே நூன்முறையவரைவின வியுஞ்சிலபகல்போக்கி. (உ௩)

தனியிடமதனி லிருந்திருவர்களுந் தங்களிற்ருமுணர்ந் துசாவித், துனிசெய்மாமாயைப் பிறப்பதுநீங்கிச் சுகமதைய டைந்தனுதினமும், இனிமையதாகவிருக்கலாஞானத் தென் றெணி ஞானிகட்சார்ந்து, நனியவர்பாத பூசனைபுரிந்து நா டொறும்வினவினர்நன்ருய். (உச)

[இதுமுதல்-ந-பாட்டானும் அந்தஞானம் சற்குரு சேவையின்றி விளங்காதெனத்துணிதல் கூறப்பட்டது.]

இருவரிலாசன்றனக்கறிவோங்க*விருவகைச்சார்வையும கற்றிக், கருவுடற்காவறனே'யுங்கைவிடுத்துக் கருத்தசையாது மெய்யுணர்வை, மருவிடிலகப்பற்றற்றுமேல் வீடுவாய்த்திடுமெத ற்குமெய்ஞ்ஞானக், குருவருளின்றி விளங்கிடாதெனவே கொ ண்டனன்மனத்தினிற்றுணிவே. (உரு)

மனைதனிலாசைபொருந்தியேநின்று † மகிதனின்ஞானி யாமெனவே, தனைமிகமதிப்போன்றன்னைவந்தொருவன் றந் திடுஞானமென்றிரந்து, வினவன்மட்டையினைப் பருகுவோன் றன்னை வேண்டித்தென்னம்பழந்தனையே, இனம்பணித்திரி வோன் புத்திபோன்மெனவே யியம்புவர் முற்றுணர் பெரி யோர். (உசு)

வேதவாகமசாத்திரபுராணங்கள் விளங்கவேகற்றுணர்ந் தவற்றைத், தீதறவெவர்க்குந்தெளிவுறவோதிச் செப்பிய வந் நெறியதனிற், சாதகமிலாதகுருவினையொருவன் ஞுனடைந் தானந்தம்வினவல், ஏதமாங்கழுதை தன்னைக்குங்குமத்தினிய ல்புகேட்டிடுதல்போன்மென்றே. (உஎ)

[சற்குருவையடைந்து விண்ணப்பித்தல்.]

சிவர்களிடத்திலருள்சிவபத்தி திருந்தியதுறவுமெய்ஞ்ஞா னம், ஆவதோர்வடிவாம்வேதமாமுனியை யமலவாரணியத்தி லடைந்தே, தேவர்கடேவேதுன்பமோர்காலுஞ் சென்றிடாமு த்திதானெய்திச், சாவதும்பிறப்புநீங்குமோர் நெறியைச்சாற் றெனத்தாழ்ந்திடமுனிவன். (உஅ)

---

* சார்வு=புறப்பற்று; அதுபுவனமும் போகமுமென இரு வகைப்படும். இதை-உகூ-வது பாட்டிற்காண்க. † மகி-பூமி.

[சற்குரு மாணுக்கனுக்கு உபதேசித்தல்.]

இருவகைச்சார்வாம்புறப்பற்றைநீக்கி யிச்சையின்மீட்டதினினைவு, மொருவியேயுடற்காவலையுங்கைவிடுத்தே யுட்கரணங்கள்வாதனையும், குருவருணெறியே யொடுக்கிடில்வீடுங்கூடுந்தாஞகவேபவத்தின், கருவழிந்திடுமிந் நெறியைநீ விரைவிற் கைக்கொண்டுசெல்லெனவுரைத்தான். (உகூ)

[மஹாராஜன் சிலகாலத்தின்பின் தனித்திருந்து உபதேசமொழிகளைச் சிந்தித்தல்.]

* அந்நெறிகுருவாலையமுந்திரிவு மகன்றிடத்துணிவதாக் கேட்டு, முன்னெறியான வரசியற்கையினின் முயன்றனன் சிறிதுநாளொருநாட், பின்னெறியதனை நினைந்தனைவரையும் பெயர்ந்திடவிடைகொடுத்தரசன், மன்னெறிக்கோல மகன்றந்தப்புரத்தில் வதிந்தனனொருவனாய்த்தனித்தே. (௩௦)

[இதுமுதல்-உ-பாட்டானும் தன்னைவந்து கண்ட அரசர் முதலாயினோர்க்கு இனி அரசியற்றலை வேண்டாது துறவுபூண்டு வீடடைவேனென்பது கூறப்பட்டது.]

அரசர்களமைச்சர்புரோகிதர்பெரியோ ரனைவருமவ்விடத்தேகி, ஆசனைநோக்கிநித்தியகரும மகன்றுவாளாவிருந்திடுதல், அரசிலக்கணமன் றெனவவர்வேண்ட வவர்களைநோக்கியேவேந்தன், அரசியற்கையினை வேண்டலன்னை யறியவேவேண்டினனன்றே. (௩க)

ஆண்டதோரரசுதனிலும்போகத்து மாசையற்றேனினி வேண்டேன்; மாண்டதோர்வனத்தி லொருவனாய்த்தனித்தே மனத்தசைவறுத்துவீடடைவேன், பூண்டவென்மனமிங்கினித்

* இப்பாட்டு - மெல்லினவெதுகை.

திரும்பாது போகத்தைப்பொருளெனவெண்ணி, வேண்டல்னீங்க ளரசனுவேறே விதித்துக்கொளுங்களென் றுரைத்தான்.

[இதுமுதல்-ங-பாட்டானும் இராச்சியத்தை விடலாகாதென மந்திரிமார் வற்புறுத்த மஹாராஜன் இராச்சியத்தின் றுன்பமும் முத்தியினின்பமு முரைத்தல் கூறப்பட்டது.]

ஆதியினினதுதாதையுநினேயே யரசினினிளமையிற்சூட்டத், தீதின்றியுனதுபுயவலிமையினிற் செகமதைத்தாங்கினேயினிமேல், நீதியினுணியமதியினுதரவினின்னேப்போ லொருவர் மற்றுளரோ, ஈதியற்கையதன் றிவ்வுடலுடனே யிச்செல்வமன்றிவேறுளதோ. (ஙங)

அலதுநீயேகினவனியுங்காப்பற் றவத்திலே யலேந்திடும்யாமும், சலனமதுறுவேமித்தகையெமைநீ தவிக்கவிட்டேகுதல்கடனன், றிலகிடவெமக்கிதேருளெனவமைச்ச ரியம்பிடவரசனும்பார்த்தே, உலகமெய்யெனவெண் ணுறுமதியுடையோர்க்குரைப்பினுமுணர்வுதியாதால். (ஙச)

இவ்வரசியற்கையற்பமற்றிதனு லெய்திடுந்துன்பினுக்களவின், றவ்வகையதனே யூகமின்மையினு ல்றிகிலிர்நீங்களின்பென்றே, எவ்வகைநினேந்தீரினியெக்காலுங்கட் டுதின்பமலதெனத்தோன்றும், ஒவ்வமற்றிதனுக் கூகமேதோன்றுதுங்களுக்குலகயூகுதிக்கும். (ஙரு)

[மஹாராஜன்துறவறம்பூண்டுநகரைவிட்டுப்போம்போது நகரத்தார் போய்ப்புலம்பல்.]

என்றுமற்றனேக மாவிரித்தரச, னெடுத்தமைச்சர்கடமக்கியம்பி, நின்றுபின்னவரை நிலுமெனநிறுத்தி நிதிதனும்பொ

ன்மனைவிடுத்தே, சென்றுபின்னகர வீதியினடக்கத் திரண்டனைவர்களும் பின்றொடர்ந்து, வன்றுயரடைந்து வாடியேமெலிந்து வாரியிஞேசையினழுதார். (௩௬)

[இதுமுதல்-உ-பாட்டானும் நகரத்தாருடைய துக்கத்தைச் சாந்திபண்ணுதல் கூறப்பட்டது.]

அவரவர்வினையி னவரவர்வருவா ரவரவர்வினையளவுக்கே, அவரவர்போக மென்றதேயாயி னுருக்கார் துணையதாகுவர்கள், அவரவர்தேகமுளபொழுதுடனே யாதரவானெனநாடி, அவரவரடைத னெறிகன்மத்தடையு மாதரவாதரவாமோ. ()

வினையுளவளவுங் கூடியேநிற்கும் வினையகன்றிடிற்பிரிந்திடுமால், வினையினல்வருமா தரவினினியற்கை மெய்யுணர்வத்தகையலவே, வினையிலையுங்களிடத்தினுனிருக்க மெய்யுணர்வொன்றையேநாடி, வினைபறுகானம் புகுதவேவேண்டி விரும்பினேனீர்நிலுமிங்ஙன். (௩௮)

[உறவினர்கள் தமதுறவுபாராட்டி அரசனைத் தடுத்தல்.]

என்றுநல் வேந்தனேதிலார்போல வேகின னனைவருங்கண்ணீர், நின்றெதிர்சொரிய வாய்விட்டே யலறிநின்றனர்தமர்கள்பின்னேகி, இன்றெமையாவர்காத்தளித்திடுவரினியை நீயேகுதனீதி, அன்றெனவுரைத்தாரவர்களை நோக்கியரசனீதுரைத்தனனன்றே. (௩௯)

[அரசன் உறவும் பகையும் வேறுவேறெனக்கூறல்.]

(வேறு.)

உறவாகுமெனவெனைநீர் தொடர்பதியல்பன்றுகு முயிர்கட்கெல்லா, முறவாகுஞானநனிபகையாகு மஞ்ஞானமுய்த்து

நோக்கி, னுறவானவதையடைந்து பகையானவிதைநீங்கியொ ருமையாக, உறவாதறனக்குத்தானேயென மற்றுறவுவிடுத்து றையுமென்முன். (சo)

[தாய்தந்தையர் அரசனைத் தடுத்தல்.]

தந்தைதாயிருவருந்தம்புதல்வனெனும் வாஞ்சையினுற் ரும்பின்னேகி, மைந்தவா வெங்களிருவரையுமெவர்காப்பத ற்கு வைத்தாய்நீதான், சிந்தைதானுனக்கெங்கே மகனேயுன்றி ருமுகத்தைத் திரும்பிக்காட்டாய், நொந்துதான்பெற்றவயி றெரிகின்றதெனவுரைக்க நோக்கிமன்னன். (சக)

[அரசன் நீவிர் தாய்தந்தையரன்றெனல்.]

அறிவைநோக்கிடில்தற்குத்தாய் தந்தையிலையிவ்வுடலத னைநோக்கி, லிறையுநீருபாதானகாரணமன் * றிருமாயையினி லுண்டாகுங், குறியிதுவிங்காயின் மண்ணிலெனைப்பெறு தவ ரிலை யக்கொள்கைநீரு, நிறையுமறிவிலரோநீர் நில்லுமெனவிரு வரையுநீத்துப்போனன். (சஉ)

[மனைவி ஆவலுடன்வந்து தடுத்தல்.]

அரிவையர்கடமக்கிலக்கணங்கூறு நூல்தனிலதனையெல் லா, முரிமையதாவுடையவளாமினிய மனைதொடர்ந்தேகியுருகி நின்று, பரிவினுடனடிகள்பணிந்தரற்றியே பதைப்பதைத்துப் பணிகண்பாயத், தரியனுமைவிடுத்துலக மதனிலொரு கண மேனுஞ்சாவேனென்முள். (சங)

[அரசன் நாயகன் வேறெனக்கூறல்.]

நின்னுடையநாயகனைநினதுள்ளேயுறநோக்கி நிற்கமாட் டா, துன்னுடையநாயகனென்றென்றனையே கருதிநீயுழல்வ

* இருமாயை=சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை.

தென்னே, மின்னனையவிடையாய்கேளனைவருக்குநாயகனோர் மேலாமீசன், அன்னவனையே தேடிப்போகின்றேனெனவரசற் கரிவைசாற்றும். (சச)

[மனைவி பெண்களுக்குக் கணவனையின்றிக் கதியில்லையெனல்.]

ஞானமானதுபொதுவேநூலதனிற் றுறவதற்கு நவில்வ தில்லா, ளானமாதினையல்லவோவிடுகவெனவறையும்பதியானவு ன்னை, ஈனமாவிடுகவென வறையுமதோ துறவறமிங்கெனக் கென்சொல்லும், ஆனதாலுமையொழிந்து கதியிலையேயென வெணியானடுத்தேனென்றாள். (சரு)

[அரசன் மறுத்துக்கூறுதல்.]

ஆகமத்தின் விதிதவறாதறைந்தனை நீவிவேகியேயாவா யானுந், தேகமுதற்பிரபஞ்சமதனினசைவிடுத்துவனஞ் செல் லாநின்றேன், நாகமுலையாயெனுளாதடுத்தலுன்றன் விரதமல நாடுதன்னிற், போகுதியென்றவளை விடுத்தேதிலனைப்போல கன்றுபோகாநின்றான். (சசு)

[இதுமுதல்-உ-பாட்டானும் மனைவி புலம்பிக்கொண்டு மாது லன் வீட்டிற்குப் போய்விடல்கூறப்பட்டது.]

விரிவாயஞானமதை யுணர்ந்தாலு மடந்தைபதிவிலங்கநி ற்றல், அரிதாயதகைமையினு லேங்கியே பதைபதைத் தங்க வனைநோக்கித், தரியாதுகதறியேவினைதனையே நொந்துதான் றளர்ந்துநின்று, தெரியாதுமறைந்தவிடந்தனின் மிகவுமுருகி யேதேம்பிவீழ்ந்து. (சஎ)

வேந்தனேயுனைவிடுத்து முலகமதிலிருக்கவோ விதித்தா னீசன், தீர்ந்ததோவுமக்கெனக்கும் வினைதானுமின்றளவிற்

சேர்ந்துநிற்கும், போந்தவுமையெக்காலங்காண்பேனு னினி யெனவேபுலம்பிமாதும், சார்ந்தனள்பின் றிரும்பியேநகரதனி ன்மாதுலன்றன்சார்புதன்னில். * (சஅ)

[இதுமுதல்-கச-பாட்டானும் அரசன் வனத்திலே ஞானியாய்த் திரிதல் கூறப்பட்டது.]

அரசனந்தநகர்விடுத்துத் தேசநாடுகளுமகன் றடவிசெ ன்றே, இரவுபகலகநிலையே நிலையாகவிருந்தவர்க ளிடமேசே ர்ந்து, பரகுருவினுபதேசத்தரியபொருள் வினவியவர்பகரக் கேட்டுத், திரமனமாயொருவராற் கலங்காதஞானியாய்த் திர ளுகி. (சகூ)

(வேறு.)

நகர்தனிலேபிப்பிச்சைநண்ணியேமனைகடோறும்
அகமகிழ்ந்தங்கையேற்றேயவ்விடத்தருந்தியாங்கே
செகமுளோர்பேயென்றெண்ணிச்சிரித்திடநாணமின்றி
இகபரத்திச்சையற்றேயேகனுயுலாவலுற்றான். (ருப)

பொருந்திவாழிடமொன்றாகிற்பொருந்திடும்பற்றென்றெண்
இருந்திலனொரிடத்துமெங்கெங்குமொருவனாகித் [வரி
திருந்தியசமாதிவிட்டுத்திரும்பிடாதுறைக்கவுன்னி
இருந்திருந்திடங்களெங்குமேகமேநோக்கிநின்றான். (ருக)

தோன்றிடுமுலகமெங்கே தோன்றிடுமென்னநோக்கித், தோன்றிடுநினைவிலென்றே தோன்றியநினைவுதானும், தோன்றி டுமிடத்தைப்பார்த்துத் தோன்றிடுஞ்சொரூபத்தென்றே, தோ ன்றிடும்பொருள்களெல்லாஞ்சொரூபமேயென்றுகண்டான். ()

---

* இப்பாட்டு-ஆசிடையிட்ட வெதுகை.

தோன்றிடும்பொருள்களுண்டாய்த் தோன்றியேயின்பமாகித், தோன்றிடுமதனாலந்தச் சொரூபமேயென்றுகண்டு, தோன்றிடுஞ்சொரூபந்தன்னிற் றோன்றுமீதசத்தேயென்று, தோன்றிடுஞ்சொரூபந்தானாய்த் துளக்கமற்றிருந்தான்வேந்தன். ()

கடிநகர்தோறுஞ்சென்றுங்கானகந்தோறுஞ்சென்றும்
படிவல்மாகவந்தும்பார்வைமாறாட்டமின்றி
மடிவிலாமனத்தனாகிமாசிலாநிலைமைபெற்று
முடியுடைவேந்தர்வேந்தன்முத்தியேவடிவமானான். (௫௪)

முத்தியேவடிவமானமுடியுடையேந்தர்வேந்தன்
எத்திசைதனக்கும்ராஜனெமைவிடவேறில்லென்று
சத்தியமாகவெண்ணித்தன்னிடமதனிற்றன்னைச்
சுத்திசெய்தனைத்துமாகிச்சுயஞ்சோதியாகிநின்றான். (௫௫)

தன்னையேயன்றியொன்றுந்தானாதியாவிடத்தின்
மின்னையேயொத்தவையமித்தைகற்பிதமதென்றும்
பொன்னையேயன்றிவேறுபூடணமிலதுபோல
என்னையேயன்றியொன்றுமில்லெனத்தேர்ந்தான்வேந்தன். ()

உல்கினைவேறதாகவுணர்ந்திடிற்பந்தமாகும்
உல்கினைத்தானேயாகவுணர்ந்திடின்முத்தியாகும்
இல்கிடத்தோன்றலெல்லாமென்னினைவேயென்றெண்ணி
இல்கிடக்கண்டுவேறற்றிருந்தனனிளமைவேந்தன். (௫௭)

எகசக்கரமதாகவிருந்தரசாள்வோன்செல்வப்
போகமுந்திரணமாமப்பேர்தநாட்டரசியற்கை
யூகபுந்தியினாலாசானுபதேசத்தாளவந்தச்
சோகமற்றிடுநாடெய்தித்தொழிலெல்லாமுடித்தான்மன்னன். ()

பந்தம்வீடென்றுமில்லைபரம்பொருளொன்றேயென்றும்
தந்தஞ்சங்கற்பத்தாலேசாலமோகிப்பர்தீயோர்
அந்தமாதிகளுமில்லாவரும்பொருணமேயென்று
சந்ததநோக்கியந்தத்தற்பரந்தானேயானான். (ருகூ)

குறைவிலாநிறையதாகிக்குளிர்ந்திளைப்பாறிவேந்தன்
இறையளவேனுந்துன்பமின்றியேயின்பமாகி
உறைவிடமின்னதென்னவோரிடமின்றியெங்கும்
நிறைவதேயிடமாய்நின்றனிகரின்மாராஜன்றனே. (சுO)

எங்குமாய்நிறைந்துநின்றவேகராச்சியமதாள்வோன்
தங்குதலின்றியெங்குந்தானெனக்கண்டதூயோன்
* இங்குறைந்தகன்றடாண்டத்தியல்பினெஞ்சருவம்பற்றி
அங்குருவகற்றிநின்றனந்தியாகிவேந்தன். (சுக)

சீவன்முத்தர்கள்பானிற்குஞ்செப்பியமனத்தரூபம்
மேவரும்பரமமுத்திமேவிடினசமாகும்
தாவருநிலைமைநன்றச்சற்குருவருளாற்பெற்றுக்
கேவலமாகிநின்றன்கேடிலாஞானவேந்தன். (சுஉ)

[இதுமுதல்-ச-பாட்டானும் மந்திரி அரசனிடத்திற்போய்
அவன் றன்மையைக் காண்டல் கூறப்பட்டது.]

இத்தகைஞானம்பெற்றேயெழின்முனியாகியெங்கும்
சித்தனாய்த்திரிதறன்னைச்செப்புமுன்னமைச்சர்தம்முள்
வித்தகனொருவன்கேட்டுவினவிடவேண்டுமென்றே
கத்தனுமரசைத்தேடிக்கண்டடிபணிந்துநின்றான். (சுங)

பூவணையாகிவானம்பொருந்துமேற்கட்டியாகித்
தீவமதாகியிந்துசெங்கதிர்வீசுங்காற்று

---

* இங்கு=பெருங்காயம்.

மேவுசாமரமதாகிவிடுதலைமனைவியாகிக்
கேவலமின்பமாகிக்கிளர்ச்சியாய்நின்றான்வேந்தன். (௬௪)

ரதமுதற்சேனைசூழரத்நசிங்காசனத்தில்
விதவலங்காரத்தோடுவீற்றிருந்தமரும்வேந்தன்
உதவுகோவணனாய்மேனியுருத்தெரியாதநீறாய்
முதன்முடிவிரித்துநின்றான்முனிவனாயொருவனாகி. (௬௫)

கரிரதமிவர்தலின்றிக்கானடையாகியெங்கும்
உரியதோர்மணியூணின்றியூரெங்குமுண்பானாகி
அரியராசாங்கக்கோலமகற்றியேதவாங்கமாகித்
திரியுமவ்வரசைநோக்கிச்செப்பினனமைச்சன்றானே. (௬௬)

[இதுமுதல்-௨-பாட்டானும் மந்திரி அரசனை
வினாவுதல் கூறப்பட்டது.]

அவனியினினக்குமேலோரரசனுமில்லையிந்தத்
தவவடிவாகியெங்குஞ்சரித்திடலெற்றினுக்கோ
நவமதாயுடலிதோடேநண்ணுவதெனையீதன்றி
இவணெனக்கருளவேண்டுமெனக்கறிவோங்குமாறே. (௬௭)

பதத்தினைவேண்டின்முன்னம்பற்றிநின்றில்லறத்தைப்
பதப்படநிறுத்தியேகல்பண்பதாமேலாமுத்திப்
பதத்தைவேண்டிடிலோஞானப்பார்வையிற்கூடுநீயெப்
பதத்தினைவேண்டியிந்தப்பரதேசியானதென்றான். (௬௮)

[இதுமுதல்-௪௩-பாட்டானும் அரசன் மந்திரிக்கு
விடுத்த விடை கூறப்பட்டது.]

அமைவுடையமைச்சின் மிக்கோயடைவுடன்வினவிக்கேட்டா
இமையளவேனுஞ்சித்தமிதுவதுவெனவோடாது [ய்

சமைவுடன்கேணீசொன்னசங்கைக்குத்தரங்கணன்றாய்
நமைவிடவேறோர்வேந்துநாட்டிலேயென்பதொக்கும். (சுகூ)

பதமதைவேண்டினில்லைப்பதப்படநிறுத்தியேகல்
இதமென்றலொக்குமுத்தியெய்துதன்ஞானப்பார்வை
விதமதிற்றோன்றுமென்றாய்விருப்பமாய்க்கும்பபாரத்
திதமதாயமுந்துவோருக்கெங்கனம்பார்வைதோன்றும். (எ0)

மனமிருபொருளைப்பற்றமாட்டாதட்டாவதான
இனமவைபுறநோக்கானவேதிறற்கூடும்வீடு
கனவுண்ணேக்காகுமில்லங்கருதியபுறநோக்காகும்
அனகவிவ்வுகந்தோன்றவறைகுவகாமேகேளாய். (எக)

(வேறு.)

தென்றிசைநடப்போர்கங்கைசென்றுதோய்ந்திடுவரோதான்
அன்றியுமவனிவாழ்க்கைக்கமைச்சர்களுடனேகாந்தம்
ஒன்றியேயூகஞ்செய்வோருலகவேந்தாயினோர்கள்
நின்றிதைநோக்காயில்லினிற்பவர்முத்திசேரார். (எஉ)

பாசந்தான்பகையதாகப்பார்வைபெற்றிடிற்பாசத்தில்
பாசந்தான்வைத்துப்பின்னும்பற்றவுங்கூடுமோதான்
பாசந்தான்பகையதென்றேபகருநூன்மட்டேகற்றோர்
பாசந்தான்விடவுமாட்டார்பரமெலாமெனவாய்ப்போக்கும். ()

அந்தமாதியுமிலாவீடடைந்துடற்பிறப்பறுக்கச்
சுந்தரஞானம்போதுந்துறவறமேதுக்கென்றே
மந்ததிகாரியோரைமதித்துநூலுரைக்குஞ்செய்தி
அந்தமதானபேருக்கத்தகைவிளம்பாதென்றும். (எச)

(வேறு.)

தோன்றுகின்றபொருளியல்புந் தோற்றுவிக்கும்பொருளியல்பும், தோன்றவுனக்கியாமுரைக்கச் சோகமறவேகேட்டி

டுவாய், தோன்றுபொருள்களநித்தமுமாய்த் தூய்மையின்றித் துக்கமுமாய்த், தோன்றுந்தோற்றுவிக்கும்பொருள் சுகமாய்ச் சுத்தநித்தமுமாம். (எ௬)

(வேறு.)

பால்னனபருவம்போம்பன்னுகுமாரப்பருவம்போம்
கோல்மானதருணம்போங்கோலையூன்றிக்குனிந்தெழுந்து
காலன்மாய்க்கவனேவர்களுங்கல்லென்றழுதுபேர்மாற்றி
ஏல்ப்பிணமென்றொருபெயரிட்டிடுகொட்டிடுதலொருதலையே. ()
கருவினின்றுமழிந்துபோங்கண்டகுழந்தையினுங்குமரப்
பருவந்தனிலும்போந்தருணப்பருவந்தனிலுமழிந்துபோம்
உருவநடுங்குமூப்பதினுமொடுங்குமெந்தக்காலையினும்
ஒருவியழிதலியல்பாகுமுலகத்துடலின்வாழ்க்கையுமே. (எஎ)
பஞ்சபூதமழிந்துபோம்பானுத்திங்களுடுக்கள்போம்
வஞ்சவசுரர்மடிந்திடுவர்மாகர்பதம்போம்வல்லரக்கர்
துஞ்சுவார்கள் * போகிபதந்துஞ்சும்பிரமன்பதந்தானும்
துஞ்சுந்திருமால்பதந்துஞ்சுந்துஞ்சாதொன்றேபரமபதம். ()
தோலிரத்தமெலும்பிறைச்சிசுக்லமேதைமச்சையொன்றாய்த்
தூலிகரித்தவுடம்பாகுந்தொட்டவெவையுந்தன்வடிவாய்க்
கோலியடக்கிக்கொளுமிதனைக்கூறுகூறாநோக்காது
போலியுணர்வோர்மகிழ்வெய்தும்புனிதமென்றும்பரமபதம். ()

அரந்தையதனையொழுங்காக வறையக்கேணீ யவனியெல்லாம், பரந்தசிருட்டிதிதியொடுக்கம் பண்பாய்நிகழுஞ்சிருட்டிதனில், பொருந்துபெரியதுன்பைந்து போய்மாண்டுறிலதெண்மடங்கே, இருந்ததிதியுமிரண்டாகு மிளமையென்று மூப்பென்றும். (அ0)

* போகி=தேவேந்திரன்.

விருத்தபருவ மிகத்துன்பம் விளங்குமிளமை யிரண்டவையின், வருத்துபிணியின்மிகத்துன்பம் வளைமையிளமைமூன்றுகும், கருத்ததறியாக்குழந்தையென்றுங் குமாரமென்றுங் காளையென்றும், அருத்தமறியாததிற்றுன்ப மடையும்பாலப் பருவத்தில். (௮௧)

தந்தைதாயராசிரியர்தாங்கண்முனிதறனக்கஞ்சிச்
சிந்தைகலங்குங்கவுமாரஞ்சிறந்தகாளைப்பருவத்தின்
முந்துபசிநோய்காமநோய்முடுகித்தணிக்கப்பொருட்டேட்
இந்தப்புவனத்திரவுபகலிடையறுததொழிற்றுன்பம். (௮௨)

பொருளுண்டாகிற்காப்பதனுற்பொருந்துந்துன்பமரசாகின்
ஒருதம்மிகுத்தவரசராலுதவுந்துன்பமொருகுடைக்கீழ்
நிருபனுகிஞெய்மரணநேருமென்னும்பயத்தானும்
வருவதெனையோமறுமையினிலென்றும்வாடித்துன்புறுமே. ()

மாகர்க்கசுரர்பகையுளதுமகிழ்ச்சிவாட்டமிகவுமுள
தாகத்தகலாநோயுமுள தனங்கனுளதுநசையுளது
போகத்தழுந்தன்மிகவுளதுபொன்றலுளதுகற்பத்தே
சோகத்திறங்களிவையுடையதுறக்கத்தென்னைசுகமுளதே. ()

தேவர்மனிதர்துன்பத்தின்றிறங்களிவ்வாறுகியிடில்
ஆவகீழா*மிருகமுதலசரமீறுமைவகையில்
ஓவலில்லாத்துன்புக்கோருவமையில்லைநிரயத்தில்
நோவதுன்பஞ்சொல்வதெனைநோயேபவத்திற்சுகம்வீடே. ()

(வேறு.)

இந்தவிழிவையுடையவிந்தமாயையசத்தே
அந்தவுயர்வையுடையவந்தப்பிரமஞ்சத்தே

* விலங்கு, புள், ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம் ஆக-ரு.

தந்தமனதிற்றேர்ந்தோர்தள்ளியெஃதைநிற்பர்
உந்தன்மனதினன்றாயூகித்தமைச்சபாராய். (௮௬)

பொய்யென்றிதனையறிந்தோர்பொருந்திநிற்பதுளதோ
மெய்யென்றதனையறிந்தோர்மேவாதிருப்பதுளதோ
ஐயமுளதோவிதனிலமைச்சபாராய்நன்றாய்
உய்யவறிவிலாதோருழல்வர்நீக்கமாட்டார். (௮௭)

பொய்யைமெய்யென்றறிந்துபோதமின்மையாலே
மெய்யைப்பொய்யென்றெண்ணிமெலிந்தேயுழல்வருலகர்
பொய்யைப்பொய்யென்றறிந்துபோதகுருவினருளின்
மெய்யைமெய்யென்றறிந்தேமெலிவுதீர்வருயர்ந்தோர். (௮௮)

துன்பந்தோன்றிலெவருந்துறந்தேகராய்த்தனித்தே
இன்பந்தேடலியற்கையின்பமென்றேதோன்றில்
அன்பதாகநீங்காரவர்கட்கெங்கன்கூடும்
நன்பரமஞானநாட்டமமைச்சசொல்லாய். (௮௯)

இழிவையுணர்ந்தாலுயர்வையெவருந்தேடிநோக்கும்
இழிவையுணராருயர்வையெய்தநோக்காரென்றும்
இழிவையிழிவென்றுணரவெந்தக்காலம்வாய்க்கும்
இழிவையுடையோர்க்கமைச்சவிதனையூகித்துணராய். (௯௦)

பேதவாதிகளைப்போற்பிரபஞ்சம்வேறெனவே
ஈதகன்றதலவேயெமையன்றியதில்லென்றே
போதவிழியிற்றுறந்தபுனிதத்துறவேகண்டாய்
சீதமதிபோற்குளிர்ந்துசெனனவெப்பந்தீரும். (௯௧)

இருந்தவிடத்திலிருந்தேயெய்தலாமென்றுரைக்கில்
திருந்துநிமலமனத்தோர்தீரரெனினுமொழிந்தே

பொருந்தியேகாந்தத்திற்போதமடக்கவேண்டும்
வருந்துமனத்தோர்க்கென்னைவாய்க்குமமைச்சசொல்லாய். ()
முனமேயனைத்துமுடித்தமுழுதுமுணர்ந்தோரில்லின்
இனமேசென்றுநின்றுமேகநீங்காரென்னில்
தினமேயகமாய்நிற்போர்செகத்தினியல்பையுணரார்
கனமாம்யாழ்ப்பாணத்தின்கப்பலோட்டம்போல. (கூ௩)
ஒருத்தனேருருளையொருவேந்தாக்கின்முன்னம்
இருக்குமிடத்தைநீக்கியேகராசதானி
இருக்குமன்றிமுன்கணிருக்குமோதான்சொல்லாய்
* திருக்குஞானமுடையோர்செகத்தைமெய்யென்றுழலார். ()

(வேறு.)

மனையினின்றலும்பொருளுயிர்ச் சார்வின்வருத்தனங்கெடுதலின்மகிழ்ச்சி, இனிமையில்வாட்டம் விடையவின்பதனிலெட்டுணையாயினுமாசை, பினையுதிற்றமதுபிரவிர்த்திதானும் பேசுமிந்நான்குமில்லெனினும், தனையுணர்வதற்குச் சாதகஞ்செயுங்காற்றள்ளி † யின்னிற்றலேதகுதி. (கூ௫)

தீதுறுமனையின்பினையிகழ்ந்தந்தச் செம்பொருளின்பமேவேண்டிச், சாதகமதனிற்றொடங்கு கால்விடயந்தடையதாஞ்சாத்தியமான, போதினிலவையுந்தோன்றிடாதந்தப் பொருவிலானந்தமேலிடவே, ஆதலிற்றுறவின் ஞானமஞ்ஞானமாகுமென்றறைகுவர்பெரியோர். (கூ௬)

இல்லறமதனிலுறைந்துளோரிடத்தி லிருப்பினுஞானங்கீழிரும்பிற், புல்லியமாரத்தினமெனவிளங்கும் போக்கியில்லினைத்துறவென்னும், நல்லறமடைந்தோரிடத்துறைஞானநற்றங்கமிசையிரத்தினம்போல், எல்லையிலொளியாய் விளங்கிடுமாயினில்சிறப்பன்றுஞானிகட்கே. (கூ௭)

---

* திருக்கு=அறிவு. † இல்=மனை.

முனமனேவர்களுமுறைவதுமில்ல முத்தியையுணர்ந்தறிஞர்களும், பினமதினின்றபடியினுற்சங்கைபேசுவர் துறவுடையோரை, இனமதைவிடுத்து மில்லறமதுவே தலையெனவியம்புவதுண்டோ, மனமதினிதனையூகிநீயமைச்ச மகிமையன்றில்ல ஞானிகட்கே. (கூஅ)

ஆடியசகலமடங்கு கேவலமுமகற்றியே யொளிப்படைகொண்டு, மூடியவிருளைமுழுதையும்வீசி முடிவில்வீடதனையயுணர்ந்தோர், நீடியஞாலமிசையினிற்பால னிசமருளுடையன்பேய்பிடித்தோன், கூடியகுணத்தினுரிற்போய்க்குடியின் கூலியாளினி னியல்படைவார். (கூகூ)

வினைகளோரிரண்டுஞ்சமமதாய்ஞான மேலிகொலையினிந்த, மனையின்பங்கான்றசோற்றிற்கண்டுவெர்த்து மாற்றியேகைவிடவருமேல், தனையுளபடியேயநுபவமதனிற் ருனுணர்ந்தானந்தமடைந்தோர், பினையும்வ்விடயம்பூண்பர்களெனவே பேசுதல்வழங்குமோசொல்லாய். (க00)

' விடயவின்பதனி * னசையுளோர்தமக்கும் விரிவதாம்பேரின்பச்சுவையின், அடைவினைச்செவியிற் கேட்டவக்கணமேயவற்றினையகற்றிடவருமேல், இடைமுதலீறின்ஞானவானந்தமெய்தினேர்களும்பினுமிந்தக், கடைமனைவாழ்வை நினைவர்களென்ருற் கண்டனர்நகையரோசொல்லாய். (க0க)

பற்றிலையாயினவ்வயினிலிருப்பேன் பழையவூழ்வினையெனிலாசை, சற்றெனுமுதிப்பித்தல்லவோவூட்டுஞ் சகவின்பிலிறையெனுமிச்சை, முற்றுணர்ஞானத்தோர்கள் பூண்பர்களோ முடிவிலானந்தமேபருகி, நிற்றலேமீட்டும் விழிப்பினுங்கானனீரிற்கண் † டெண்முகமடைவார். (க0உ)

---

* நசை=ஆசை. † உண்முகம்=அந்தர்முகம்.

பவமதையினிமை யெனவெணிவிடயம் பற்றிநின்றுழன் றவர்தாமே, பவமதையினிமையலவெணிவிடயம் பற்றறுத்த ருட்குருவடைந்து, பவமதையறுக்குநெறியுணர்ந்தருளிற் பர வின்பமடைந்தவர்தாமும், பவமதையினிமை யெனவெணினல வோ பற்றுவர்விடயவின்புளையாய். (கoந)

கொடிமுதல்வாடும்வேர்முழுதினையுங் கோதறக்களைந்தி டிற்களைந்தும், படிமிசைகொடிபூகாய்பழமோங்கல் பகரதிசய மஃதினைப்போல், அடிநடுவீறில்பிரமந்தானுகி யகப்பற்றைய றுத்தவரிடத்தும், மடிவுறுமனையில்விரும்பியேநெஞ்சம் வருத் தனமாதலென்றறைவார். (கoச)

ஆணவமதனைத்தோய்ந்துடலினை நானுமெனத்தினவெறி வவையைப், பேணலச்சுகமென்றுண் மகிழ்ந்திடுவோன் பே ரின்பத்தாசையதாகிப், பூணவஞ்ஞானமிலையதின்ஞானம்பொ ருந்தியச்சொரூபந்தானுகி, ஏணவானந்தத்தழுந்து வோன்வி டயமெய்திடின்ஞானமேயிலையால். (கoரு)

(வேறு.)

கனவதனிலுணர்விலதுகாணுந் தனுவாதிகளைக்கருதியே நின், றுனுமவரினிதுகனவென்றுணர்ந்தவர்கணசையிலதினு லகுதன்னில், தனதுசயவுருவதனை யநுபவத்திற்றுணர்ந்தி ச்சகமதெல்லாம், மனமதனிற்சாலமெனவுணர்ந்தவ ரிவ்வுலகி ன்பின்மையனிங்கும். (கoசு)

கதிரவன்முன்னிருளிருக்கு நயனமுடையொருவன்குழி க்கண்ணேவீழும், அதிகவலிச்சூரனமர்க்களத்து வெருவுவன் கிருதநறையக்காரம், இதமுளபாயசமுநிரம் பருந்தினன் கூழ் தனிற்செய்வ னிச்சையென்றால், விதமிவை நான்கினுக்குங் குறையதின்ஞானிக்கிழுக்காகும் விடயஞ்சென்றால். (கoஎ)

இங்குறைந்தபாண்டமதின்வாதனையில் வாதனைகளிருக் குமென்றல், துங்கவறிவுடையோர்கட் கின்றியமையாததோ

ழிரூடங்கிநிற்றல், அங்கியைத்தம்பனம்வல்லார்க்கனல் சுடா ததின்வினைகளடுக்காதென்றல், தங்கும்வினைக்கேதுவாம்விட யமதில்விருப்பாதிசாராதென்றல். (கoஅ)

உணர்வுடையஞானியெவை புரிந்திடினுமிழிவிலிழிவுரை த்ததாகின், இணையிலிருதீயனென்பர் யூகமிலவதனுன்மற்றெ வைகள்செய்தும், அணவதிரூழ்வெனுமவனே தீயன்மிகஞா னமதற்காகுந்தாழ்வோ, நணுகினன்றேஞானமொருவனை ஞா னியெனப்பெயருநண்ணிநிற்றல். (கoகூ)

* கருவயிற்றையுடையதுவுங் கனவயிற்றையுடையதுவுங் கருதிப்பெண்ணின், உருவதனைக்குறிப்பதிறேக் கிடிற்றேன் றுமுளபடியேயுலகுதன்னில், குருவையடைந்தவனருளிற்சொ ரூபத்தையநுபவமாக்குறித்துளோரும், இருவையத்திடம்பமா ய்த்தயைஞானியென்போருமேதிற்றேன்றும். (ககo)

அருச்சுனற்குமிராமருக்குமதிகாரமவை பார்த்தேயறைந் த † நூலின், கருத்தறியாய்ஞானமொன்றே பிரமாணஞ்சரிதை யதுகணக்கன்றாகும், விருத்தமறிவாசாரமுடையோனே ஞா னியில்லோன்விருத்தனுகும், திருத்தமுடனமைச்சவிது துணி வென்றேயுட்கொள்வாய்தீரனுகி. (ககக)

[பின்னர் அரசன் சமாதியிலிருக்க மந்திரிகண்டதிசயித்தல்.]

(வேறு.)

என்றங்கனேகமாய்விரித்தேயிராசயோகியுரைசெய்து
நின்றுவாக்குத்தனையடக்கிநிமிடத்தகற்றிமனத்தினையும் [ன்
ஒன்றுமில்லாவெறும்பாழாயொன்றாஞ்சமாதிதனையடைந்தா
நின்றங்கமைச்சனிதுகண்டிந்நேர்மைபுதிதென்றதிசயித்தான்.

[மந்திரிசென்று நகரத்தாருக்கு அரசன்றன்மை கூறல்.]

இந்தவுணர்வுநமக்கின்னமெய்தவில்லைநாமிங்கே
எந்தவுணர்வுகொடுநிற்பேமென்னவமைச்சன்யூகித்து

* இப்பாட்டு-எடுத்துக்காட்டுவமையணி. † நூல்-அருச்சு னற்கு-பகவற்கீதை; இராமருக்கு-ஞானவாசிட்டம்.

வந்தவழியேதான்றிரும்பிவளப்பமுடையமாபுரிக்கே [ம்.
பந்தமுடையோருடனிருந்துபகர்ந்தானரசனியற்கையெல்லா

[இதுமுதல்-உ-பாட்டானும், கேட்டோர்கள் அரசனைக் கண்டவிடத்து அவன் பேசாதிருத்தலின் அவர்கள் தம்மிடத்திற்குத் திரும்பிவிடப் பின் அரசன் விதேகமுத்தியடைதல் கூறப்பட்டது.]

கேட்டபேர்கண்மிகவியந்துகிட்டாதென்றுமிம்முனிபோல்
தேட்டமுடனேயவரவர்கடேடிவந்துபணிந்திடவும்
வாட்டமுடனேதாய்தந்தைமனையாள்பதத்தில்வீழ்ந்திடவும்
நாட்டமாறுபாடின்றிநகைசெய்திருந்தானற்றவனே. (ககச)

வந்தபேர்களுடன்வார்த்தைமலராதிருப்பதவரறிந்து [பித்
பந்தமுடையேநமக்கென்னைபகர்ந்தாற்றோன்றமெனத்திரும்
தந்தமிடத்திற்சென்றார்கடவனுஞ்சிறிதுநாட்கழித்துத்
தொந்தமொன்றுமில்லாதசுயமாமுத்திதானுனான். (ககரு)

(வேறு.)

[நூற்பயன்.]

இந்தமாராஜன்சென்றவிதிகாசந்தன்னைப்பார்ப்போர்
சிந்தனையொன்றுமின்றித்தீரவேதுறவராகி
அந்தமுமாதியில்லாவமலமேவடிவமாவர்
எந்தமையருளினுண்டவெழிற்குருபரனேவாழி. (ககசூ)

(வேறு.)

அரியதுதுறவறமல்லதில்லையான்
மருவியதுறவறமொருவிமன்னனாய்
உருகெழுமுடிகவித்துலகமாள்வது
பெருவிலைமணியினைப்*பிண்டிக்கீந்ததே. (ககஎ)

பாயிரம் உட்படத் திருவிருத்தம்-கஉகூ.

மஹாராஜாதுறவு-முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

* பிண்டி=பிண்ணாக்கு.

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரண்டாவது

சுத்தசாதகம்.

பாயிரம்.

[ஆழத்துப்பிள்ளையார் துதி.]

சூதானமாயையோரைத்துதிக்கையாலெடுத்துமேலாம்
ஆதாரமானவந்தவருளினிலிருக்கவைக்கும்
தாதாவாய்விருத்தவெற்பிற்றங்கியேபிரகாசிக்கும்
பாதாளத்தானைபாதம்பணிந்துபோற்றிடுதல்செய்வாம். (க)

[விருத்தாசலேஸ்வரர் துதி.]

(வேறு.)

அருமறையுச்சிதனில்விளங்குவதா யனாதியாயமலன்மற்ற மலை, இருவர்க்குநிகழ்ச்சியாயந்தவிறைவற்கிதயமாயிலிங்கரூப மதாய், ஒருகிரிவடிவாய்க்கொடுமுடியனந்த முடையதாயுலகெ ங்குநிறைவாய்த், திருமுதுகிரியென்றொருபெயர்படைத்த தே வைநாடொறுமிறைஞ்சிடுவாம். (உ)

[பெரியநாயகியார் துதி.]

மரகதவடிவுமதித்திருமுகமு மலர்க்குழலுங்குறுநகையும், கரகமலமுங்கூர்விழியுஞ்செவ்வாயுங் கச்சணிதனமுநூலிடை யும், அரகரவென்போர்க்களித்திடும்பதத்தோ டஞ்சலென்றெ

ன்னெதிர்தோன்றி,உரகதியளித்தபெரியநாயகியை யுளத்தினி லிருத்திவாழ்த்திடுவாம். (௩)

பங்கயன்றிருமாற்கரியதோர்பரமன் பங்கியேபெரியநாயகியே, சங்கைகளிலதாய்த்தடைகண்மற்றில்தாய்த்தத்துவமசிக் கருத்தமதை,' அங்கையினெல்லியெனவிளக்குவதா யயலேயே யுனக்கிதயமதாம், துங்கநன்னெறியொன்றுளத்தினும்விளக்கித் தொண்டனேன்வாக்கினுமுறைப்பாய். (௪)

நூல்வரலாறு.

உலகிலெச்சமயங்களுமுறைத்திடுதற்கொருவிரோதங்களு மின்றி, இலகுமச்சமயங்களுக்குமேலாகியிலங்கிடு முபநிடநெறியை, அலகிலெம்மண்ணலருளியவகையுன்னகத்திலும்விளக்கி வாக்கினிலும்,குலவிடவுரைப்பேமென்றனள்விருத்தக்குன்றில் வாழ்பெரியநாயகியே. (௫)

பெரியநாயகிதன்கருணையாலிங்குப் பிராரத்தமும்மொழிந்தோர்க்குத், திரிவதாமாயாவடிவதுகளைந்து திருவருளேவடிவாக, அரியவாஞ்சாமத்தசியுரைப்படியேயமைத்திந்தச்சுத்தசாதகத்தைத், தெரிவிலாவெளியேன்வாக்கினின்று திருவுளம் பற்றியதிதுவே. (௬)

பாயிரம்-முற்றிற்று.

நூல்.

ஈசனதுணையுங்கிரியையதென்றுமியற்றிடுமுபாசனையென்றும், பாசமதகன்றசுத்தமதென்றும் பகர்ந்திடுமூன்றுகாண்டமதாம், நேசநற்கிரியைசைவர் வைதீகநிகழ்ந்திடுமுபாசனைசுத்தம், ஆசில்சிவாத்துவிதமிவைமூன்றுமடங்கிடுந்தத்துவமசியே. ()

கிரியையினெறியையிலங்கிட வியம்புங்கிளர்தந்திரம்மெழுநான்கும், அரியநல்லுபாசனநெறியதனையறைந்திடு மறையொருநான்கும், உரியவச்சுத்தநெறிதனையுரைக்கு முபநிடச்சுருதியெண்ணான்கும், கிரியைதொம்பதந்தற்பதமுபாசனையக்கேடில்சுத்தம்மசிபதமே. (௨)

இருக்குமுன்னான்கின்முடிவிலெண்ணான்காயிலகிடுமுபநிடமவையே, வருக்கமுமிரண்டாம்பூருவமென்றும் வயங்கிடுமுத்தரமென்றும், சுருக்கமதின்றியத்தியான்மிகஞ் சொற்றிடும்பூருவபாகந், திருக்குசளின்றியங்கலிங்கயிக்கஞ்செப்பிடுமுத்தரபாகம். (௩)

முத்தியாமிடத்துமும்முதலென்றே மொழியுமாகமமுமங்கொன்றாம், அத்தியான்மிகமறையுபநிடமுமவனியில்வழக்கமேயன்றிப், பத்தியாலடையுமங்கலிங்கயிக்கம் பகர்ந்திடுமுபநிடமொன்றாம், அத்தினாலிவையிலடக்கமதென்பரதைவிளக்கிடுந்தொந்தத்தசியே. (௪)

சைவநன்னெறியுந் தந்திரமவையுந் தற்பரன்முகத்தினின்றுதிக்கும், துய்யவைதீகமும்மறையவையுஞ் சுவாசமற்றதனினின்றுதிக்கும், உய்புமச்சிவாத்துவிதநெறியதுவுமுபநிடமும்முளத்துதிக்கும், ஐயமுந்திரிவுமறவிவைக்கருத்தமறைந்திடுந்தத்துவமசியே. (௫)

ஆகமமிருபத்தெட்டினின்முடிவா மாகமம்வாதுளமதனில், ஏகமென்றியம்புமறையனுசரித்தே யியம்பிடுநான்மறையவையில், பாகமதுறுஞ்சாமத்தின்மூன்னெறியும் பகர்சிவாத்துவிதவந்நெறியும், யூகமதிலங்கவியம்பிடுமதனுலுண்மைசாமத்தினின்முடிவே., (௬)

பந்தமதகன்றுசுத்தமாயிருத்தல் பரமமாமுத்தியதென்றும், அந்தநல்லதிட்டானம்மதுதானே யாகுதன்முத்தியதென்றும், நந்தலில்சிவத்துக்கங்கமாயிருத்த னன்குறுமுத்தியதென்றும், தந்திரமறையுபநிடதமிம்மூன்றுஞ் சாற்றுந்தாற்பரியநீகேட்பாய். (௭)

பந்தமதுறுமான்மாவையேநோக்கிப் பந்தநீங்குதன்முத்தியென்றும், அந்தநற்சுத்தான்மாவையேநோக்கி யவ்வதிட்டானநீயென்றும், நந்தலில்பரமானவனையேநோக்கி நற்சிவத்தங்கநீயென்றும், தந்திரமாதிமூன்றுகாண்டமதுஞ் சாற்றிடுமிவைதொந்தத்தசியே. (௮)

முன்பதசிருட்டிப்பதிபசுபாச மூன்றையுமறுதியாய்நிறுவும், பின்பதசிருட்டிச்சகமித்தையந்தப் பிரமமேயுளதெனநிறுவும், சின்பதமானவசிபதசிருட்டிச் சிவசத்திலீலையாய்நிறுவும், மன்பதமூன்றும்பின்னையபின்னையு மாசறுசிவமுமென்றுணர்வாய். (௯)

முன்பதமானதொம்பதப்பசுவே மூடிருணீங்கிச்சுத்தமதாய்ப், பின்பதமானதற்பதவருளிற் பிறங்குந்தாதான்மியமடைந்தே, சின்பதமானவசிபதசிவத்தைச் சேர்ந்ததற்கங்கமாய்நின்றால், மன்பரமுத்திமுடிந்ததுவாகு மற்றவைதனினிற்கிற்குறையே. (௰)

கங்கையுமிடைச்சேரியுமொன்றுக்கொன்று கைவிட்டதை துவிட்டதொக்கும், இங்ஙனங்குந்தமும்மொருவனுமற் றிடைவிடாததுவிடாதொக்கும், எங்ஙனமவனுமிவனுமற்றிடைவிட்டிடைவிடாதிருத்தலுங்கூடும், துங்கவவ்வசிக்குப்போந்திடுமெருத்தந் தோன்றிடாமறைநெறியோர்க்கே. (௧௧)

ஜீவனதுபாதியீசனதுபாதி தீர்ந்துசித்திரண்டதுமொன்றே, ஆவதுவிட்டுவிடாதலக்கணையென் றறைந்திடிலுபாதியோரிரண்டும், மேவலைநீங்கல்விட்டலக்கணையாம் விளங்குஞ்சித்திரண்டதுமொன்றே, ஆவதுவிடாதலக்கணையாகு மவைக்குமேலிலக்கணையின்றாம். (௧௨)

விட்டலக்கணையும்விடாதலக்கணையும் விட்டுவிடாதலக்கணையும், திட்டமதுறவேதேர்ந்திடிற்பந்தந் தீர்ந்திடல்விட்டலக்கணையாம், இட்டநல்லதிட்டானம்மதுதானா யிருத்தலேவிடாதலக்கணையாம், மெட்டறுசிவத்துக்கங்கமாயிருத்தல் விட்டுவிடாதலக்கணையே. (௧௩)

தத்துவமசியென்றுரைக்குமுப்பதத்திற் றகுவன்னநான்கதாமவையும், ஒத்துறுதொந்தற்பதமவைதன்னி லொன்றொன்றுமசியினிலிரண்டாம், தொத்துதல்கன்றுசுத்தமாயிருத்தன்றொல்லதிட்டானந்தானுதல், ஒத்துறுமவையிலொன்றொன்றே யசியிலோரிரண்டுங்கமுஞ்சிவமே. (௧௪)

சுத்தமாய்நின்றாலிச்சை சுத்தியதாந்தொல்லதிட்டானமாய்நின்றால், சித்தமாஞானஞ்சுத்தியதாகுஞ் சிவத்தினுக்கங்கமாய்நின்றால், மத்தமாங்கிரியைசுத்தியதாகும் வகுத்தவிம்மூன்றுமற்றொன்றுழுங்கில், சித்தமாய்ச்சுத்தியிலாவிடின்மீட்டுந் தேகமொன்றெடுக்குமென்றுணர்வாய். (௧௫)

தொம்பதம்விளங்கின்மேல்வினைமறைத்த தொல்லிருள கன்றுபோயொளிக்கும்,தம்பதமானதற்பதம்விளங்கிற்*சஞ்சித மாயைபோயொளிக்கும், அம்பதமானவசிபதம்விளங்கி லரும் பிராரத்தம்போயொளிக்கும், செம்பரவருளேவடிவதாயான் மாச் சிவத்தினுக்கங்கமாய்நிகழும். (௧௬)

அடுத்தமற்றிரண்டுசனனத்தில்வீட்டை யடைந்திடுந் தொம்பதநெறியோர்,அடுத்தமற்றொருநற்சனனத்தில்வீட்டை யடைந்திடுந்தற்பதநெறியோர், அடுத்தவிச்சனனந்தனிலடை ந்திடும்வீ டசிபதநெறியுளோரிவரும், அடுத்தவிவ்வுடலோ டடைந்திடாவிடின்மே லாக்கையொன்றெடுக்குமென்றுணர் வாய். (௧௭)

ஒடுங்கிடுங்காலந்தோன்றினவடைவி னொடுங்கிடுமென்று ரைப்பதனால்,ஒடுங்கிடுங்காலஞ்¶சத்தியவாதிக் கொடுங்குமிவ் வுடறன்மாத்திரையின்,ஒடுங்கிடுங்கால†மசத்தியவாதிக் கொடு ங்குமிவ்வுடலசத்தியமாய், ஒடுங்கிடுங்காலமுடலிங்கேவீழ்ந் தா லொடுங்கினதில்லையென்றுணர்வாய். (௧௮)

மேலொருவடிவையெடுத்ததேயாகின் மேவுமிவ்வுடலிங் கேவீழும், மேலொருவடிவையெடுத்ததின்றாகின் மேவுமிவ்வு டலிங்கேவீழா, மேலொருசிவத்தைச்சீவன்சென்றடையு மே வுமிவ்வுடலிங்குத்தானே, மேலொருசிவத்தின்வடிவதாமருளா ய் வெளியதாயுலகுகண்டிடவே. (௧௯)

சூக்குமமதனினின்றுமுன்வினையிற் றூலதேகமுமுளதா கும், சூக்குமந்தனதுகாரணமடையிற் றூலமுஞ்சூக்குமத்த டையும், சூக்குமந்தனதுகாரணமடையத் தூலமிங்ககன்றதே யென்றால், சூக்குமந்தனதுகாரணம்விடுத்துத் தூலமொன்றெ டுத்ததென்றுணர்வாய். (௨௦)

---

* சஞ்சி=பை. ¶ சத்தியவாதி எ-து பேதவாதியை.

† அசத்தியவாதி எ-து அபேதவாதியை.

தூலவிவ்வுடலைவிடுத்துநில்லாது சூக்குமஞ்சூக்குமம்விடு த்துத், தூலநில்லாதிதிரண்டையும்விடுத்துத் தொல்லுயிர்நிலா வுயிர்விடுத்துத், தூலசூக்குமங்கணின்றிடாதுயிருஞ் சூக்குமமும் முடிவடைந்தால், தூலமுமுடிவைபடைந்திடாதிந்தத் தொல் லுலகினில்விழுந்திடுமோ. (உக)

வினையினிலெடுத்தவிவ்வுடன்மேலும் வினையுளதெனி லிங்கேயகலும், வினையிலதெனிலிங்கிவ்வுடலுடனே வினையறு மோமயமாகி, வினையுளவுடல்போற்றோற்றன்மாத்திரமாய் வி ளங்கியேவெந்துறுபுரிபோல், வினையிலாப்பரமமுத்தியில்வெ ளியாய் விமலநல்லருளதாய்விடுமே. (உஉ)

சீவசிற்றறிவுமிம்முத்தவறிவாய்த் திகழ்ந்திடினுடன்மருள் வடிவும், தாவருமோங்காரவ்வடிவாகுந் தக்கசீவன்முத்தவறிவு ம், மேவரும்பரமுத்தவ்வறிவாகில் விளங்குமோங்காரவவ்வடி வும், ஓவலிலந்தவருள்வடிவாகு மொழுங்கிதேயென்றுணர்ந் திடுவாய். (உ௩)

பிராரத்தமுடன்பாடென்றெந்தநெறியும் பேசிடுமிந்நெ றியதற்குப், பிராரத்தமுடையோரருகரோயன்றும் பிராரத்தம் புசித்திடுவோர்கட், கறாதிந்தமாயாதனுகரணங்க ளதனினற் சிவத்துவமதனை, உறாதுமற்றவரைச்சீவன்முத்தர்களென் று ரைத்திடப்படுவதெப்படியோ. (உச)

அன்னைதன்முலைப்பாலருந்திடும்பருவ மகன்றப்பாற்பரு வம்வந்ததற்பின், அன்னைதன்முலைப்பாலருந்தவேண்டிடினு மம்முலைவற்றியேயிடும்போல், பின்னையின்போகம்புசித்திடும் பருவம் பெயர்ந்தப்பாற்பருவம்வந்ததற்பின், பின்னையின்போ கம்புசிக்கவேண்டிடினும் பிராரத்தநீங்கியேயிடுமோல். (உரு)

இந்நல்லொழுங்கின்முன்னிருபதமு மெய்தியிவ்வசிப தத்தடைந்தால்; பந்தமில்சிவத்தைவடிவொடுமடையும் பகுத் தவையொன்றிலொன்றொதுங்கிச், சந்தநந்தருக்கியசிபதத் தருத்தந் தனைத்தத்தம்பதத்தினிலொடுக்கும், அந்தகர்தமக்கு மற்றொருக்காலு மசிபதமுத்தியேகிடையார். (உசு)

முத்தியிற்சிவமுமுயிரிரண்டாகின் முத்திசாயுச்சியமின் றாம், முத்தியிற்சிவமுமுயிருமொன்றாகின் முத்தியேபெற்றவ னின்றாம், முத்தியிற்சிவத்துக்குயிரங்கமாகின் மொழியுமற்ற வையுண்டாமதனான், முத்தியிற்சிவமுமுயிருஞ்சையோக மொ ழியுந்தாதான்மியங்குறையே. (உஎ)

சச்சிதானந்தத்தற்பரசிவமே தனதுதன்னிலையிலேநிற்க, அச்சிதானந்தலீலையினாலே யனேகமாய்ச்சராசரமாகிச், சச்சி தானந்தமேயுடல்பொறிக டகரணங்களாய்க்கொண்டே,அச் சிதானந்தலீலையினடித்து மடைந்திடும்பண்டையப்படியே. ()

ஏகமாயசையாத்தற்பரலிங்கமி லீலையிற்சரமனேகமதா ய், மோகமாமிருளாயவ்விருளதனின் மூடமாய்ச்சிறிதுநாளிரு ந்துஞ், சோகமாமிந்தமருளதாயதனிற் றுவக்குண்டுசிறிதுநா ணடித்தும், பாகமாமோவாயதிற்சின்னுணடித்தும் பண்டு போனின்றிடுமன்றே. (உகூ)

சலமதுதானேதிரண்டுப்பதாய்ச் சலம்வந்துட்புகவந்தச் சலமாய், நிலமதின்விளங்குமஃதினைப்போல நிமலமாமருவரு டானே,குலவுலீலையினாற்றிரண்டுருவாகிக் கூறின்றிக்கூறதாய் நடித்தும், இலகன்மாத்திரமாய்நடித்துமுன்போலு மிருந்திடு ம்பண்டையப்படியே. (கூ0)

சரமந்தவிருளிலிருந்திடுங்காலத் தனுமுதனென்குமவ்விருளாம், சரமந்தமருளினடித்திடுங்காலத் தனுமுதனென்குமம்மருளாம், சரமந்தவோவினடித்திடுங்காலத் தனுமுதனென்குமவ்வோவாம், சரமந்தவருளினின்றிடுங்காலத் தனுமுதனென்குமவ்வருளாம். (௬௧)

இருள்வடிவதுவுமருள்வடிவதனி லெய்தியேமறைந்திடுமிந்த, மருள்வடிவதுவுமோவடிவதனின் மறைந்திடுமோவடிவதுவும், அருள்வடிவதனின்மறைந்திடுமந்த வருள்வடிவதுவுமச்சிவத்தில், தெருள்வடிவானசத்தியாய்முன்போற் றிகழுமென்றசியுணர்த்திடுமே. (௬௨)

அருளுறுவடிவேமுன்னியல்பான்மா வாணவவிருளுறுமன்றே, இருளுறுசுழுத்திவிழுங்கிடுமெதனுக் கிந்தமாயையின்சிருட்டியதாம், மருளுறுகனவுவிழுங்கிடுமெதற்கு வந்ததுபிரணவசிருட்டி, தெருளுறுமந்தப்பிரணவம்விழுங்கத் திகழுமவ்வருட்சிருட்டியதே. (௬௩)

மருள்வடிவதனினீங்குதலின்றி மற்றுமொன்றறிவிலாக்குழந்தை; வெருவருங்குமாரந்தருணமூப்பென்றே விளங்குதல்போல்வான்மாவும், அருள்வடிவதனினீங்குதலின்றி யாணவமாயையோவருளாய்ப், பருவமற்றவையிலந்தந்தவடிவாய்ப் பண்டுபோன்முடிவினின்றிடுமே. (௬௪)

இருளினிற்பகுப்பின்றியசடமயமா மிம்மருளுதயமதாகின்,உருவதாம்பஞ்சபூதமேமயமா மோவொளியுதயமதாகின், உருவருபஞ்சாக்கரமதேமயமா மோங்கருளுதயமதாகின், அருவதாம்பஞ்சசத்தியேமயமா மாருயிர்வடிவமென்றுணர்வாய்.()

வடிவதவ்விருளதாய்நிற்குங்காலே மன்னுயிர்பசுவதாய் நிற்கும், வடிவதிம்மாயையாய்நிற்குங்காலே மன்னுயிர்சீவனாய் நிற்கும், வடிவதவ்வோவதாய்நிற்குங்காலே மன்னுயிர்சீவன்முத்தனுமாம், வடிவதவ்வருளதாய்நிற்குங்காலே மன்னுயிர்பரமமுத்தனுமாம். (௬௬)

இருளுறுபசுவதாய்நிற்குங்காலே யிருளதுவாகியேநிகழும், மருளுறுசீவனாய்நிற்குங்காலே மருளதுவாகியேநிகழும், தெருளுறுமோவின்முத்தனுங்காலத் தெருள்பிரணவமதாய்நிகழும், அருளுறுபரமமுத்தனுங்காலே யருளதாய்நிகழுமவ்வருளே. ()

இருளதுவாகிநிகழ்ந்திடுங்காலே யிரும்பதியாகியேநிகழும், மருளதுவாகிநிகழ்ந்திடுங்காலே மகபரமாகியேநிகழும், தெருள்பிரணவமாய்நிகழ்ந்திடுங்காலேச் சிவலிங்கமாகியேநிகழும்,அருளதுவாகிநிகழ்ந்திடுங்காலே யச்சிவமாகுமச்சிவமே. (௬அ)

அரியவவ்வருளேமூன்றியல்பதுவு மைந்துநற்குறியுமாய் நிகழும், இரியுதலில்லாச்சத்தையாய்ச்சித்தா யின்பமாய்நிற்குதலியல்பாம், கிரியையுஞானமும்மிச்சையதுவுங் கிளர்திரோதையும்பரையதுவும், உரியதுகுறியாம்விரியிலையைந்தா யொடுங்கிடிலொன்றதாய்நிற்கும். (௬௯)

பிரணவமதுவுமூன்றியல்பதுவும் பிறங்குமைங்குறியுமாய் நிகழும், திரமுறவவ்வுமுவ்வுமவ்வதுமாய்த் திருந்தவேநிற்குதலியல்பாம், உரமுறுநவ்வுமவ்வுமச்சிய்யு மோங்கியவவ்வும் யவ்வதுவும், விரவுறுகுறியாம்விரியிலையைந்தாய் மேவிடிலொன்றதாய்நிற்கும். (௭0)

மருளுறுமாயையதுவுமூன்றியல்பும் வகுக்குமைங்குறியுமாய்நிகழும், உருவுறுதமசுரசசுசத்துவமா யொன்றியேநிற்

குதலியல்பாம், பிருதிவியுஞ்சலமுமனல்துவும் பெருகியவாயு வும்வானும், வருகுறியாகும்விரியிலையைந்தாய் வந்தொடுங்கிடி லொன்ருய்நிற்கும். (சுக)

ஐந்துநற்குறியுமூன்றியல்பதுவ் மாகியவருளதேயருவாம், ஐந்துநற்குறியுமூன்றியல்பதுவு மாகியவோவருவுருவாம், ஐந் துநற்குறியுமூன்றியல்பதுவு மாகியமாலயையேயுருவாம், ஐந்து நற்குறியுமூன்றியல்பதுவு மாகியவிவையிலூணுளவாம். (சுஉ)

உருவமாமுணவேயெதிரதாமுபய முளத்தினிலுருசிமாத் திரமாம், அருவமாமுணவேதிருத்திமாத்திரமா யறிவினில்வி ளங்கிடுமெந்த, உருவமாமுணவேசீவருக்குரித்தா முபயமிம்முத் தருக்குரித்தாம், அருவமாமுணவேயம்முத்தருக்குரித்தாமென வறைந்திடுமெசியே. (சுரு)

உருவமாமுணவாலுருவமாமுபய வுணவினுலுபயமேமய மாம், அருவமாமுணவாலருவமேமயமா மச்சிவாங்கிசன்வடி வதுவே, உருவமாமுணவாற்சீவனுமுபய வுணவினுற்சீவன் முத்தனுமாம், அருவமாமுணவாற்பரமமுத்தனுமா மச்சிவாங் கிசனுயிரதுவே. (சுசு)

அன்னியதசையையருந்துதன்மனிதர்க் கடாதுமற்றதை யருந்திடுவோர், அன்னியமிருகாதிகளெனவறையலாகு மற்ற திற்சிவாங்கிசரும், அன்னியமாயாவுணவருந்திடுதெ லடாதுமற் றதையருந்திடுவோர், அன்னியமாயாசகிதசீவர்களென் றறை ந்திடலாகுமென்றுணர்வாய். (சுரு)

அசுத்தவிவ்வுணவேபுசித்திடுமளவு மசுத்தவாதனையது நீங்கி, அசுத்தவத்தையினைவிழுங்கிடுஞ்சுத்த வவத்தைவந்த டைதலேயிலையாம், அசுத்தவிவ்வுணவைச்சுத்தமதாக வகத்

தினிர்ப்பாவனைசெய்தால், அசுத்தவிந்நினைவைநீங்கியந்நினை வை யகத்தினிற்பொருந்தியேநிற்கும். (சசு)

திரிவிதகுணத்திற்றமதமோகந் திகழுமிராசதமிராகம், உரியசத்துவமேஞானமதாகு முலகிலிம்முக்குணவுணவே,விரியுமற்றவையிலெவ்வைபுசித்ததுவோவிளங்கிடுமக்குணமல்லால், அரியசுத்தவத்தையடைவதேயிலை யவ்வவத்தைவந்துறும்வகைகேட்பாய். (சஎ)

அன்னைதன்வயிற்றிற்புசித்தவக்குணமா யாக்கையும்பொறியுமம்மனமும், மன்னியும்பினுமப்புசிப்புமேன்மிகவும் வாஞ்சையுற்றருந்தியேயுழலும், உன்னலும்பொறியுமுடலுமிம்மூன்று மொத்திடுமெனத்தெளிந்துணர்ந்து, தன்னதுள்ளவையிலுருசிதிருத்தி தனில்வயிராகமேயாகும். (சஅ)

உலகினில்விடயவிச்சையையுடையோ னுணவதற்கேற்கவேகூட்டி, இலகிடப்புசித்தான்முயற்சிமேன்மேலு மேறியேவளர்ந்திடுமதுபோல், குலவிடும்வீட்டிலிச்சையேயுடையோன் கொண்டதற்கேற்கவேயுணவை, இலகிடப்புசித்தான்முயற்சி மேன்மேலு மேறியேவளர்ந்திடுமென்றே. (சகூ)

தமகுணப்புசிப்பேமயக்கத்தையளிக்குந் தருமிராசதகுணப்புசிப்பே, மமதையையளிக்குஞ்சத்துவப்புசிப்பே மயக்கமுமமதையுமகற்றி, அமலநல்லுணர்வேயளித்திடுமதனு லவையிரண்டினுநசையகற்றி,நியலசத்துவமே§வருத்தனையாக நின்றுசத்துவப்புசிப்பருந்தும். (ருo)

அடிசின்முன்னுரைக்குமறுசுவையவையை யருந்திடுகாலையினேக்கிக், கடினமுமுறைப்புமிராசதமவையிற் கழிந்திடும்புராதனமூசன், மடிவுறுதமசென்றிருமையுமகற்றி மாலைகா

§ வருத்தனை எ-து பெருகுதல்.

லப்பொழுதகற்றிக், கடினவுச்சியிற்சத்துவகுணப்புசிப்பேகை க்கொண்டுதினமருந்திடுமோல். (ருக)

இடம்பொருளேவன்மூன்றையுமுடையோர்க் கித்தகை யுணவுறுமந்த, இடம்பொருளேவன்மூன்றையுமகன்றோர்க்கி த்தகைவுணவுருததனுல், திடம்பெறவூரினுச்சியிலேகித் திரு வருள்புசிப்பித்ததென்றே, விடம்பெறினுங்கைப்பெற்றதைய ருந்தில் விமலமாய்நின்றிடுஞ்சித்தம். (ருஉ)

தந்திரகிரியைநெறிதனிலீசன் றந்திடப்புசிக்கும்பின்ம றைசொல், அந்தநல்லுபாசனநெறியதனி லனைத்துநாமெனக் கண்டுபுசிக்கும், இந்தவவ்வுணவின்மாறுபாடின்றி யிருமையு முடிந்ததேயாகின், தொந்தமில்சிவமேசடுமுகமாகித் தொக்கி ருந்தருந்தன்மேனிவைவாம். (ருங)

இருவகைநெறியும்வரவுபோக்குடைத்தா யியங்கிடுமிது வன்றிமாயை, ஒருமுதலென்றுமித்தையதென்று முணைத்திடுநி ட்டையும்விகற்ப, நிருவிகற்பமுமாய்நிகழ்ந்திடுஞ்சகச நிட் டையெக்காலையுமின்றென், றொருவிமற்றவையைச்சகசநிட் டையனை யுலகெங்குந்தேடியேயிடுமோல். (ருச)

முன்புறுநிட்டைசவிகற்பமாகி முத்தியின்மூன்றுநின்றில கும், பின்புறுநிட்டைநிருவிகற்பமதாய்ப் பிரமமற்றென்றுநின் றிலகும், வன்புறநிட்டையிருமையுமுறினும் வரவுபோக்கு டையதாய்நிகழும், இன்புறிந்நிட்டைசகசமதாகி யிலங்கிநின் றிடுநின்றபடியே. (ருரு)

சவிகற்பநிருவிகற்பநிட்டையதுஞ் சத்துவகுணத்தில்வந் ததுவாம், இவிகற்பநீங்கிவருடமாயிரமங் கிருந்திடினும்பினும் விழிக்கும், செவிதனிலடையுஞ்சகசநிட்டையதே திருவருட

ன்னில்வந்ததுவாம், தவிருதல்கூடலின்றியேயங்குத் தங்கிநின் றிடுநின்றபடியே. (ருசு)

சகசநன்னிட்டை யியல்புதம்முயற்சி சற்றொன்றுமின்றி யேயருளால், சகமதும்பேர்கமதுவுந்தம்முடலுந் தருகரணமு மவையெவையுமாய், அகமதிலுதித்தததுமறையாம லகன்றதுபி ன்னுதியாமல், அகமுணாகாயவருத்தமேயின்றி யமர்ந்துநின்றிடு நின்றபடியே. (ருஎ)

அருளண்டமாகிலுயிர்பிண்டமாகு மண்டமுந்தோற்றன் மாத்திரமாய், அருள்நின்றதாகிற்பிண்டமுமதுபோ லாகியே நின்றிடுமெண்டம், அருள்வடிவாகிற்பிண்டமுமுயிரா யருளிற் றுதான்மியமடையும், அருளந்தச்சிவத்துக்கங்கமதாகி யமர்ந்து நின்றிடுநின்றபடியே. (ருஅ)

இருளினிலிருந்தும்பருவம்வந்ததற்பி னியற்றிடுமுயற்சி யொன்றின்றி, மருளினிலடைந்துமருள்வடிவாகி வயங்கிடுஞ் சகசமேபோல, மருளினிலிருந்தும்பருவம்வந்ததற்பின் வருந் திடுமுயற்சியொன்றின்றி, அருளினிலடைந்திங்கருள்வடிவாகி யமர்ந்துநின்றிடுநின்றபடியே. (ருகூ)

மருள்வடிவதற்குமஃதைநானென்றே மன்னுஞ்சீவனுக் குமாதரவாய், மருள்வடிவமுதம்புசித்திடுமெதுவேவயங்கிடுமற்ற தையொருவி, அருள்வடிவமுதமூறிடவருந்தி யஃதுமிச்சீவனு ங்கனாந்தே, அருள்வடிவதுவுஞ்சிவாங்கிசனும்மா யமர்ந்து நின்றிடுநின்றபடியே. (சுo)

சாக்கிரமதனினிற்குந்தத்துவத்திற் சாற்றுங்கேவலத்தி னிற்சிறிது, நீக்கிமற்றதற்குநிற்குந்தத்துவத்தை நிறுத்துதல் போலநின்மலமாம், சாக்கிரமதனினீக்குதலின்றித் தத்துவம

னைத்துஞ்சுத்தத்தில், ஆக்கியேநிறுத்துந்திருவருளதனு லடைந்துநின்றிடுநின் றபடியே. (சுக)

மருள்வடிவாகியிருந்திடுமிடமு மருளதாய்ப்புசிப்பதும ருளாய், அருளிதின்மறைந்துநிற்குமென்பதுவு மன்றியேநின் றமுன்போல், அருள்வடிவாகியிருந்திடுமிடமு மருளதாய்ப்புசிப்பதுமருளாய், மருளிதின்மறைந்துநிற்குமென்பதுவு மாற்றிநின்றிடுநின் றபடியே. (சுஉ)

சகசநிட்டையதுலபித்திடுங்காலை தம்முயற்சியதொன்று மின்றிச், சகசமதாகித்தன்னுளமதனிற் றுநின்றிங்கிடைவிடாதூறும், சுகவருளமுதமதனையேயருந்தித் தொல்வடிவது மெள்ளக்கரைந்து, சுகவருள்வடிவாய்ச்சுட்டெலாமருளாய்த் தோன்றிநின்றிடுநின் றபடியே. (சுங)

அருளொளியிச்சையதுதனிலுதிக்கி லசைவறநின்றிடுஞ் சித்தம், அருளொளிஞானமதுதனிலுதிக்கி லகிலமவ்வருளதாய்த்தோன்றும், அருளொளிகிரியையதுதனிலுதிக்கி லகத்தினின் றருளமுதூறும், அருளொளியமுதமருந்தியவ்வடிவா யமர்ந்துநின்றிடுநின் றபடியே. (சுச)

இருளூறுமவத்தையடைந்தெங்குமிருளா யிருந்துபின்விழித்திடல்போலும், அருளூறுமவத்தையடைந்தெங்குமருளாயமர்ந்துபின்விழித்திடுமென்னில், இருளூறுமவத்தைதமசினுலடைந்தே யிராசதத்தாற்பினும்விழிக்கும், அருளூறுமவத்தை சத்துவத்தடைந்தே யந்தராசதத்திற்பின்விழிக்கும். (சுரு)

மாயையிலடைந்தபின்பிருளவத்தை வந்தடையாதுபின் படைதன், மாயையின்றமசாலாதலாற்போக்கும் வரவுமாய் நிகழ்ந்திடுமதன்மேல், ஆயவவ்வருளையடைந்தபின்மாயை ய

டைவதேயிலையினுமடைந்தால், ஆயவவ்வருளையடைந்ததே யின்று மடைந்ததுமாயைசத்துவத்தால். (சுசு)

இருளினிலடைந்துதானுமவ்விருளா யிருந்தங்குநின்றதா யிடினும், அருளினிலடைந்துதானுமவ்வருளா யமர்ந்தங்குநி ன்றதாயிடினும், மருளினிலடைந்தவடிவநில்லாது வடிவதிங் கிருத்தலேதென்னில், இருளருளவத்தைதனிற்குணபோத மி லங்கியங்கிருத்தலினன்றே. (சுஎ)

சத்துவகுணமேவருத்தனையாகித் தங்கியேயுளத்தினுணி ன்றால், ஒத்துறுநிட்டைகூடிடுமிலதே லொருவியிச்சகலகேவ லத்தைத், தொத்துறுமன்றிக்குணமுமாயையினிற் றோன்றின தாதலாலிந்த, ஒத்துறுநிட்டையுண்மையேயன்று முபாசகநி ட்டையென்றுணர்வாய். (சுஅ)

ஆதலிற்சகலகேவலசுத்தமடைந்திடலிங்குமாயையதாம், வாதனையொழிந்துங்குணமிருத்தலினிவ் வடிவகன்றிடிற்பினு ஞ்சுத்த, சாதமுற்றிடுதலன்றியேவீட்டைத் தானடைந்திடுதெ லேயின்றும், ஏதமிலருளிலுண்மைநிட்டையினை யெய்தினோர் சீவன்முத்தர்களே. (சுகூ)

சீவனிம்மாயைதனின்முத்தனருளிற் சீவன்முத்தன்னடு வோவின், மேவலிற்சீவன்றனக்கந்தவருளுமெய்ம் முத்தன்ற ணக்குமாயையுமில், சீவன்முத்தனுக்கேரியின்கரைமீதிற் றிகழ் ந்திடுவோனைப்போற்றோன்றும், ஆவதுநாகங்கண்கரிதுதிக் கை யறிதல்போற்காகங்கண்மணிபோல். (எ0)

அந்தரவடிவசீவன்முத்தர்களிவ் வடிசிலைப்புசித்ததேயின் றும், இந்தவிவ்வுலகிலிதுபுசித்திடுகென் றிந்நெறியோர்கணின் றிறைஞ்சித், தந்திடிலுணவுமளவின்றிப்புசிக்குஞ் சமித்ததுமல

மதுமாகா, மந்திரமதனைவடிவதாக்கொண்ட மகிமையிலென்றுணர்ந்திடுவாய். (எக)

எங்கெங்குநோக்கின்மருண்மயமாகி யிருந்திடும்பந்தமாந்திசையில், தங்குந்தன்வடிவமருண்மயமாகித் தயங்கியேநின்றதுகுறிபோல், எங்கெங்குநோக்கிலருண்மயமாகி யிருந்திடுமுத்தியாந்திசையில், தங்குந்தன்வடிவமருண்மயமாகித் தயங்கியேநிற்குதல்குறியே. (எஉ)

அருள்வடிவதுவேபார்வையிற்றெரிக்கி லகப்படாதென்றுநின்றிலகும், மருள்வடிவதுவேபார்வையிற்றெரிக்கில் வந்தகப்பட்டுநின்றிலகும், அருண்மருணடுவாமோவடிவதுவே யகப்படும்பார்வையொன்றுக்கே, மருள்வடிவுலகுமோவடிவோர்க்குவாய்த்திடும்பார்வையொன்றுக்கே. (எங)

பழுதையிற்கிளிஞ்சில்கட்டையினின்றும் பாம்பும்வெள்ளியுங்கள்வனும்போல், எழுதரு†மாரோபிதமதிட்டானமிலங்கிடிலாததுபோலும், முழுதுணர்சிவம்வந்துதித்தவிச்சிவன்முத்தருக்குலகமின்றுதித்தல், ‡கழுதிரதம்போற்காட்சிமாத்திரமாய்க் கவும்விவகாரமேயின்றாம். (எச)

கனவதுபோல்விவகாரமுண்டென்னிற் கனவதுநீங்கியேவிழித்தால், கனவிதென்றுணருமாங்கவர்தமக்கக் கனவுவந்துதவுதலுண்டோ, கனவுமுன்கண்டநினைவுமாத்திரமாய்க் காணுறுமகத்ததுபோலக், கனவிந்தவுலகுஞ்சிவன்முத்தருக்குக் காணன்மாத்திரமதாய்நிகழும். (எரு)

சொற்பனமதனிற்கனவிதென்றிடுமோர் சொற்பனசாக்கிரநடுவே, நிற்பனபோலுமருண்மருணடுவே நின்றிடும்பிரணவவடிவம், சிற்பரசிவன்முத்தனவ்வடிவாய்ச் செகமிதுஞ்சிவம

---

† ஆரோபிதம்=ஒன்றின்செய்கையைமற்றொன்றிலறிதல். (உ-ம்)—கிளிஞ்சில்வெள்ளி. ‡ கழுதிரதம் எ-து கானற்சலம்.

துந்தோன்ற, நிற்பனதனக்குநிழலின்றிநிழற்போனில்த்தடியின்றியேநிகழும். (எசு)

வெந்துறுபடமும்வறுத்திடும்வித்தும் விளங்கிடுங்கானலிற்சலமும், இந்திரதனுவுங்கனிலிருந்தகன்ற விடமதுமிங்குமுன்னிருந்த, முந்துறுகடமுங்கடமதையெடுத்து முடிந்தபின்றிகிரியிற்சுற்றும், கந்துறுநகரும்போன்முத்தர்வடிவுங் காட்சிமாத்திரமதாய்நிகழும். (எஎ)

மண்ணினின்றடுக்கச்சலத்தினினனைக்க வருங்கனலிற்சுடவளியால், நண்ணிநின்றசைக்கவெளியிடம்விடவே நணுகிடாதென்றுநின்றிலகும், புண்ணியசிவன்முத்தர்தம்வடிவம் பொற்புறவ்வடிவுகண்டளவே, விண்ணின்மண்ணினிற்பாதலத்தினினுள்ளோர் வியப்பொடுமெழுந்திறைஞ்சிடுவார்.(எஅ)

மூன்றுநற்சுடரினினனையொப்பவராய் மூன்றுகாலமுமுணர்ந்தவராய், மூன்றுலகத்துமுவமையில்லவராய் மூன்றுலகும்மறிந்தவராய், மூன்றுநற்காண்டமுந்தெரிந்தவராய்மூன்றுசிற்பதமுமுற்றவராய், மூன்றுமுன்மலமுமொருங்கறுப்பவராய் மூன்றுதாபமுமகன்றவராய். (எகூ)

அகவிருண்மாயைகருமமிம்மூன்று மகற்றியேசுத்தங்சமாக்கித், தகநிறுத்திடுதெல்கையதாமப்பாற் றன்னுயிராகியேநிகழும், சுகசிவவுதயமாக்குதநீயாஞ் சொற்றிடுதீக்கையினருத்தம், ஜெகமிதில்வையிற்பாவனைகடந்து செய்தங்குநிறுத்தவல்லவராய். (அ0)

பிரணவவமுதேபுசித்தனுதினமும் பிரணவமயமதேயாகி, மரணமதுறுமிம்மனிதரைப்போல வடிவமாத்திரமதேதோன்றிப், புரணநல்லொளிக்குமாயைக்குநடுவே புகுந்திருந்திலங்கு

நற்குருவைச், சரணைவடைந்திங்கவனருளாலே தரிக்கப் பெற்றங்கத்திலிங்கம். (அக)

தேகமும்பொறியுங்கரணமுமுயிருந் திரிவுறுமாயையின் மயத்தை, ஏகநின்றகற்றித்தீக்கையிலாசா னிவைக்கதிட்டா னமந்திரமே, ஆகநின்றமைத்தவகைகுருவருளா லறிந்ததிற்பா வனைதிடமாய், ஊகமதுடனேமுன்னினைவகற்றி யுளத்தினிற் சகசமேபிறந்து. (அஉ)

இக்குலந்தனக்கிச்சமயமதென்றிங் கியம்புதலிலையதனு லே, இக்குலந்தனைவிட்டெச்சமயத்து மெய்துதனியாயமதா கும், இக்குவலயத்திலெச்சமயத்து மிலங்கிடுஞானமுண்டத னுல், இக்குவலயத்திலெச்சமயத்து மியற்கையைவிட்டிட லாகா. (அங)

அன்னியசத்தங்கவருதல்கற்றி யன்னியரசனையுமகற்றி, அன்னியரூபநோக்குதலகற்றி யன்னியபரிசமுமகற்றி, அன் னியசத்தங் கேட்குதல்கற்றியன்னியநினைவதுமகற்றி, அன் னியருடனேயிணங்குதலகற்றி யன்னியருறைவிடமகற்றி. ()

அன்னியர்கையில்வாங்குதல்கற்றி யன்னியர்க்கீகுதல்க ற்றி, அன்னியகடவுள்வணங்குதலகற்றி யன்னியகிரியையும கற்றி, அன்னியநூலையோதுதலகற்றி யன்னியகேள்வியுமகற் றி, அன்னியபாகமருந்துதலகற்றி யன்னியவகையறத்துடங்கி.

சமயநற்கிரியையனைத்தையும்விடினுந் தனக்கந்தப்பிர ணவவமுதம், அமையநின்றூறியதனையேயருந்தி யவ்வடிவா யிடுமௌவும், சமயிகள்பாகமதனையேகொண்டு தற்பரநிவேத்தி யம்புரியும், அமைதியைவிட்டான்மேற்கொளாதென்ப தறிந் ததைநியமமாய்க்கொள்ளும். (அரு)

புரிசடையோனுக்கற்பித்துக்கொளினும் பொருந்தியபொருளதேவேண்டும், திரிவின்றியொன்றாய்ப்பாவித்துக்கொளினுஞ் செல்லல்போலொழுங்கதேவேண்டும், அரியநல்லறத்தைவேண்டிடிற்பொருளு, மறமதாயீட்டவேண்டிடும்போல், உரியதற்சமயத்தொழுங்கினிற்புசித்தா லுளத்தழுக்கின்றியேவதியும். (அஎ)

ஞானசங்கமத்துக்கிந்நெறியதனி னவிற்றிடுஞ்சாதியுஞ் சமயத், தீனமிலாசாரமும்விசாரித்த லியற்கையேயன்றெவரேனும், ஊனமிலங்கந்தனிலிங்கமொன்றே யுளபிரமாணமாய்க்கொண்டங்,கானநற் *பயிக்கமவர்மனைதோறு மங்கையேற்றருந்திடலாமால். (அஅ)

சடுத்தலமதினுமிலிங்கமேயாகித் தானெனல்விடுத்தருந்தியபின், கொடுத்தவன்றானுங்கொடுத்திடுபொருளுங் கொள்ளுவோன்றானுமொன்றாக, அடுத்தவிம்மாயாவடிவதைநோக்கியகற்றியவ்வோமயமாக, விடுத்தனுதினமும்புசித்திடிலனைத்தும் ¶விமல §வோமயமதாய்விடுமே. (அகூ)

இன்னதன்மையவாஞ்சுத்தபாவனையி லிரும்பிராரத்தம்போயொளித்துத், தன்னதுணின்றிங்கிடைவிடாதூறுந் தக்கதோர்பிரணவவமுதம், அன்னதையருந்திமுன்வடிவதுவு மங்ஙனமோமயமாகி, இந்நிலமதனிற் ‡றோற்றன்மாத்திரமா யியங்குதல்சீவன்முத்தியதே. (கூ0)

அறிவிலாக்குழந்தைப்பருவத்தின்முலைப்பா லருந்திடுங்குமாரங்காளையினில், அறிவிலாக்குழந்தையருந்துதல்கண்டு மதினைசகசமாயிலதின், அறிவிலாச்சீவத்துவப்பருவத்தி னருந்

---

* பயிக்கம் எ-து பிச்சை. ¶ விமலம் எ-து மலநீக்கம்.

§ ஓம்=பிரணவம். ‡ தோற்றல்மாத்திரம் எ-து சட்சு நீங்கலாக மற்றைய ஸ்பரிசம்முதலிய நான்கு இந்திரியங்களால் அனுபவிக்கப்படாராம்.

றிடுமாயையினுணவை, அறிவிலாச்சிவரருந்துதல்கண்டு மதினை
னைசகசமாயின்றும். (௯௧)

அனமதும்பாலுஞ்சருக்கரைகண்டு மங்கனிவகைகளுந்
தேனும், இனமவையொன்றாய்க்கூட்டியருசியி னிதயநின்றி
டைவிடாதாறும், கனபிரணவவமுதத்தையேயருந்திக் களிப்
பவர்மீட்டுமிச்சகத்தின், பினமுறுவிடயவின்பையெண்ணிடு
மோ பிராரத்தமுமிலையவர்க்கே. (௯௨)

உபயநல்லமுதேபுசித்தனுதினமு முபயமேவடிவதுவாகி,
அபயமென்றுரைக்குமுயிர்களுக்கிரங்கி யஞ்சலென்றவர்களை
நோக்கி, உபயவந்நெறியின்பயனைமுன்னுணர்த்தி யுபநிடச்சு
ருதிநின்றுரைக்கும், அபயமற்றொன்றுமிலாதவிந்நெறியே ய
னுக்கிரகம்புரிந்திடுமால். (௯௩)

இந்நிலைசின்றாட்சிவர்க்ணிமித்த மிருந்தனுக்கிரகமேபுரி
ந்தும், தந்நிலைதனினின்றருளமுதந் தான்புசித்தருண்மயமா
கி, அந்நிலைபரமமுத்தியிற்சிவத்துக் கங்கமாய்நிகழுமுன்போ
லென், றிந்நிலைசாமத்தசிபதமுரைக்கு மிதுசிவாத்துவிதமென்
றுணர்வாய். (௯௪)

என்றெனையாண்டவிருத்தவம்பிகையே யிதயத்தும்விளை
க்கிவாக்குள்ளும், நின்றுரைத்திந்தநெறிசொலுமருத்த நினைக்
கும்வாய்த்திடுமென்றுவாழ்த்திச், சென்றெனதுடலுங்கரண
முஞ்செகமுஞ் சேர்ந்திடும்போகமுந்தானாய், நின்றனள்கண்
டேனிதற்குக்கைம்மாறென் னிருமலைவாழிநீடூழி. (௯௫)

சுத்தசாதகம்-முற்றிற்று.

ஆக-பாயிரம் உட்பட - ௧0௧.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மூன்றாவது

விஞ்ஞானசாரம்.

காப்பு.

பாயிரம்.

விநாயகர் - துதி.

அஞ்சுகரமுடைக் - குஞ்சரந்தனைத்
தஞ்சமென்றுநில் - கொஞ்சமொன்று மில்.

(வேறு.)

[பெரியநாயகியார்-துதி.]

அமலபஞ்சகிருத்தியங்கணடத்து மதற்காதாரமாகினாளை, விமலருளத்தகலாளையெனையொர்பொருளாயாண்ட விஞ்சையாளை, நிமலமுதுகிரியிலமர்பெரியநாயகியையொரு நிமலைதன்னை, மும்மலவிருட்கிரவியையென்கண்மணியைப் பணிந்திடுவாமூன்றுபோதும். (௧)

(வேறு.)

இதுவுமது.

ஊனுயுழல்வேன்றனையாண்ட வுமையேபரையேயுயிர்க்குயிரே, தானாய்நிகழுஞ்சுயவொளியே தாயேவிருத்தாம்பிகையே, ஞானாநந்தரசம்விளக்கும் ஞானசாரமெனக்கருளி, நானாய்நீயேயென்னுடைய நாவினின்றுமுரைசெய்வாய். (௨)

அருளுமுமையினடிபணிந்தே யஞ்ஞானத்தின்றிமிரகன்று, மருளுமயமுமில்லாத மாவீட்டின்பாசம்விளங்கச், சுருதிநெறியிற்பிசகாது சொல்லார்த்தங்கடமையமைத்திவ், வொருவிஞ்ஞானசாரமதை யுரைத்தேன்பரையினருளாலே. (௩)

பாயிரம்-முற்றும்.

நூல்.

முன்னாட்புரிந்ததவப்பயனான் முதல்வனொருவனுளனெ ன்றே, அன்னான்பணியேமுத்திபதமடையக்கூட்டுமெனவெ ண்ணிப், பின்னாசான்முன்னாருமூன்றும் பேணியொழுங்கிற் சாதனங்கள், மன்னான்கினையுமுடையோனே வகுத்தவிந்நூற், குரியவனாம். (க)

சத்யாசத்யவத்துவினைத் தகவேபிரித்துத்தானறிதன்,மித் தையானபோகத்தின் விராகம்பெறுதல்சமையாதிக், கொத்தா னவைகளோராறுங் கொள்கைதனிலேபெற்றிடுதல், அத்யான் மீகமுத்திதனி லபேட்சையாதலிவைநான்காம். (உ)

சித்தம்பிரகாசத்தையுறிற் சேருநான்குசாதனமும், சத்தி நிபாதந்தான்பிறக்கிற் சாருமொளிசித்தந்தனிலே, ஒத்துவினை கடள்ளுபடி னுண்டாஞ்சத்திநிபாதமதும், பத்திபுரியின்மூவடி விற் பண்டார்வினைகள்சமமாகும். (௩)

விடயமதின்மோகியைப்போல விமலந்தானேமூவுருவா ய், அடையுமெனவேகண்டவுட னடிகள்பரவியன்பாகத்,தடை களில்துகரியமனந் தனமீந்திடிற்சார்ந்திடுகன்மம், உடையுமல துமற்றொன்று லுடையாதிதுவேயொழுங்காமால். (௪)

தந்தைதனதுசுதர்கையின்முன் றந்தபொருளைத்தானே பின், சிந்தைமகிழ்ச்சியுடனிரக்குஞ் செய்திபோலமூவடிவாய், வந்துசிவமேயிரப்பாக வாங்குந்தனதுமாயையினை, இந்தவகை யையுணர்ந்தீயி னிரியும்வினைகளென்றறிவாய். (௫)

மூன்றுவடிவாய்மும்மலத்தை மூன்றுபங்காய்த்தான்கொ ண்டு, மூன்றுங்கெடுத்துநமதுடைய மூன்றுபொருளும்பங்காக்

கி, மூன்றுவடிவுங்கைக்கொளவே மூன்றுமுதலுமானசத்தே, மூன்றுவடிவாமெனப்பொருள்கண் மூன்றுமீந்தேபணிபுரிக.()

இந்தத்திறனிற்பணிவிடைக ளியற்றிவினைகள்சமமாகில், அந்தத்தடங்களொத்துநிற்கு மந்தத்தராசினுவேபோல், புந்திக்கிலேசமேயின்றிப் போதஞ்செவிதாம்வினைகள்கெடும், சந்திப்பதுவாமப்பொழுதே சத்திநிபாதந்தான்பிறத்தல். (எ)

சத்திநிபாதந்தான்பிறந்து சாற்றுமர்தக்கரணங்கள், சுத்தியதாகினவ்விடத்திற் றோன்றுநான்குசாதனமும், எத்திற்றுனும்வேறொன்று லெய்தாதெய்திற்றுயினும்பின், குத்திரமாகிப்போமெனவே கொள்ளார்மேலோரீதன்றி. (அ)

சத்யாசத்யவத்துவினைத் தகவேபிறித்துத்தாணறியில், கொத்தாய்மற்றைறமும்மூன்றுங் கூடவுடன்வந்தவணையுறும், அத்தாலதுநீயென்றுரைக்கு மமலவாக்கியப்படியே, ஒத்தாற்பிரமந்தானுயே யுணருங்குருவினருளாலே. (கூ)

இந்தநான்குசாதனமு மில்லாதவர்கட்கொருக்காலும், அந்தஞானம்வெளியாகா தங்கிநயனத்தொடுதோன்றிப், பந்தமறவேயுறைத்திடினும் பாழுக்கிறைத்தநீரொக்கும், முந்தநான்குசாதனமு முத்தியடைவோர்க்குறவேண்டும். (க0)

பண்டித்தலத்தையுழவாளர் பண்டிமுகத்திற்கொழுப்பிணிக்கின், மண்டித்தடையற்றுழுமஃதின் மயக்கமுடையோர்க்கறிவருளின், மிண்டிப்பயமுமறமும்விட்டு வேண்டும்படியே சரிக்குமெனக், கண்டித்திறத்தோர்க்குபதேசங் கழலார்ஞானசற்குருவே. (கக)

இந்நேர்நெறியிற்சாதனங்க ளிவைநான்கினும்வந்தெய்தியதேல், தன்னேர்குரவன்றனையடைந்து சாற்றுஞ்சிடாசாரமு

றை, அந்நேர்பிசகாதேவல்புரிந் தருடன்மீதிற்சுரப்பளவும்,பி ன்னேதிரிந் துமவன்கொடுக்கப்பெறவேவேண்டும்விஞ்ஞானம்.

ஞானமார்க்கமிருவகையாய் நவில்வர்விகங்கம்பிபீலிகை யென், ஞனவவையில்விகங்கமே யமலவேதமுடிவதனில், ஞா னமாகும்பிபீலிகையே நவிறந்திரத்தின்ஞானமாம், ஆனவிகங் கத்துணராமற் றதனின்வழியேயுணர்ந்திடுவாய். (கஙு)

ஆசான்மாணுக்கன்னுடைய வதிகாரங்களவைபார்த்தே, பேசாநிற்கும்விகங்கமதைப் பிரமமொன்றுமேமெய்யாய்,மாசா ருலகம்பொய்யாக மாணுக்கன் றனனுபவத்தில், தேசாய்விளங் கியக்கணமே சிரத்தைபிறந்துதிடமாக. (கச)

தோன்றுமுலகமெய்யாகிற் றேன்றுமதிலேவிடயங்கள், தோன்றுமந்தவிடயமதைத் தோன்றவறியவைம்பூதம், தோண் றுமிந்திரியந்தோன்றுந் தோன்றுமந்தக்கரணங்கள், தோன்று ம்புருடன்காலபரந் தோன்றும் *வியோமம்பரந்தோன்றும். ()

உலகமெதினின் றுதித்திடுமென் றுன்னிநோக்கினினைவத னில், இலகவுதிக்குமெனநினைவு மெதினின்றுதிக்குமெனநோ க்கில், திலகவறிவுதனிலென்றே சேரவனைத்துமறிவாஞல், க லகமிடுதத்துவமெல்லாங் கலங்காவறிவாயேசையும். (கரு)

உலகமிலங்கும்வகையுண்டா யுதித்தின்பமதாயுருநாமத், தில்கவிளங்குமிவையைந்தி லியம்புமுன்மூன் றங்கிசமும், குல வுசொரூபசம்பந்தங் கூறும்பினிரண்டங்கிசமும், கலகமாயா சம்பந்தங் கருதிநோக்கிற்கற்பிதமே. (கள)

மூன்றங்கிசமுமதிட்டான மொழியும்பினிரண்டங்கிசமு ம்,ஆன்றவதிலாரோபிதமா மதனுற்சொரூபங் §காரணமாய்த்,

* வியோமம் எ-து சிதாகாசம். § காரணம் எ-து முதற் காரணம்.

தோன்றுமுலகுமசத்தாகுஞ் சொரூபமொன்றேசத்தாகும், ஊன்றிநோக்கிலெக்காலு முளதேதோன்றுமிலதிலதே. (கஅ)

நாமரூபந்தனைமெய்யாய் நாடுமிடத்தின்முப்பொருளாம், நாமரூபந்தனைப்பொய்யாய் நாடுமிடத்திலொருபொருளாம், நாமரூபந்தனைமெய்யாய் நாடிற்சீவனவனேயாம், நாமரூபந்தனைப்பொய்யாய் நாடிற்பிரமமவனேயாம். (கசு)

ஆடியதனிற்றோன்றுநிழ லதுபோல்விகற்பந்தீர்ந்தறிவில், கோடிவிவிதசகந்தோன்றுங் கொளுங்காரணகாரியமின்றி, நாடிவேறுபோற்பாய்த ஞகமதத்தாற்றன்னிழலை, ஒடிப்பாயுமதுபோலென் றுரைப்பர்பிரமவாதிகளே. (உ0)

ஒருவிகற்பங்களுமில்லா வொன்றும்பிரமமதினின்றே, ஒருவிகற்பநினைவாலே யுலகுசீவபரமாகும், ஒருவினினைவை முப்பொருளு மொடுங்குமதுவேமுப்பாழாம், ஒருவிகற்பநினைவதனுக் குதிக்கவொடுங்கவிடமதுவே. (உக)

தனதுமாயைதன்னாலே தனையேயனேகமாய்க்காணும், தனதுஞானந்தன்னாலே தனையேயேகமாய்க்காணும், தனதுசத்திவையிரண்டுஞ் சத்திமானுந்தனையன்றி, தனதுசத்திவேறாகா ததனாற்றானேதானிகழும். (உஉ)

என்றுநிலையிலொருபடியா யிருந்துதனையேசண்டிருக்கச், சென்றுநினைவிற்பரசீவ செகமாய்விரியுமுன்னிலையில், நின்றுநினைவைத்தானொடுக்கி னேரேமூன்றுஞ்சென்றொடுங்கு, மென்றுகண்டோன்மூன்றும்பா ழிறந்தசொரூபமேயன்றோ.

அடியுமுடியுநடுவுமிலா வகண்டவொளியாமொருதனையே, கடியநினைவாமாயையினாற் கலங்கிவேறாயனேகமாய்ப், படிக

மலையிற்சுணங்களைப்போற் பார்த்தலெனவேயதிட்டான,முடி
விறன்னைத்தான்கண்டே மோகமின்றிப்பார்த்திருப்பர். (உச)

இந்தநெறியிலுணராதார்க் கியம்பும்பிபீலிகையினெறியை,
வந்தவழிக்கும்போம்வழிக்கும் வாதமின்றியொழுங்காகப், பந்
தமவையைநியதிகொடு பார்த்தேயொன்றொன்றுயகற்றி, எந்த
ப்பொருணின்றதைக்கண்டே யெல்லாமதுவாயுணர்ந்திடுக. ()

வந்தவாறுநெறியுரைக்கின் மாயைதோன்றும்பிரமத்தில்,
அந்தமாயைதனிலீச னகிலவிடயமாய்நிகழும், இந்தவான்மா
மற்றவையி லேகதேசவிடயமாம், வந்தவாறேயொடுக்கிவிடில்
வயங்கும்பிரமமேயென்றும். (உசு)

அந்தப்பிரமந்தனினின்றே யநிர்வாச்சியமாம்பிணைதோன்
றும், அந்தப்பிணையின்மாயைவரு மதனிற்பரதத்துவமதனில்,
வந்தப்படியேவியோமமதில் வருங்காலபரமதினின்றே,தொந்
தப்புருடன்புருடனிலே தோன்றும்பகுதிபகுதியின்மான். ()

மதியினகங்காரந்தோன்றி வகுத்தமூன்றுகுணமாகும், அ
திகசாத்துவிதகுணத்தி லாகுமனஞானேந்திரியம், விதியாயிரா
சதகுணத்தில் வெளியாங்கருமவிந்திரியம், ஒதியதமசகுணத்
தினு லுண்டாந்தன்மாத்திரையைந்தும். (உஅ)

அவையைப்பஞ்சீகரிக்குமிடத் தாகுமைந்துமாபூதம், இ
வைகளிருபத்தெட்டுமுட னியம்புமாயைபின்னையுமே, கவை
செய்முப்பதாகுமிவை கண்டப்படியேதாஞெழுங்கில், சிவை
யினருளானியதிபணிற் சேரும்பிரமந்தாஞக. (உகூ)

முப்பதினையுநீங்கிநிற்க மொழியுமவத்தைபத்தாகச், செ
ப்புநனவுகனவினுடன் சிவசுழுத்திபரநனவு, வெப்பமகன்றப

ரகனவு வியோமஞ்சிவசாக்கிரங்கனவு, ஒப்புமிலதுமூன்றும்
பா ழுண்மையானகுருவொன்றே. (௩௦)

(வேறு.)

நனவதனில்விசுவன்க்ன வினிற்றைசதனுகும்
நண்ணரியசுழுத்தியினிற் பிராஞ்ஞன்பரநனவில்
கனவிராட்டன்கனவி லிரணியகெர்ப்பனுமாங்
கருதரியபரப்பாழி லவ்வியாகிருதன்
உணவரியசிவகனவிற் சிற்சொலிதைவிசுவம்
ஒடுங்கியிடுஞ்சிவகனவிற் பிரசாபத்தியனும்
வினவரியபின்னையினிற் பொற்புவிசாந்தனுமாய்
விளப்பிடுவெரபிமானி யவத்தையொன்பதினுமே. (௩க)

நனவதனிற்பூதஞ் சூக்குமபூதமறியும்
ஞானவிந்தியங்கன்ம விந்திரியமிவைகள்
கனவதனின்மனமதி மற்றகங்காரமூன்று
கருத்தொடுங்குஞ் சுழுத்தியினிற்பகுதிபரநனவில்
அனபுருடன்பரகனவிற் காலபரம்வியோமம்
அதீதமதிற்சிவநனவிற் பரதத்துவமந்தக்
கனவதனின்மாயையுப சாந்தமதிற்பின்னை
கண்டிவ்வொழுங்கினி லகற்றிற்காணுமந்தவீடே. ()

(வேறு.)

பிண்டந்தானுய்நின்றறிவைப் பிறிக்கிலந்தவனுபவத்தி
ல்,அண்டந்தானுய்நின்றிடுமேற் றந்தவறிவைத்தான்பிறிக்கில், க
ண்டவிவைகட்குட்புறம்பாய்க் கலங்காவறிவாய்நிகழுமிதை,
உண்டபொழுதேபொனிற்பணிகளொன்றும்போற்சித்தொன்
றேயாம். (௩௩)

பூதநீங்கிற்பகுப்புபோம் பொறிகணீங்கிற்காட்சிபோம், ஓதந்தக்கரணம்போகி லுளவாதனைபோமிருள்போகில், போதந்தோன்றும்புருடன்றான் போகிற்சர்வஞ்ஞத்வாதி, போதம்போகுங்காலபரம் போகிலவ்வாதனைபோகும். (௲௪)

வந்தவியோமநீங்கியிடில் வாங்குமிரண்டோம்பாழ்பரத்தின், தொந்தநீங்கிலுலகம்போந் தோன்றுமாயைதானீங்கில், பந்தமுறுமவ்வாதனைபோம் பகரவொண்ணப்பினைநீங்கில், அந்தமூன்றும்பாழ்போகு மனைத்துமானசிவந்தோன்றும். (௲௫)

ஏதேதகன்றததுமுன்ன மியற்றுந்தொழில்கடன்னிடத்தப், போதேயகன்றவ்வனுபவத்திற் போக்கவேண்டுமெலாமகற்றி, ஈதேயுளமற்றவையெல்லா மில்லதென்றேயுணர்ந்தவையும், ஈதேயெனக்கண்டச்சிவத்தை யிடைவிடாதேபார்த்திருப்பார். (௲௬)

நேரேநெறியிலடைவோர்க்கு நியதிநெறியிலடைவோர்க்கும், ஊரேதொன்றேயோரொருவர்க் கோரொன்றதனிற்சம்மதமாம், ஆரேயெனினுமிவையிலொன்றி லாசானூன்மாணுக்கனெனத்தால், சாரேதொன்றுமில்லாத தனிவீடேதாமாகுவரால். (௲௭)

அறையிவ்வெழுங்குகளிலொன்றி லாசானூன்மாணுக்கனெவ்வச், கறைசெய்யும்பூதங்கண்முதற் கழன்றுணதபினையீறாய், இறையேயெனினும்வேறின்றி யெல்லாந்தானேயேகண்ட, நிறைவோரறிவின்மகிழ்ச்சியினு னின்றுகூறுநிலைகேளாய்.

நானேயென்றுமெவ்விடத்து நன்றாயுண்டாயிருக்குகேன், நானேயென்றுமெவ்விடத்து நன்றாய்த்தோன்றிவிளங்கு

கேன், நானேயென்றுமெவ்விடத்து நன்றாயின்பமாய்நிகழ்கே
ன்,நானேயென்றுமெவ்விடத்து நன்றாய்விளையாடாநிற்கேன்.

உண்டாயென்றுமெவ்விடத்து முளதாயிருத்தலென்சத்
தே, உண்டாயென்றுமெவ்விடத்து முளதாய்விளங்கலென்சித்
தே, உண்டாயென்றுமெவ்விடத்து முளதாமின்பமென்னின்
பே, உண்டாயென்றுமெவ்விடத்து முளதாமென்னுள்யான்ம
கிழ்கேன். (சo)

இருந்தேதோன்றியிடவேண்டு மெந்தப்பொருளேயாலு
லும், இருந்தேதோன்றியிடும்பொருளே யின்பமாகியேநிசழும்,
இருந்தேதோன்றுமெவ்விடத்து மென்றுநிகழ்தலொருநானே,
இருந்தேதோன்றுமென்னிடத்தி லின்பமாயானேமகிழ்கேன்.()

எனதுசுயலீலையினாலே யென்னைத்தானேநானுவாய்,என
துசத்திதன்னாலே யின்னுனன்னுனிதுவதுமற், றெனதுபிறர
திதுவதுவென் றெண்ணிமானமுடைத்தாகி, எனதுகண்ணே
யான்றானே யிருந்துவிளையாடாநிற்கேன். (சஉ)

எங்கும்விடயமாய்நிகழு மீசனுனையங்கங்குத், தங்குமுயி
ர்களவைநானாய்ச் சாற்றுஞ்சங்கற்பமுநானாய், அங்குநாமரூப
மதை யையஞ்செய்யுமனநானாய், அங்குத்துணியுமதிநானா ய
பிமானங்காரமுநானாய். (சரு)

சித்தநானாய்ச்சத்தமுன்னாய்ச் செப்புங்கந்தமீறாக, ஒத்த
விடயமைந்திணையு முணருஞானேந்தியநானாய், சத்தமுதலைந்
திணையுணர்ந்து சாற்றும்வசனாதிகள்செய்ய, வைத்தகருமேந்தி
யநானாய் வகுத்துவிளையாடாநிற்கேன். (சச)

உம்பர்நானாய்நரர்நானா யூர்வனீருறைவநானாய், வெம்புமி
ருகங்களுநானாய் விகங்கமொடுதாபரநானாய், அம்புநானாய்ப்பு

விநானு யனலுநானுய்வளிநானுய்த், தம்பவாகாயமுநானுய்த் தானேவிளையாடாநிற்கேன். (௪௫)

தந்தைநானுய்த்தாய்நானுய்த் தனையர்நானுய்த்தமர்நானு ய்ச், சிந்தைமகிழ்தாரமுந்தவனுஞ் செப்புதமையன்றம்பியுட ன், விந்தைபுரிபூடணநானுய் வீடுதாதாபொருளுனுய், புந்தி மகிழ்கூர்தலுநானுய்ப் பொருந்திவிளையாடாநிற்கேன். (௪௬)

தோற்றநானுய்த்திதிநானுய்த் துடைத்தனுனுய்த்திரோ பாவம், ஏற்றமானவனுக்கிரக மிரண்டுநானுயிவையைந்துள், சாற்றலானதொழிலனைத்துந் தகவேயடக்கியன்றுமுதல், தே ற்றமானசத்தியினுற் றிருந்தவிளையாடாநிற்கேன். (௪௭)

தங்கத்தனந்தவிதமாகித் தானேநிகழும்பணிதியெல்லாம், தங்கத்தினுக்கோர்காலையினுந் தான்வேருகத்தோன்ருதின், ப ங்கற்ருெளிருமென்னிடத்திற் பலவாய்நிகழுஞ்சகமுழுதும், பங்கற்ருெளிரும்யானென்றே பார்த்துவிளையாடாநிற்கேன்.()

சத்தையன்றியொருபொருளுந் தானேயுண்டாயிருக்கு மோ, சித்தையன்றியொருபொருளுந் தேஜசுண்டாய்விளங்கு மோ, மித்தையானசகமுழுதும் விளங்குமதினின்றதினுலே, எத்தைநோக்கிமகிழ்ந்திடினு மியானேயென்றுமியான்மகிழ் கேன். (௪௯)

நித்தமாகியேநிற்கி னிகழுங்கால *பரிச்சேதம்,ஒத்தபரிபூ ரணமாகி லோதுந்தேசபரிச்சேதம், மத்தமானதேகமேயாகின் வத்துபரிச்சேதஞ், சித்தமாகியிம்மூன்றுஞ் செல்லாயென்னுள் யான்மகிழ்கேன். (௫0)

சத்தைவேருென்றிலாமையினுற் சாதிபேதமதுமாயை, சித்தைவிடவேறிலாமையினுற் செப்பும்விசாதிபேதமது, மித்

* பரிச்சேதம் எ-து எல்லே.

தைநிரவயவமாகின் வேறுவேருஞ்சுவகதமும், மித்தையான வென்னிடத்தின் மேவிவிளையாடாநிற்கேன். (ருக)

என்னையெனதுநினைவின் விதுவாய்நானுவாய்க்காண்கேன்,என்னையெனதுநினைவிலதி னேகமாயதுவாய்க்காண்கேன், என்னையன்றியொருபொருளு மிங்குமங்குமிலையதனுல், என்னையிங்குமங்குமா யானேகண்டுநான்மகிழ்கேன். (ருஉ)

எல்லாநானுயன்றுமுத லிருந்துவிளையாடாநிற்க, எல்லாம்வேறென்றெண்ணியே யிருந்துமோகமடைந்தேனே, எல்லாமுடையவருட்சத்தி யிரங்கிமோகமறவீச, எல்லாநானுய்ப்பண்டைப்படி யிருந்துவிளையாடாநிற்கேன். (ருங)

இதுவேதுணிவென்றறியாதா ரென்றுநீந்தாரிடர்க்கடலை, இதுவேதுணிவென்றறிந்தோர்க ளென்றுநீந்தார்சுகக்கடலை, இதுவேவேதமுரைப்பதுவு மீசன்முதலோரனுபவமும், இதுவேதுணிவென்றங்கையினி லெடுப்பேன்மழுவைச்சத்தியமே.

இந்தஞானமகிழ்ச்சியுளோர்க்கியம்புஞானசரிதைப்படி, அந்தவூழேநின்றிடுமெற் றவைகளெல்லாமகன்றிடுமோல், வந்ததேவர்மானிடர்க்கு மாதர்முதலோர்சங்கமில்லா, அந்தவூழேநின்றிடல்போ லாமென்றறைவோர்கற்றுணர்ந்தோர். (ருரு)

குலத்தையுடையோர்தங்களுக்குக் குலாசாரத்தின்வழிநிற்கும், நலத்தையுடையசமயிகட்கு நவிற்றுநெறியேதானிற்கும்,பலத்தையுடையஞானிகட்குப் பகரும்படியேதானிற்கும், வலத்தையுடையவூழென்றே வகுத்தேயுரைப்பருயர்ந்தோரே.

விடயமீதி*உபரதியு மேவுமுயிர்மேனனியருளும்,அடையுமாசான்மேலன்பு மந்தப்பிரமஞானமுமே, தடையேயின்றியி

* உபரதி=வெறுப்பு.

வைநான்கோர் தனுவாயுடையோர்தமைஞானம், உடையோ ரென்பரல்லாரை யுரைப்பர்சோரஞானியென்றே. (ருஎ)

ஆசாரங்களவையில்லா வசடரிடத்தில்விஞ்ஞானம், தே சாய்விளங்காதபரமதுஞ் சிறப்பேயின்றிச்சண்டாளர், மாசார் பாண்டந்தனிலுறையும் வான்கங்கையினீரினிழிவாம், எதா கிலும்யோக்கியத்தானத் திருந்தாற்பிரகாசத்தையுறும். (ருஅ)

கான்றசோற்றின்விடயமதைக் கண்டுமுனங்கைவிடுந் தொழிந்தே, ஆன்றவாசானடிபரவி யமலவேதநெறிசென்று, தோன்றவனுபூதியிற்பரம சுகத்தையடைந்தோர்பினும்பேய்த்தேர், போன்றவிடயமேவிடுமோ பொருந்திலவர்ஞானியை யொக்கும். (ருகூ)

இயமநியமத்துடையரா யெழிலார்ஞானயோகராய்,உயர் நற்குருவினருளாலே யோரஞ்ஞானநிவிர்த்தியையும், சுயசித் தாந்தவாதியையுந் தோன்றுமனுபூதியிலடைந்தோர், பயனில் விடயந்தனைவிரும்பார் பற்றுயுழலுமற்றையரே. (சூ0)

மனனசமாதியுடையோர்க்கு வகுத்தவியமநியமமுமில், சனனமரணவித்தான தகுநீடிருளூநிவிர்த்தியுமில், கனநற்பரமா னந்தமதுங் கைகூடாதுதான்வாளா, மனனமதிலேமகிழ்வெய்தி வசனஞ்செயுமுன்படிமயங்கும். (சூக)

அந்தரங்கத்தொருவனையோ ரரிவையொருத்திதான்பு ணரும், அந்தவகையின்வெளியாகு மரிவைவடிவிலதுபோல, பந்தமறுதத்துவமுணர்தல் பரமாந்தரங்கமானாலும், தொந்தம கன்றவகைதோன்றுஞ் சொல்லானடையாற்பாவனையால். ()

மருளையுடையபித்தனையு மருளில்லாதசுத்தனையும், மரு ளையிலரோதுணிவாக மதிக்குமதுபோலீதன்றே, தெருளையுடை

யஞானியையுந் தெருளில்லாவஞ்ஞானியையும்,தெருளையுடையோரோதுணிவாய்த் தேருமவர்சொன்னடையினுமே. (௬௩)

தத்துவங்களெழுநான்குஞ் சாற்றுமாயைதானிவையின், கொத்துகளைப்பார்த்தறவிசிக் கூறுமூன்ரும்பாழ்கடந்து, தொத்துமற்றொன்றில்லாத சுவையானந்தப்பூவையையே, அத்துவிதமாய்த்தினம்புணர்வோ ரழியும்போகம்வேண்டுமோ. ()

யோகமதனிலுறுபயனை யுவர்த்தேஞானநெறிமேவி, ஏகமெனுமப்பிரமபத மெய்தியாரூடம்பிறந்தோர்,தேகவடிவாயே நின்று சிந்தித்தனுசிந்திக்கிலுள, போகமதனைமேவிடுமோ பொருந்திலூர்ப்பன்றியையொக்கும். (௬௫)

அலைவையிறந்தவிடத்தந்த வானந்தம்மறவின்பம், அலைவையுடையவிடத்தென்றெ லறியாமையினுலெவ்விடத்தும், அலைவையிறந்தவிடத்தன்றி யானந்தஞ்சற்றும்முதியா, தலைவையுடையவிடத் * தரந்தையென்றேயறிஞரலையாரோ. (௬௬)

சுணங்கன்றனதுரசமிதென்றே தோன்றவறியாதெலும்பின்கண், இணங்கிமகிழுமதினின்ப மெய்தும்வழிகாணுதென்போல், பிணங்களெல்லாஞ்சுகமென்றே பேணிப்போகந்தனைவிரும்பும், குணங்கொள்ஞானியொருவனுமே கொள்ளானின்புண்டெனப்போகம். (௬௭)

உள்ளபொருட்கேயின்பென்று முளதாமென்றுமில்லாத, கள்ளமுடையபோகத்திற் காணிஞ்சுகமேதின்பென்றே, உள்ளமகிழுமசத்தொலா முணர்ந்தஞானியொருவனுமே, பொள்ளலுடையபோகத்தைப் பொருந்தான்பொய்யாதலினாலே. ()

ஊனதாகிநிற்போற்கே யுலகனென்றுபேருடைத்தாம்,ஆணவுனிதனக்கறிவா னந்தந்தோன்றுமோவஃதின், ஞானமாகி

---

* அரந்தை-எ-து துன்பம்.

நிற்போர்க்கே ஞானியென்றுபேருடைத்தாம், ஆனஞானிதன
க்கிந்த வகிலவின்பந்தோன்றுதே. (சுகூ)

ஏகதேசதேகமதா யிருந்தேயறிவானந்தமதை, ஏகபோக
ஞ்செயக்கூடா ததுபோற்சொரூபஞானிக்கும், ஏகதேசவின்
பத்தை யெங்கும்பூர்ணமாயிருந்தே, ஏகபோகஞ்செயக்கூடா
தினமுடையோர்கூடுமென்பார். (எ0)

எங்கெங்கிருந்தெய்திடுமின்ப மெழில்வீட்டின்பமெனவே
கண், டங்கங்கருந்துவோமென்னி லறிஞர்கூறுமுறையன்றே,
இங்கங்கென்றில்லாவின்ப மெய்தினோர்கட்கொருக்காலும், இ
ங்கங்கென்றேதோன்றிடுமோ வென்றும் *புரணமியல்பானுல்.

பங்கேதொன்றுமில்லாத பரமாயெங்குநிற்கினுமுன், இங்
கேநின்றவாதனைக ளிருக்குமெனின்முன்சாதகத்தில், தங்கே
தொன்றுமில்லாமற் சரித்ததாகிலதேநிற்கும், இங்கேயுறைந்த
பாண்டத்தி லிலுப்பைப்பூவின்மணமுண்டோ. (எஉ)

இயமநியமமியற்றும லெழிலார்நிட்டையடைவோர்க்குச்,
சுயநற்சொரூபாநந்தமதுந் தோன்றுதிருளுமாறுது, பயந்தபர
மமடைந்தவர்போற் பாவித்துளத்திற்பினுமிந்தக், கயவர்க்குரி
த்தாம்போகத்தைக் கருதியிருந்துந்தொடர்ச்சியென்பர். (எங)

தன்தென்றுரைக்குமவையெல்லாந் தள்ளியினிமேற்றன
தென்றுக், கனவவ்வறிவுதானுகக் கண்டானந்தமடைந்தோர்
க்கு, மனதில்வருந்துமவையெல்லாம் வந்துவருத்தாதுடலினை
யே,தினமும்வருந்திவிடப்படாச்செய்கையதுவேவாதனையாம்.

உடந்தையானவுடன்முதலை யுயிர்க்குவேறுகூறுக்கிக், க
டந்தசிவமேதானுகக் கண்டுதெளிந்தோர்க்குடன்முன்னுத், து

* புரணம் எ-து பரிபூரணம்.

டர்ந்தபோகங்கலங்கியிடுங் துடர்ந்தேகிற்கிற்றேறினதில்,கடைந்ததயிருங்கடையாத கட்டித்தயிருந்தோன்றிடுமே. (எரு)

ஆகுவுறையுங்கட்டியிதென் றறியப்போமோவெனிலந்த, ஆகுவுறைதற்கானதிலே யையந்தோன்றுமதுபோல, ஆகுமொழியையுடையோர்க ளையந்தோன்றுஞானமதற், காகும்விடயமுடையோர்க ளையந்தோன்றாதுணர்ந்தோர்க்கே.(எசு)

அகத்திலுளதேபுறத்துண்டா மகத்தில்லாதேபுறத்தில்லை, சகத்திலுள்ளோரோதிடுமித் தகைமையென்றுமதுபோலத், தகர்த்திவ்விடயமனுபவமாய்த் தனையேகண்டோர்புறத்துறினுந், தகர்த்தபடியேநின்றுவிடுஞ் சாராதிதயத்துளபடியே. (எஎ)

போடவேண்டும்புடமெல்லாம் போட்டுத்தங்கமாகினதில், கேடதானகளிம்பென்றுங் கிட்டாதஃதினியதிபணிச், சேடமாணசிவமாகித் தினமுமதுவாய்நின்றிடுவோர்க், கேடதானமாயையென்று மிலதேயாகிற்போய்விடுமால். (எஅ)

உலகத்துளவெப்பொருள்களையு முளலக்கணங்கொண்டிஃதிதென், றிலகக்குணிக்கலாமஃதி னில்லாமாயையில்லெனவே, விலகியிதனுக்கதிட்டான மெய்யாம்பிரமமானோராக், குலவுமுணர்வுசரிதைகொண்டே குணிக்குமாயையொழிந்தோரே. (எகூ)

பிணிகளொழுங்கிலாயுமற்றைப் பேசுந்தெய்வீகத்தாயும், தணியிலுடலிற்சுகம்பிறந்து தணிந்துதோன்றுமதுபோல, எணியவெணியாங்கெவ்விதத்து மெய்திமகிழ்ந்தோர்தமதறிவில், கணமதேனும்விடயமதிற் கலங்காதறிவாய்த்தணிந்திருக்கும்.()

எறியிற்கதிரோன்சாளரத்தி லிருந்துதோன்றும்பூதவணு, அறிவிட்டெறியும்பேரொளியி லஃதுதோன்றுததுபோல, அறிவிற்ரேன்றுமூலமெனினு மகண்டாகாரவறிவதனில், செறியத்தோன்ருச்சிற்றறிவிற் செகம்போல்விளங்கியிடுமென்றே (அக)

தரையுளோர்கண்மிகவருந்தித் தரினுமுடையூணிவையன்றிப், புரையில்லோர்கண்மற்றென்றைப் பொருந்தகிலையாரென்போலும், வரைவிலோர்கண்மிகவருந்தி வாங்கிப்பொருந்திமயங்கியிடும், கரையில்கருமந்தன்னுலே கைவிட்டொழிந்த ஞானிகளே. (அஉ)

உடலைக்குறித்தோபாலருந்த லூரைக்குறித்தோவவரவர்க்கே; *நடலையுலகையொழிந்தநாட்டம்பிறந்தவ்வானந்தக், கடலையமிழ்ந்தலெனிலந்தக் கடலில்மிழ்ந்துமன்னேரைக், கடலைமண்டைக்கொண்டோரைக் காணுமதுபோற்றேன்றிடுமே.

கனியும்பாலுஞ்சருக்கரையுங் கலந்தவன்னநிரம்பவே, அணிசம்புசிப்போர்நீர்க்கூழை யருந்தநினைக்குமோவஃதின், இனியகுருவினருளாலே யிருளுநீங்கியானந்தம், நனியுமுடையோர்விடையமதை நணுகார்நணுகினகைக்கிடமே. (அச)

ஞானமுடையோர்க்கேதுறினு நணுகாகுற்றமெனத்துறவோர், ஊனமனையோருரைத்திடின்மற் றென்றேகுற்றமனையுடையோர்க், கீனமுடையதுறவியர்க்கே யிரண்டாங்குற்றம்பரப்பிரட்டும், ஆனதுறவிலிழிவுமென வறையுமகன்றபெரியோரே. (அரு)

அபரஞானமுயர்குருவா லையந்திரிவுமறக்கேட்டு, விபரமாகவந்நெறியின் மேவிப்பூதமாத்திரமே, சபலமாகநீங்கிடத்

*நடலை எ-து பொய்.

திற் சகத்திலொன்றும்வேண்டாது, கபடஞானமுடையோரோ கண்டோமெனும்போகத்துமுறும். (அ௬)

அந்தமுகத்தின்புறுவோர்க ளழியும்போகமின்பென்றே, இந்தமுகத்திற்றிரும்பார்களென்றுமீனஞானியர்கள், அந்தமுகத்தின்புற்றோரி னறையுஞ்சொன்மாத்திரமாகி, இந்தமுகத்திப்போகமதை யின்பென்றழுந்துமெப்போதும். (அ௭)

போகத்துறைவோன்றன்மனையைப் பொருந்திப்பிறர்க்கீந்திடுவதுண்டோ, ஏகத்துறைவோன்றன்மனையை யிதயமொத்துப்பிறர்தமக்குச், சோகத்திறனும்போகத்தைச் சுகமென்றீயுமோவீயின், மோகத்துறைவோரகன்றோர்கண் மொழிவரவைாப்*பதிதரொன்றே. (அஅ)

இடைமுன்னீறிலகண்டபரத் தேகமாகியானந்தம்
உடையவறிஞர்தமக்கிச்சா வூழேசற்றுமிலவாகும்
விடயமதனில்விருப்பமாய் மேவியூழுமெழன்றிடுவர்
கடையிலியமதூதர்களாற் கலங்கியூழுமெழன்றிடுவர். ()

இதுவேநான்குசாதனமு மியல்பாயுடையோரொய்துநெறி, இதுவேயென்றுமாரூத விருளின்றிமிளாத்தானறுக்கும், இதுவேஞானனந்தரசம் ரமிக்கச்செய்யும்விஞ்ஞானம், இதுவேயுனக்குமுறுதியென விசைத்தாளெனையாளருளுமையே. (௯0)

இந்தநெறியில்விகங்கமதை யெய்தியானுமவளருளால், பந்தமகன்றுபரவெளியைப் பார்த்தேனனைத்துந்தானாகி, அந்தமுன்மூன்றுமில்லா வகண்டாகாரவடிவாகித், தொந்தமொன்றுமிலதாகிச் சுயமாய்விளங்கியிருந்ததுவே. (௯௧)

---

*பதிதர் எ-து குலம் சமயமுதலிய வொழுக்கத்திற்றவறினோர்.

(வேறு.)

நிமலமாம்பிரமவனுபவமுனைக்கே னின்றதுசிருட் டிமூன்றுய், நிமலமாமெனதுநிலையினினின்றே நினைவெனுமாயையிற்பாய்ந்து, நிமலமாம்பரமாயுயிர்களாயுலகாய் நிலையதுபோலவேவிரிந்து, நிமலமாமென்கணப்படியொடுங்கி நின்றிடுவேனிதுநிசமே. (கூஉ)

அலைவில்சிற்சொரூபமஃதுமல்லாதா யதைவிடவேறுமல்லாதாய், அல்வுசெய்யஞ்ஞானத்திசைசத்தா யஃதகன்றிடும்பொழுதசத்தாய், அலைவின்றித்தேறின்முக்காலுமிலதா யனைதியாயனிர்வசனமதாய், அலைவுறுமாயையுடையமாயாவி யானேநானுகியசோகம். (கூ௩)

பரசொரூபத்துக்கபின்னமும்பின்னமும் பகர்பின்னபின்னமுமலதாய், நிரவயமலதாய்ச்சாவயமலதாய் நிரவயசாவயமலதாய்த், திரசத்தையசத்தைச்சதசத்தையல்தாய்ச் செப்பியவனிர்வசனமதாய்ப், பரபிரகிருதிதமசெனுமகிமை பண்டையிலுடையவிச்சோகம். (கூ௪)

எனைமறைப்பறைச்சிதீண்டியுமகத்தி லிருளிறந்தும்மொளிபிறந்தும், பினைநனிமாயைதூரத்தியாயும் பிரவஞ்சமருந்தியுமிவையின், உனிநின்றுபார்க்கிற்பஞ்சகுதகமு முண்டெனக்கேயிவைதீரா, துனிநின்றுபார்க்கினிவைகட்காளானே னொருவிருத்தாசலமடைந்தே. (கூ௫)

என்னையேதோன்றுவகைகொலைபுரிந்து மினியதோர்ஞானமாணிக்கந், தன்னையேகளவுபுரிந்துமற்றதன்மேற் றவிர்ந்திடாமயக்கத்தைக்கொண்டும், பின்னையுமதிலேகாமத்தைப்பெ

ற்றும் பேச்சிறந்ததுவெனவுரைத்தும், இன்னமைம்பாதகங்க ட்காளானே னெழில்விருத்தாசலமடைந்தே. (௬௫)

இத்தகைசூதகங்கள்பாதகங்க ளெய்தியுமிடமுதற்பற்றும், ஒத்தவிவ்வுடலிந்தியங்கரணங்க ளொன்றுந்தாக்கறவெட்ட வெளியில், ன்வத்தெனைக்கண்டுபொழ்செய்ததந்தோ மலையை யோகம்பியுமுலகில்,இத்தனைகொடுமையுடையவித்தலந்தா னெனக்கென்றேயிருந்ததோவறியேன். (௬௭)

(வேறு.)

விருத்தகிரிவடிவான விறையவனும்வாழ்க
　விணையனேற்கருள்விருத்த வம்பிகையும்வாழ்கக்
கருத்திலுறவெனக்கருளும் பிரணவமும்வாழ்கக்
　காரணியையடையு மடியாருநனிவாழ்கத்
திருத்தமுடன்றலமுமிகச் சிறப்பதாய்வாழ்கச்
　சேர்ந்துறையுமியாவர்களுஞ் செல்வமுடன்வாழ்க
இருத்தியெனையுமையருள யானுணர்ந்தபடியே
　எல்லோருமுணர்ந்துவாடுதெ லறவேவாழ்க. (௬௮)

ஆக பாயிரம் உட்பட ௬00.

விஞ்ஞானசாரம் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நான்காவது

அத்துவிதவுண்மை.

காப்பு.

பாயிரம்.

[ஆழத்துப்பிள்ளையார் துதி.]

பொங்கரவதுவுமிந்தும் புரிசடையதனிற்சேர்த்து
அங்கரந்தனிலிடத்தி லழகியமானையேந்தும்
சங்கரன்சேயெம்பாசந் தகர்த்தைந்துமொருங்கறுக்க
ஐங்கரன்கொண்டவாழத் தையனைவணக்கஞ்செய்வாம்.

[பெரியநாயகியார் துதி.]

ஆண்டகுருவேகண்மணியே யருளேநீநானென்றாகப், பூண்டவடிவையென்னுடைய புந்தியதனுணின்றுணர்த்தி, ஈண்டப்படியேயென்னாவி லிருந்துமுரைக்கவேண்டுநீ, நீண்டமாலுமயன்போற்று நிமலவிருத்தநாயகியே. (௨)

பாயிரம் முற்றும்.

நூல்.

மேலாஞ்சதுட்டசாதனங்கண் மேவிநிறைந்தபேர்க்குரைக்கின், மேலாமதுநாமெனத்திடமாய் விளங்குமவையில்லாதவர்க்

கு, மேலாம்பரமன்மான்மழுவாய் விளங்கியுளாத்தும்விளங்கா
து, மேலாஞ்சாதனங்கள்வர மேவவேண்டுஞ்சாதுசங்கம். (க)

உண்டாய்த்தோன்றிரழித்திடுத லொருநம்வடிவேயுருநாம
ம்,கண்டேயிடன்மாத்திரமல்லாற் கருதிப்பார்க்கின்வேறில்லை,
பண்டேமுதலித்தகவாகும் பலவாய்க்காணன்மைத்திரிவால்,
விண்டாற்றிரிவையேகமாய் விளங்குநமதுவடிவமே. (உ)

எந்தச்சத்திலசத்தாகு மிந்தவுல்குசத்தாகும்
எந்தச்சித்திலசித்தாகு மிந்தவுலகந்தான்விளங்கும்
எந்தவின்பிற்றுன்பாகு மிந்தவுலகமின்பாகும்
அந்தச்சச்சிதானந்த மதுவேநமதுவடிவாகும். (ந)

எல்லாநாமேயெனவறிந்தா லெஃதைநினைவானினைத்தி
டுதல், சொல்லாலெஃதையுரைத்திடுத ருழிலாலெஃதைச்
செய்திடுதல், நில்லாவுலகைவேறெனவே நினைதலுரைத்தரு
ழில்புரிதல், நல்லாரனைத்துநாமெனவே நாடாரவையினெஞ்
ஞையுமே. (ச)

நானுவாகத்தோன்றியிடு நாமரூபமிவையனைத்தும், நானு
வல்லவொருநாமே நாடிமகிழுஞ்சித்திரங்கள், தானுஞ்சித்தா
காசத்திற் றன்னைத்தானேதான்றுனே, தானுங்கருவியினில்
வரைந்து தானேநோக்கிமகிழ்ந்திடுதல். (ரு)

தங்கந்தானேபணிதியாய்ச் சாற்றும்விதமாய்விளங்குதலி
ன், அங்கமுதலாஞ்சகங்களா யறிவேவிளங்குமயலில்லை, இங்
கங்கென்றேபங்கொன்று மில்லையகண்டவறிவொன்றே, துங்க
வறிவுதோன்றளவுந் தோன்றுநானுவிதரூபம். (சு)

இன்னுன்னனிதுவதுவென் றியம்புமுலகம்வேறன்று, தன்னனந்தலீலையினுற் றன்னைத்தானே தன்னிடத்தில், அன்னின்னதுவிதுவென் றனந்தவிதமாய்த்தான்பகுத்தே, உன்னுநின்றுதானடிக்கு மொருகூத்தெனவேயியம்புவரால். (எ)

தங்கமொன்றேபணிதிகளிற் சாற்றும்விதங்கள்வெவ்வேறு, தங்கவிலக்கணமுமன்று தங்கம்விடவும்வேறன்று, தங்கமழியாப்பணியழியிற் சாற்றுமிந்தத்தகைமைபோல், எங்குநிறைசித்தாநம்மி லிலகுமிந்தவுலகமே. (அ)

தானுண்டாகிலுலகுண்டாந் தானுண்டாகிலுயிருண்டாம், தானுண்டாகிற்பரமுண்டாந் தானுண்டாகில்வீடுண்டாம், தானுண்டாகிற்பஞ்சதொழிற் ருனுண்டாகுந்தனையன்றித், தானுண்டோமற்றவையதனுற் ருனேயனைத்தும்வேறில்லை. (கூ)

மந்தவிருளிற்கயிற்றரவின் மாறுபாடாய்த்தோன்றுதல்போல், இந்தவுலகுமுயிர்களுமவ் வீசன்ருனுமுயிரடையும், பந்தம்வீடுமீசன்செய் பஞ்சகிருத்தியங்களுமே, அந்தமதுசொரூபத்தி லாரோபிதமாய்நின்றிலகும். (கo)

அனந்தவிதமாங்கீற்றையுடைத் தாகுஞ்சிலையொன்றதைப்பார்க்கின், அனந்தவிதமாய்த்தோன்றியிடு மந்தக்கீற்றுஞ்சிலையொன்றே, அனந்தமுடையநம்மிடத்தி லகிலமந்தத்தகைமைபோல், அனந்தவிதமாய்த்தோன்றியிடு மறிவேயன்றிவேறில்லை. (கக)

மையேமிகுநித்திரைமோக மயக்கிற்கனவைக்கனவதனில், பொய்யேயெனத்தோன்ருதவர்க்கே புகலவேண்டுநனவுணர்ந்தோர், மெய்யேபோலத்தோன்றிநனி விளங்குஞ்சகஞ்

சற்குருவன்றிப், பொய்யேயெனத்திட்டமதாகப் பொருந்தத் தோன்றுதொருக்காலும். (கஉ)

கனவினனவேயுணர்ந்துயர்ந்தோர் கனவென்றொருவற்கு ரைத்திடினும், கனவிதெனவேகாணுதுகாணுந் தனக்கென்றறி வுதிக்கின், வின்விலதுபோனனவையுந்தம் விகற்பமெனவேயு ரைத்திடினும், நினைவினிசமாய்க்கொள்ளாது நிசமாந்தனக்கெ ன்றறிவுதிக்கில். (கங)

கனவைக்கனவென்றுணர்ந்தவனைக் கனவினீயானவொ ருவன், வினவிலவனுநனவதனில் விளங்குந்தனையேயுரைப்ப னதில், நனவைநினைவென்றுணர்ந்தவனை நனவினீயானவொ ருவன், வினவிலவனுமகண்டமதாய் விளங்கும்பிரமமே யென்பன். (கச)

நனவிற்ருேரிடத்திருக்க நவினித்திரையின்மோகத்தா ல், கனவிற்றேசாந்தரமுதலாய்க் காணுமனேகவிதமஃதின், வி னவிறுமகண்டமதாய் விளங்கியசையாதிருந்திடவே, கனவி ம்மாயைதனில்விதமாய்க் காணுந்தேசாந்தரமுதலாய். (கரு)

கனவிற்ருேன்றும்பொருளெல்லாங் கனவிற்கனவென்று ணர்ந்தக்கால், நனவில்விவகாரந்தோன்று நவிற்றுமிதத்தகை மைபோல், நனவிற்ருேன்றுஞ்சகமனைத்து நமதுசங்கற்பம் மெனவே, நனவிற்ருேன்றியிடுங்காலை நமதுசொரூபந்தோன் றியிடும். (கசு)

மனத்திற்கனவிற்கனவெனவே மதிக்கினந்தவிவகாரத், தனத்தமுறினுங்கலக்கமுரு னதிகமுறினுமகிழ்ச்சியுருன், மன த்தினனவில்விவகார மயங்கிநீங்காதிருப்பனதின், கனத்தசக ஞ்சங்கற்பமெனக் கண்டாற்றனைநீங்காதிருப்பார். (கஎ)

சிங்காதனத்தில்வீற்றிருக்குஞ் சிறப்பாரரசுங்கனவடைந்து,மங்காப்புலைத்தன்மையையமேவி வருந்துவோன்றனனவுணரின், அங்காஞ்சோகமோகமெலா மந்தக்கணமேநீங்குமதின், இங்காஞ்சீவத்துவமோக மிரியுந்தனைத்தேர்ந்தக்கணமே. ()

கனவைக்கனவென்றுணர்ந்தக் கனவின்னவைநோக்கிடினக், கனவையொழிந்தவக்கணமே காணுநனவில்விழிக்குமதின், நனவைச்சங்கற்பமென்றுணர்ந்து நனவிற்றனையேநோக்கியிடின், நனவையொழிந்தவக்கணமே நமதுசொரூபத்தே விழிக்கும். (கக)

கனவையொழிந்துநனவதனைக் கண்டார்நனவினின்றுபிணக், கனவைநோக்கியிடின்முன்னங் கண்டபடியேதோன்றுமதின், நனவையொழிந்துதன்சொருப நன்குபுணர்ந்தோரதினின்று,நனவைநோக்கினினைவுகொடு நாடின்முனம்போற்றோன்றியிடும். (உ0)

உறக்கமோகமதிற்கனவி லுலகமுயிர்கள்விகாரம், சிறக்குமெய்போற்றோன்றியதைத் தேரிற்பொய்யாயிடுமஃதின், மறக்குமாயாமோகமதின் மாசார்பந்தம்வீடதெனப், பிறக்குமவைகட[illegible]மத்தேரிற் பேசும்பொய்யாய்ப்போய்விடுமால். (உக)

ஒருவனுளதாகையிற்கனவு முண்டாமுறக்கமோகமதின், ஒருவனிலதாகையிற்கனவு மொருகாலையினுமில்தாகும், சொரூபநமதுண்டாகையினாற் றோன்றுநானாவிதசகநம், சொரூபமிலதேவிலையதனாற் றோன்றுமனைத்துஞ்சொரூபமே. (உஉ)

படிகத்தடுத்தநிறங்களதிற் பத்திபாயுமந்நிறமாய்ப், படிகமாகிநீங்கினதிற் பகருமிந்தத்தகைமைபோன், முடிவினமது

சொரூபத்தின் மோகஞ்செயுமாயையிற்றோன்றும், முடிவில்ப
ந்தம்வீடதுமின் மொழியுமாயையென்பதுமில். (உ௩)

பழுதையதனிற்றோன்றியிடும் பாம்பையுள்ளபடிநோக்கில்,
பழுதையாயேதோன்றியிடும் பாம்புமதுவாய்விடுமஃதின், பழு
தில்சிவத்திற்றோன்றியிடும் பன்மையுலகைநோக்கியிடின்,பழு
தில்சிவமேயாய்த்தோன்றும் பன்மையுலகுமதுவாய்ப்போம். ()

தோன்றிவிளங்கும்பொருளெல்லாந் தொல்வேதாந்தவிசா
ரணையில், ஊன்றிநோக்கியனுதினமும் யூகமதனிற்பரிசயித்தா
ல், தோன்றிவிளங்குமறிவொன்றே சொன்மாத்திரமாய்விடு
முலகம், ஊன்றிநோக்காதவர்கட்கே யுளதுபோலத்தோன்றி
யிடும். (உ௫)

ஏகமாகிநின்மலமா யிருக்குநம்க்கிப்பந்தமெனும், மோக
ம்வந்ததேதென்று முன்பின்பாராதிப்பந்தம்,போகவழியேதெ
னநாடிப் பொருந்தும்வேதவிசாரணையால், யூகமதனிற்சிதைக்
கினதி னுள்ளவியல்புபின்றோன்றும். (உ௬)

பரவைதானேயோரலையிற் பலவாய்விளங்குமோரலையில்,
பரவைநீங்கியொன்றாகிப் பழையபடியேவிளங்குமதின், பரவு
ஞ்சொரூபஞ்சங்கற்பப் பகுதியதனிற்பலவாகிப், பரவுமசங்க
ற்பத்தொன்றாய்ப் பழையபடியேவிளங்கியிடும். (உ௭)

கடங்கடமதுகாரணத்தைக் காட்டிடாதுமுன்விளங்கும்,
படங்கடாமுமப்படியே பகர்காரணமுநீங்காது, சடங்களாகுமி
ச்சகமுந் தான்முன்விளங்குங்காரணமாம், இடங்கொள்சொரூ
பத்தையுங்காட்டா திருக்குமதைவிட்டகலாதே. (உ௮)

மரத்தைநோக்கின்மதகரியு மறைந்துவிளங்குமதைநோக்கின், மரத்தைமறைத்துத்தான்விளங்கும் வாறுபோலச்சக முழுதும், பரத்தைநோக்கினதின்மறைந்து பரமாய்விளங்குஞ் சகநோக்கில், பரத்தைமறைத்துத்தான்விளங்கும் பரமேயனைத்துமாதலினால். (உகூ)

நாகந்துதிக்கைதனைநோக்கி நாசிகாமுந்தோன்றியிடும், நாகநயனந்தனைநோக்கி னயனஞ்செவியுந்தோன்றியிடும், ஏக கருவிபார்த்தபடி யிரண்டுவிதமும்விளங்குமதின், ஏகபரமும் பார்த்தபடி யிலகுமுலகுஞ்சித்ததுமாய். (௩0)

ஊனும்போகமெமதென்றே யுன்னல்விசாரமிலாமையினால், நீநானவைகளிவைகளென நிலைபோல்விளங்கியிடுமிந்த, நானாவிதமாஞ்சகமுழுது நாமேயன்றிவேறில்லை, தானாய்நோக்கிற்றானாகுஞ் சகமாய்நோக்கிற்சகமாகும். (௩க)

மாயையெனுமிவ்வுரைச்சுருத்த மதிக்கின்யாதொன்றிலா ததுவே, மாயையெனவிப்படியிருக்க மதிப்பாரதனையிருவகையாய், மாயைமெய்யென்றுரைத்திடுவர் மயக்கப்பட்டுத்தனைமறந்தோர், மாயைபொய்யென்றுரைத்திடுவர் மயக்கநீங்கித்தனையறிந்தோர். (௩உ)

நாமரூபந்தனைநோக்கி நாடன்மனமும்புறமுகமும், நாமரூபந்தனைநீக்கி நாடலறிவுமுண்முகமும், நாமரூபத்தெவ்வளவு நாட்டஞ்சொரூபந்தோன்றாது, நாமரூபநாட்டம்விடி னமதுசொரூபந்தோன்றியிடும். (௩௩)

அரையகுமாரன்புலையருட னணுகிமறந்துமொருவரால், அரையகுமாரனெனவறியி லஃதெப்போதுமறவாதின், தரை

யிலாசானெழுந்தருளித் தனைப்பார்த்ததுநீயெனவுரைக்கின்,
புரையிலதுவாழுவவத்தை பொருந்தும்பொழுதுமறவாஞல்.

படியிற்பொருளின்மெய்யொன்று படிமுன்றிந்தவிருவ
கையும்,முடிவின்மெய்பொய்யறிந்திடலாமொழியுமிந்தத்தகை
மைபோல், கொடியவுலகைமெய்யெனவே கூறுமதையுமறிந்
திடலாம், முடிவிற்சகம்பொய்யேயாகு முத்தியொன்றேமெய்
யாகும். (ரு௫)

அகிலந்தோன்றும்பொழுதுமறைந் ததிட்டானமதாய்வி
ளங்கியிடும், அகிலநீங்கிற்முன்விளங்கு மந்தச்சச்சிதானந்தம்,
அகிலந்தோன்றும்பொழுதுமறைந் ததுதோன்றுதல்போலது
தோன்றில், அகிலந்தோன்முததனின்மறைந் ததனுலகில்மசத்
தாமே. (ருசு)

முத்தியாதோவென்வெண்ணி முயங்கவேண்டாமிஃதறு
தி, முத்தியுளதேற்பந்தமுண்டா முத்தியொருகாலையுமில்லை,
முத்திதாஞஞ்சகம்வேறின்மோகமதிற்காண்பதைப்போக்கின்,
முத்தியாகுமிந்நிலையை முயன்றுவருந்திநிலைகொள்வாய். (ருஎ)

இல்லாமாயைதங்கணிலை யாருநிற்கவம்மம்ம, பொல்லாப்
பிறப்பிற்பட்டதுமாய்ப் பொக்கமிகவுந்தவிர்ந்ததுமாய், நல்லா
ரிணக்கஞ்சேர்ந்ததுமாய் ஞானவிசாரமுதித்ததுமாய், எல்லா
மாம்வீடடைந்ததுமா யார்க்குங்காட்டிமறைந்திடுமே. (ருஅ)

எல்லாநீங்கிச்சற்குருவை யெங்குந்தேடியடைந்தருளி,
நல்லாருணருஞானநூ நவின்றுவிசாரஞ்செய்வதுவும், பொ
ல்லாமனத்தையொடுக்கிநிட்டை பொருந்திநோக்கல்லாநோக்

கும், இல்லாமாயைதனைத்துணிவா யில்லையெனவேகாண்கு தற்கே. (௩௯)

விளங்குஞ்சகங்களனைத்தினிலும் விளங்குநாமாதிகணீங் கி,விளங்குமதைமாத்திரநோக்கில் விளங்கும்பிரமமக்கணமே, விளங்குநாமாதிகளுமதாய் விளங்கும்வேறாய்விளங்காது, விள ங்குமிந்தநிலையெவர்க்கும் விளங்குமவிரோதமதாயே. (௪0)

நாமரூபம்விளக்கல்பரம் நாடலுயிராமவைமாயை, நாம ரூபந்தனைநோக்கி நாடச்செய்தலஞ்ஞானம், நாமரூபத்திவ்வ ளவு நாட்டமெனவேசெய்தல்வினை, நாமரூபந்தனைநோக்கிநா டுமிடத்திலிவைநிகழும். (௪௧)

உருவநாமநோக்கிடத்தி லுளதாமிந்தவைவகையும், உரு வநாமநீக்கிடத்தி லொன்றுமிவைகளிலவாகிச்,சொரூபமொன் றேநிகழ்தலினாற் சொன்னவிவைகளைவகையும், சொரூபமன்றி வேறில்லை தோன்றும்விவகாரத்திசையில். (௪௨)

விவகாரத்திற்பகுப்புகளாய் விரியும்பரமார்த்தம்மதனில், சிவகாரமதாய்விளங்கியிடுஞ் சிவமேயனைத்துமாதலினால், பவ காரியத்தையுடையோர்க்குப் பகுப்பேயென்றுந்தோன்றியிடும், பவகாரியத்தையொழிந்தோர்க்குப் பகுப்பொன்றின்றிச்சிவந் தோன்றும். (௪௩)

பந்தத்திசையிற்பலவென்றும் பரமார்த்தத்திலொன்றெ ன்றும், இந்தச்சடங்குசொரூபத்தி லென்றுமில்லைநோக்கியிடி ன், எந்தக்காலுமொருபடித்தா யிலங்குஞ்சொரூபமிவைமாயா, தொந்தமதனிற்றோன்றியிடுஞ் சொரூபத்தாரோபிதமாகும். ()

மித்தியவாதிவேதாந்தி விளங்குஞ்சைவசித்தாந்தி, சத்தியவாதியிருவர்களுஞ் சாற்றுந்தங்கட்கடுக்காதை, மித்தியவாதி சகத்தினுக்கு விளம்புஞ்சிருட்டிமுடிவினின்றும், சத்தியவாதிசிவமொழிந்து சற்றும்வேறில்லெனவுரைக்கும். (சரு)

சகமதென்பதிலையெங்குந் தானேநின்றுவிளங்கியிடும், சகமதெனவேதோன்றிடுதல் தமதுசங்கற்பம்மதனி, லகமதனிலேகண்டுணரா தவையிற்சிக்கிப்பந்தமுறு, மகமதனிலேகண்டகற்றி லப்போபண்டைப்படிநிகழும். (சசு)

பந்தமின்றிவீடின்றிப் பரமேயெங்கும்விளங்கிடவும், பந்தம்வீடுண்டெனவுரைத்தல் பார்க்கின்மாயாமோகமதில், சிந்தைவிரிவேபந்தமதாஞ் சிந்தையொடுக்கமேவீடாம்,இந்தவகையாம்பந்தம்வீ டியம்புமபவாதமதாகும். (சஎ)

தோன்றிநிகழுமுலகெல்லாஞ் சொரூபமேமற்றுருநாமம், தோன்றிநிகழ்தன்மாயையே சொரூபம்விடவும்வேறன்று,தோன்றிநிகழுமுருநாமஞ் சொரூபம்விடவேறெனவுன்னி, தோன்றிநிகழ்தல்பந்தமதாஞ் சொரூபமெனவேயுனல்வீடாம். (சஅ)

உருவநாமமவைக்கிருப்பு முதிப்புஞ்சொரூபத்தினையன்றி, உருவநாமமவைதனக்கே யொருகாலையினுமிலதாகும், உருவநாமமவைநோக்க லொருவிநமையேநோக்கியிடின், உருவநாமநிகழ்ந்திடா தொருநம்வடிவாயேநிகழும். (சகூ)

பந்தமென்றும்வீடென்றும் பயிலுகினைவேபந்தமதாம், பந்தமெங்காம்வீடெங்காம் பரத்தைவிடவேறிலாமையினல், தந்தஞ்சங்கற்பந்தனிலே தாமேமோகித்திடுமுயிர்கள், தந்தமசங்கற்பந்தனிலே தாமேநீங்கியிடுமோகம். (ருo)

உருவநாமந்தனைநோக்கி லொருதன்னிலையைநீங்கினதா ம், உருவநாமந்தனைநீக்கி லொருதன்னிலையேநின்றதுவாம், உருவநாமமவையிரண்டு மொருதன்வடிவேயெனக்காணில், உருவநாமந்தானேயா யொளிருமதுவேமுத்தியுமாம். (ருக)

கொள்ளுநெறியேதேதுபந்தங் கூடும்வீடேதெனவேண்டாம், உள்ளும்புறம்புமெனமிவையி லுதவுமெஃதுதனக்கதனின், றெள்ளுஞ்சங்கற்பங்களெல்லா மிரியநோக்கிநின்றதன்னை, உள்ளும்புறம்புமின்றியெங்கு மொளியாய்க்காணலாகியிடும்.()

ஒளியேயெங்கும்விளங்கிடுமெய் வொளியில்விளங்குமுலகெல்லாம், ஒளியேயன்றிவேறுமோ வொளியையறியாருலகென்பர், ஒளியேயன்றியுலகுதனக் கொருகாரணமுமிலையதனல், ஒளியேயனைத்துந்திரைநுரைக ளுவரியலதுவேறுமோ. (ருஙு)

மாயைவேறென்றென்வுன்னி மதிக்கவேண்டாம்பேதமதி, மாயையாகுமற்றஃதை வருந்திமுயன்றுபேர்த்திடுக,மாயை நீங்குமிந்தமதி வந்தவழியேதெனவேண்டாம், மாயைநெறியில ம்மதியை வதைக்கிலதுவந்ததுதோன்றும். (ருச)

விளங்கியிடுமிவ்வுலகெல்லா மித்தைவடிவேயென்பதுவும், விளங்கியெங்குந்தற்சொருபம் விமலவடிவேயென்பதுவும், விளங்கிலருத்தமொன்றேயாம் வேறுய்க்காணுமஃதகற்றி, விளங்குமொளியாயேகாண்கில் விளங்குமருத்தமொன்றேயே.(ருரு)

தனதுசங்கற்பந்தனிலே சகங்களாகிவிளங்கியிடும், தனதுசங்கற்பந்தனிலே சகம்போயொடுங்குமதனலே, தனதுவடிவேசகங்களெல்லாந் தன்னைவிடவேறிலதங்கம், தனதுவடிவைவிடப்பணிக டான்வேறுகிவிளங்கிடுமோ. (ருசு)

நிலைமைநீங்கிற்சகமுதித்து நிசமுமாகுமற்றவையின்
நிலைமைஞானவிசாரணையி னிசம்போயொடுங்குந்தோற்றரவு
நிலைமையாகுந்தனைநோக்கி னீங்கிமறையுமிச்சகத்தின்
நிலைமையொருவேதுவிலுதிக்கு நீங்குமிருமையேதுவினில். ()

எல்லாநாமெப்படியாவோ மென்னவேண்டாமிலக்கணம்பார்த்
'தெல்லாநோக்கியிடமிடத்தி லிருப்புந்தோற்றரவுமின்பும்
எல்லாவிடத்துமுண்டாகு மியல்புமவையேபிறித்திட்டால்
எல்லாமெங்கேதோன்றிடுமோ விதனாலெல்லாநாமாகும்.(ருஅ)

வெள்ளிவிகற்பமதிற்கிளிஞ்சில் விளங்கும்விகற்பந்தனைநீக்கித்
தள்ளின்வெள்ளியென்பதுபோய்த் தானேவிளங்குமக்கிளிஞ்சி
வெள்ளியென்றபொழுதுமல விகற்பமென்றபொழுதுமது [ல்
வெள்ளியாகிநீங்கினதில் விமலத்ததுபோன்மாயையுமே.(ருகூ)

ஒன்றேயென்னின்முத்தியில்லை யொருவன்வேறேயுண்டென்
னில்,ஒன்றேயாகமாட்டாமற் றொன்றுமென்னிலொன்றுசெடு
ஒன்றேயென்றவாதிகட்குமோது மிரண்டேயென்றவர்க்கும்[ம்
ஒன்றேயிரண்டுமொமொன்றே யுண்மைகற்பிதம்மிரண்டே. ()

விகற்பமிலதுமுதற்றோன்றி விளங்கும்விமலமதினின்றும் [ல்
விகற்பமதனிற்சகந்தோன்றும்விண்ணிற்பீலிதோன்றுதல்போ
விகற்பமதிற்றோன்றுவதொழிந்து வேறில்லெனவேவிடுத்தக
விகற்பமின்றியேநோக்கின் விளங்கும்விமலந்தானேயே. [னை

இந்தவிடயமவையில்வரு மின்பும்பேரின்பத்திருந்தே
வந்தலேசமிட்டமது வந்துகிடைத்தவக்கணமே
அந்தமுகமாய்மதிதிரும்பி யறிவானந்தங்கணம்பொசிக்கும்
அந்தமுகமேயெக்காலு மாகினனைத்துமடைந்ததுமாம். (சாஉ)

விருத்தியொன்றுமில்லாமல் விளங்குநிலையோநாமதனில்
விருத்திதோன்றின்முன்பினின்றி விளங்குஞ்செகசீவபரங்கள்
விருத்திநீங்கின்முப்பொருளும் விளங்கிடாமற்றதனாலே
விருத்திதானேபந்தமதாம் விருத்தியொழிவேவீடாகும். (௬௩)

நிருவிகற்பநமதிடத்தி னின்றுவிகற்பமுதித்தளவில்
ஒருமுப்பொருளுமுதித்துவிடு மொருங்கேமூலவிகற்பமதை
ஒருவிநமதுநிலைதோன்று மொருமுப்பொருளுமதுவாகும்
குருவினருளினிந்நிலையைக் கூடவேண்டுநெறிநின்றே. (௬௪)

ஏகபரத்திற்றோன்றுலகி லெங்கும்விடயமாதல்பரம்
ஏகவிடயமாதலுயி ரிந்தவுயிர்க்கேமுத்தியினி
ஏகவிடயமுதற்றள்ளி யெங்குமாகும்விடயமதும்
ஏகத்தள்ளிமற்றுலகு மிறக்கிற்பண்டைப்படிநிகழும். (௬௫)

எங்கும்விடயமாம்பரத்துக் கிருளெக்காலுமிலையாகும்
தங்குமுயிர்க்கேமறதியுண்டாந் தன்னாற்றளவேகூடிடா
எங்கும்விடயமாம்பரமே யேகவிடயவுயிர்போலத்
தங்கிக்குருவாயெழுந்தருளித் தள்ளுமுயிர்கண்மறதியெலாம்.

மாயையதனில்மும்முதலும் வகுப்பாய்விளங்கியிடுமந்த
மாயைநீங்கிலொருமுதலாய் வகுப்பொன்றின்றிவிளங்கியிடும்
ஆயபிரமமென்றுளதோ வன்றேயில்லாமாயையுமுண்
டாயபிரமமுள்ளளவு மந்தமாயைக்கழிவில்லை. (௬௭)

இந்தமாயைக்கழிவிலதே லிந்தவுயிருக்கொருக்காலும்
அந்தமுத்தியிலையென்னி லறையுமுயிர்கடமைமறந்த
பந்தநீங்கினக்கணமே பரமாய்விளங்குமதையன்றி
இந்தவில்லாமாயைக்கழிவி லதினிலைவீடெனல்கூடா. (௬௮)

தன்னைமறைத்தபந்தமதைத் தள்ளிநீங்கிற்றான்விளங்கும்
தன்னைமறந்ததேபந்தந் தன்னையறிந்ததேமுத்தி
தன்னைவிடவோர்பொருளில்லை தானேபிரமமாயையும்பின்
தன்னைவிடவேறாய்விளங்கா தானேயாகிவிளங்கியிடும். (௬௯)

தன்னையறியாவியற்கையினிற் சத்தேபோலவிளங்கியிடும்
தன்னையறிந்தவுடனசத்தாய்த் தானேவிளங்குமிவ்வுலகம்
தன்னையறியுமளவுமிவை தன்னைவிடவேறிலையெனவே
தன்னைநோக்கியிடினவையுந் தானாய்விளங்குமுடிவதனில். ()

இல்லாமாயைதானிருந்தென் னிறந்தென்னவைபந்தமதாகா
இல்லாமாயைதனைமெய்யா யெண்ணுமதியேபந்தமதாம்
இல்லாமாயைதனைப்பொய்யா யெண்ணுமதியேமுத்தியதாம்
இல்லாமாயையில்லையென்றே யியல்பாய்த்தோன்றுந்தன்னிலையில். (எக)

நினைவேமூலமற்றதனி னின்றுவிரியுமும்முதலும்
நினைவைநீங்கிலவைமூன்று நினைவிலொடுங்குமதனாலே
நினைவேபந்தநினைவொழியி னிலைமையானமுத்தியுமாம்
நினைவேநீங்கியனுதினமு நின்றநிலையேநின்றிடுக. (எஉ)

நினைவுநீங்கிலுருநாம நீங்குமவையைத்தள்ளிடினும்
நினைவுநீங்குமற்றவையி னினக்கேதிச்சையதினின்று
நினைவுநீங்கிநின்றிடமே நிலைமையானமுத்தியென்று
நினைவுகொண்டந்நிலையைவிட்டு நீங்காதென்றுநின்றிடுக. (எ௩)

நினைவைநீக்கிநோக்கியிடி னிமலசொரூபந்தோன்றியிடும்
நினைவைமேவிநோக்கியிடி னிலையிலுலகந்தோன்றியிடும்
நினைவிலுலகமறிந்ததுவு நீங்கிச்சொரூபமறிந்ததுவும்
நினைவினோக்கிற்றானில்லை நிகழுமாயாமோகமதில். (எ௪)

தனதுநிலையிற்றானிற்கச் சாற்றுமாயாமோகமதில்
தனதுவடிவைமறந்துயிர்போற் றங்கிநீங்கிற்றானிகழும்
தனதுவடிவுதோன்றளவுஞ் சத்தேபோலவிளங்கியிடும்
தனதுவடிவுதோன்றளவிற் றானேயசத்தாய்விளங்கியிடும். ()

கானனீருங்கயிற்றரவுங் கட்டையதனிற்கள்வனுமே
ஆனவவைதம்மதிட்டான மாகுமவைகடோன்றளவும்
ஆனதவைமெய்போற்றோன்று மதுபோற்சகமுமதிட்டானம்
ஆனசொரூபந்தோன்றளவு மசத்தல்லாதுபோல்விளங்கும். ()

¶அதிட்டானமதுதோன்றளவு மதுமெய்போலவிளங்கியிடும்
அதிட்டானமதுதோன்றியபின் னசத்தேயாகிவிளங்கியிடும் [றி
அதிட்டானமதுதோன்றளவு மசத்தென்றெணியேநோக்கக
அதிட்டானமதாந்தனைநோக்கி லசத்தேயாகிவிளங்கியிடும். ()

தன்னைச்சீவனெனத்திரிவாய்த் தானின்றுணர்தலஞ்ஞானம்
தன்னைப்பிரமமெனத்துணிவாய்த் தானின்றுணர்தலேஞானம்
முன்னைத்தொடர்ச்சிவிடயமதுமூலவரவும்வாதனையும்[ண்டா. ()
பின்னையொருங்கேயொழிந்துவிடும் பேணல்விடுதலவைவே

நிமலநெஞ்சையுடையோர்க்கு நிலத்திலாசானெழுந்தருளி
விமலதத்துவமசியெனவே விளம்பிலவனுக்கக்கணமே
மும்மல்நீங்கிச்சிவம்விளங்கு மோகநெஞ்சையுடையோர்க்கு
மும்மலச்சார்வாம்வாதனையே மூடிமிகவுநிறைந்திடுமே. (எகூ)

எங்கேநிறுத்தினங்கிருக்கு மியல்பையுடையநெஞ்சுடையோர்
கிங்கோர்மயக்கங்களுமில்லை யிச்சையிறந்தநிலையாகின் [க்
அங்கேயாசானெழுந்தருளி யதுநீயெனவேயுரைத்தவுடன்
அங்கேசொரூபனாமெனவே யறுதியாகத்தோன்றியிடும். (அ0)

¶ அதிட்டானம்=உண்மை.

ஒருவவேண்டுமனைத்துமென வுன்னவேண்டாவினைநீங்கில்
ஒருவுமனைத்தும்வினையுளதே லொன்றிமேவுமற்றவையை
ஒருவல்பற்றலவையைவிடுத் துள்ளபடியேமுடியுமெனச்
சொரூபநாமேயெனத்திடமாய்த் தோற்றுமதற்கேமுயன்றிடுகே.

சொரூபநாமேயெனத்திடமாய்த் துணிந்தபேர்களில்லறத்தை
மருவிநீங்காதிருந்திடினு மற்றோர்குறையுமவர்க்கில்லை
சொரூபநாமேயெனத்திடமாய்த் துணியாதவர்களில்லறத்தை
ஒருவிநீங்கினதுகொண்டே யுளதோமுத்திபவமறுமோ. (௮௨)

மருவியில்லினிருந்தவர்க்கு மருவுஞ்சோகமோகமென்றும்
ஒருவித்துறவையடைந்தவர்கட் கொருவுமென்றுங்கூடாது
சொரூபநாமென்றறியார்க்குச் சோகமோகமற்றுவிடா
சொரூபநாமென்றறிந்தவர்க்கே சோகமோகமற்றுவிடும்.(௮௩)

மித்தையதனைப்பற்றிடவும் விடவும்வேண்டாவிவ்வுலகை
மித்தையெனக்காண்குதல்போதும் விட்டுநீங்குமுடனொருங்
எத்தைவிடுதலெதைப்பற்ற லென்னிற்சீவத்துவமான [கே
அத்தைவிடுதல்தனைநோக்கு மதைப்பற்றிடுதல்நெறியாகும். ()

இல்லமென்றுந்துறவென்று மெண்ணவேண்டாமற்றவையில்
அல்லனீங்கியொருநினைவா யசைவற்றிருந்துசொரூபமதைச்
செல்லவிடையூறின்றியதைச்சேர்ந்தேனென்றுதன்னிலையைப்
புல்லவிடையூறுகுமதைப் போக்கிவிடுகவேதானும். (௮௫)

விளக்குஞ்சொரூபநோக்காது விளங்குமுலகைநோக்கியிடின்
விளக்குஞ்சொரூபந்தோன்றாது விளங்குமுலகேதோன்றியிடும்
விளக்குஞ்சொரூபந்தனைநோக்கி விளங்குமுலகைநோக்கமறில்
விளக்குஞ்சொரூபமேதோன்றும் விளங்குமுலகுமதுவாய்ப்
போம். (௮௬)

தன்னைமறைத்தபந்தமதைத் தள்ளிநீக்கித்தனையறியில் [ம்
தன்னைவிடவோர்பொருளுமின்றித் தானேதானய்விளங்கியிடு
தன்னையறியுமவ்வளவுந் தன்னைவிடவேறில்லையென்றே
தன்னைநோக்கியொருநினைவாய்ச் சாதித்திடவேமிகவேண்டும்.

மூலவக்கரம்மதனின் மூன்றக்கரமுநின்றதுபோல்
நீலவுற்பலம்மதனி னிறமுன்மூன்றுநின்றதுபோல்
சீலமதனினோக்கியிடிற் சிவன்பரமச்செகமூன்று
கோலமவையுஞ்சொரூபமதாய்க் கூடிநிகழுமொன்றாயே. ()

எல்லாமாகுந்தற்சொரூப மிருக்குமளவுமாயையுமுண்
டில்லாமாயையுள்ளளவு மீசன்புரியும் ‡ பஞ்சதொழில்
இல்லாதொழிந்துபோவதில்லை யிதனாற்சிவபரமுண்டு
சொல்லாநின்றவிவர்க்குக்கரி சொரூபந்தானேபகுத்துநிற்கும்.

பகுத்துநின்றதற்சொரூபம் பரசீவருக்குச்சாட்சியதாய்ப்
பகுத்துநிற்குஞ்சாட்சியையே பார்த்துத்தத்துவமசியென்று
வகுத்துமாவாக்கியங்கூறு மற்றிச்சீவன்றனையல்ல[ப்பார்த்தே.
தொகுத்துக்கேட்டதிவனெனினுஞ் சொன்னதிவன்சாட்சியை

இந்தச்சீவஃகற்பிதமே யின்றிவேறோர்பொருளல்ல
அந்தச்சொரூபமிவனுகா னந்தச்சீவனென்றாகும்
இந்தச்சீவனதுநாமென் றெண்ணிச்சோகம்பாவிக்க
அந்தச்சொரூபமாய்விடுவ னவனைவிடவேறிவனில்தின் (கூக)

இதனாற்பந்தமுத்தியுமுண் டிதனாற்பந்தமுத்தியுமின்
றிதனான்முத்திபெற்றவனுண் டிதனான்முத்திபெற்றவனின்

‡ பஞ்சதொழில் என்பது சிருட்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அநுக்கிரகம் என்பனவாம்.

றிதனாற்பலவேயாகியிடு மிதனாலொன்றேயாகுமென
இதனாலவிரோதமதாகு மிதுவேநமதுசித்தாந்தம். (கூஉ)

இந்தநெறியிலனுதினமு மேகாந்தத்திலொருநினைவாய்ப்
பந்தமுத்திமார்க்கமதைப் பகுத்துவந்தவழிப்படியே
தொந்தமகற்றிப்பழையபடி சொரூபமதனினின்றிடென
இந்தவகையேயருள்புரிந்தா ளெனையாள்விருத்தவம்பிகையும்.

கோர்த்துப்பத்துத்திசைகளினுங் குலவும்பதினாலுலகத்தும்
பார்த்துநோக்குமிடமெல்லாம் பரமேநிற்கயானவமாய்க்
கூர்த்துநோக்கிப்பாராது கொடுமைகளிலேநாட்கழித்தேன்
ஈர்த்துவிருத்தவம்பிகைநின்றிந்தோவென்றாள்யான்கண்டேன்

கொக்குமிளாதேருதலினருட் குருவினருளிலியானேக்கத் [த்
திக்குலோகமென்றதெல்லாந் தெரியவேண்டியுரைத்ததுவாய்
திக்குலோகமும்மிறந்து தேருமியானுமிறந்ததுவாய்
ஒக்குமுவமையில்லாத வொளியாயெங்குநிறைந்ததுவே.(கூரு)

அந்தோவந்தோவாளாவிவ் வனுபூதியினையறியாது
வெந்தோர்மயக்கிலகப்பட்டு வீணாளைக்கழித்துவிட்டேன்
இந்தோபாரென்றருட்சத்தி யெனக்குங்காட்டயான்கண்ட
சந்தோடத்தைச்சொலப்படுமோ தானேதானின்றறிவதுவே.

எந்தனுடையசரித்திரங்க ளெனக்கேநகைவந்திடுநினைக்கில்
இந்தக்குறைகள்பாராம லெனையும்வலிதிற்பிடித்திழுத்து
பந்தமுத்திவிவகாரம் பறித்தேயெறிந்துபழையபடி
அந்தவெனதுநிலையில்வைத்தவன்னைக்கெனையோகைம்மாறே.

எனதுவடிவையறியாம லிந்தவுயிராய்நின்றதுவும், மன
துமிகவும்வாடினதும் வழிகாணமலேங்கினதும், தனதுகணிற்

ரேன்றிடுநெருப்பிற் றருவேவதுபோல்வெந்ததுவும், தனது
கடைக்கண்ணாலொழித்த தாய்க்குமெனையோகைம்மாறே. ()
என்னையறியாதிதுவரையு மேங்கியுழன்றுகிடப்பேற்குத்
தன்னைநிகராம்விருத்தகிரி தங்குமுமையேதயவாகிப் [து
பின்னையானுந்தானுமொன்றாம் பிரமந்தனையேயுறிவித் [றே.
முன்னைமயக்கந்தனைக்கெடுத்த முதல்விக்கெனையோகைம்மா

எழில்ர்விருத்தாசலவடிவா மெந்தைவாழ்கவெனையாளும்
எழிலார்விருத்தவம்பிகையு மென்றும்வாழ்கவெனக்கருளும்
எழிலார்பிரணவமும்வாழ்க வெந்தாயருளைநோக்கியிடும் [ழ்க.
எழிலாரடியார்களும்வாழ்க வெனைப்போலெல்லோர்களும்வா

(வேறு.)

ஏருரும்விருத்தகிரிக்குமாரதே வெனுமுனிவனிசைக்கு
நாவாய்க், காரூரும்பழமலையிற்பெரியநாயகி யிருந்தேகழறுமி
ந்தச், சீரூருமத்துவித வுண்மையனுபவமுணர்ந்தோர் திகழ்பா
ரென்னும், தேரூருஞ்சிவனுனை முத்திபெறலுண்மையிது திண்
ணந்தானே. (௩௧)

ஆக பாயிரம் உட்பட-௧௦௬.

அத்துவிதவுண்மை - முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐந்தாவது

பிரமானுபூதிவிளக்கம்.

அனுபூதியானுரைக்க வாழத்துப்பிள்ளையெனக்
கனுகூலமாயிருந்தே யடைவாய்முடித்திடுமே. (௧)

பிரமானுபூதியினைப் பெரியநாயகியெனக்குத்
திரமாகவருளியவா செப்புவேனவளருளால். (௨)

அவளருளினாலே யனுபூதியின்விளக்க
மிவனுரைக்கேனந்நிலையை யெய்தினோரோகளிக்க. (௩)

இவ்வனுபூதியையுரைக்கே னிவ்வனுபூதியைநன்றாய்ச்
செவ்விதியினறிந்தோர்கள் தேர்ந்துமிகக்களிக்க. (௪)

வடிவினைநோக்காதுளத்தின்வண்மையைத்தேருதலினெந்தன்
கொடியவுரைபாராது கொள்ளுவர்மேலோரருத்தம். (௫)

அறிவறியாக்குழந்தைதன தனைமுன்னேகுழறுதலின்
பிறிவறியாதவர்முன்னே பேசுகேனனுபூதி. (௬)

குழந்தைகுழறும்மொழிக்குக் கொண்டாடுமனைபோலு
மிழந்தவுயர்ஞானிகளு மென்னுரைகேட்டுண்மகிழ்வர். (௭)

முத்தியைவேண்டிடினிப்போ முயலவேவேண்டுமெனப்
புத்தியெனக்கருள்செய்த பொதுவையெங்குங்கண்டனமே. ()

தனைத்தவிரவேயொன்றைத் தான்வேறாய்க்கண்டுவிடிற்
பினைச்சென்மநீங்காது பிரமானுபவமலவே. (௯)

தன்னைவிடவேறொன்றுந் தானில்லாத்தன்னிடத்திற்
றன்னினைவினாலே சகம்போலத்தோன்றிடுமே. (௧௦)

எங்குஞ்சிதம்பரமா யெங்குநிறைந்திருக்கத்
தங்குநினைவாலஃதே சகம்போலத்தோன்றிடுமே. (௧௧)

தங்குநினைவதனைச் சாராதுநீக்கிடத்தில்
எங்குஞ்சிதம்பரமா யிருளறவேகண்டனமே. (௧௨)

மந்தவிருளிற்கயிறு மாசுணம்போற்றோன்றுதலி
னிந்தவுலகென்னிடத்தி லிலகுமாரோபிதமாய். (௧௩)

பழுதைபினின்றோர்சத்தி பாம்புபோற்றோன்றுதற்குப்
பழுதையினுண்டதைப்போலப் பரத்தினுமுண்டோர்சத்தி. ()

சூனியஞ்சித்துப்பிரமஞ் சுத்தசிவம்பரமென்று
தானிகழ்தல்வேறில்லை தனக்கேபரியாயம். (௧௫)

சங்கற்பசத்தியினாற் சகம்போலத்தோன்றியிடுஞ்
சங்கற்பசத்தியதுந் தன்னைவிடவேறில்லை. (௧௬)

தன்சத்தையேயுண்டாய்த் தானிருக்குமெப்போதுந்
தன்சத்தைதன்னிற் சகந்திற்குத்தானிருப்பே. (௧௭)

தன்சித்தேதோன்றித் தானிருக்குமெப்போதுந்
தன்சித்தினாலே சகமும்விளங்கிடுமே. (௧௮)

தன்னின்பேயின்பாய்த் தானிருக்குமெப்போதுந்
தன்னின்பினாலே சகமின்பாய்த்தோன்றிடுமே. (௧௯)

தானந்தமில்லாதே தானேயுண்டாய்விளங்கி
யானந்தமாகியென்று மன்றேநிகழ்ந்திடுமே. (௨௦)

தனதசங்கற்பத்திற் றானுண்டாதலிற்சகமுந்
தனதங்கிசமூன்றுஞ் சகத்தினிகழ்ந்திடுமே. (௨௧)

தனதங்கிசமூன்றுந் தான்பிறித்துத்தானோக்கிற்
றனதங்கிசந்தோன்றுஞ் சகம்போயொளித்திடுமே. (௨௨)

சகமாகநோக்கிடத்திற் றனதங்கிசமூன்றுஞ்
சகமாகக்காரணமாய்த் தானதிட்டானமதாகும். (௨௩)

சகமாகநோக்கிடத்திற் றானதிட்டானமதாகிச்
சகமாகவிளங்குதலாற் றனைத்தவிரவொன்றில்லை. (௨௪)

தானாய்ப்பார்த்திடுமிடத்திற் சகலமுந்தானாய்த்தோன்றுந்
தானாய்ப்பாராவிடத்திற் சகலமும்வேறாய்த்தோன்றும். (௨௫)

தனைத்தவிரவேறொன்று தான்காணிலவனுக்குப்
பினைப்பயமும்போகாது பெரும்பயமுநீங்காது. (௨௬)

தன்னினைவினாலே சகமாய்விரிந்ததெனத்
தன்னினைவைநீங்கித் தானாயிருந்தனமே. (௩௭)

உண்டாயொடுங்குவது முண்டானதன்னிடத்தே
யுண்டாகுமென்றே யொடுங்கியிருந்தனமே. (௨௮)

ஐந்துதொழிலு மைந்தொழிலைத்தானடத்து
மைந்துகருத்தாவு மாகியிருந்தனமே. (௨௯)

இவ்வடிவுநாமல்ல வென்று * நியதிபண்ணி
யவ்வடிவைநோக்கிடத்தி லனைத்துநாமேயானோம். (௩0)

இவ்வடிவுபந்தமென வெண்ணியேநீக்கிடத்தி
னெவ்வடிவுந்தானா யிருந்தேனதிசயமே. (௩௧)

இப்பந்தனைபோக வெண்ணியேநீக்கிடத்தி
லெப்பந்தமுமாகி யிருந்தேனதிசயமே. (௩௨)

இவ்வடிவந்தானாகி யெங்குந்திரிவேனுக்
கெவ்வடிவுந்தானா யிருக்கிலினியென்செய்வேன். (௩௩)

ஒருவடிவுகாக்க வுழன்றுதிரிவேற்கு
வருவடிவெல்லாமாகின் வாட்டமறக்காப்பதெங்கே. (௩௪)

---

* நியதி=களைதல்.

சிவனாய்நீக்கிற் றிகைத்தனனோருருவுக்குத்
தேவனாய்ப்பேர்நீக்கிற் றிகையேனென்றினைக்குறித்தும். (௩௫)

உலகமுயிர்பரமென் றுரைத்திடுமூவகைப்பொருளு
மிலகவேயானாக வென்னனுபூதியிற்கண்டேன். (௩௬)

எனைத்தவிரவேயொன்று மில்லையெனக்கண்டுள்விற்
பினைத்தவிப்புநீங்கிப் பிரமமாயேயிருந்தேன். (௩௭)

தன்னுடையசந்நி தானந்தனினின்று
பின்னுலகமெல்லாம் பிறிவில்விளங்கிடுமே. (௩௮)

சங்கற்பசத்தி தானனந்தமாய்விரியு
மங்கப்படிநிகழு மண்டபிண்டமானதெல்லாம். (௩௯)

சங்கற்பமென்றுஞ் சகமென்றும்வேறில்லை
சங்கற்பமேசகமுஞ் சகமேசங்கற்பமதும். (௪0)

ஓரிடத்திற்கூவு முறையுமப்படியெதிரிட்
டோரிடத்திற்கூவுதலி னுலகுநினைவேயாம், (௪௧)

நினைவென்றசங்கற்ப நிசவடிவைநோக்கிடத்திற்
றனையன்றிவேறில்லை தங்கத்திற்பணிதியைப்போல். (௪௨)

யானாகேனென்றகற்றும் யாதும்பிறிவின்றி
யானாகிநிற்குகே னென்னவதிசயமே. (௪௩)

ஆங்காரஞ்சித்த மந்தமனமதியிறந்து
நீங்காதவென்னிடத்தி னிலையாயிருந்தனமே. (௪௪)

சங்கற்பமுண்டாகிற் சாற்றுமகக்கரண
மங்கப்போதுண்டாகி யகங்காரமாதிகளாம். (௪௫)

ஐயந்துணிவு வபிமானஞ்சிந்தனைகள்
செய்யுமகக்கரணச் சித்தமுதனான்கும். (௪௬)

ஓசைபரிச முருவஞ்சுவைகந்த
மாசையினிற்முனறிய வறிவிந்தியந்தோன்றும். (௪௭)

அறிவிந்தியமதனி லறிந்துசெயக்கருமப்
பொறியைந்துந்தோன்றும் பொருந்துமிவைபதினலாம். (௪௮)

சங்கற்பம்வேறகிற் முன்பதினலும்வேமுஞ்
சங்கற்பந்தாணுகிற் முனுய்விளங்கிடுமே. (௪௯)

எவ்வெவ்வடிவுதொறு மிருந்துநினைவெப்படியோ
வவ்வவ்வடைவே யடைந்தேயிருந்தனமே. (௫0)

அவ்வவ்வடிவு மவ்வவர்க்கேதோன்றியிடு
மெய்வடிவுமியாமென்ன விருந்தனுபூதியிலறிந்தேன். (௫௧)

எல்லாவடிவு மியாமெனவேகாண்பதன்றி
யெல்லாரனுபவமு மியாமறியவேண்டுவதில். (௫௨)

ஒரொருவர்கண்டிடலு முயிராசத்தியிற்காண்டற்
பேருருவைகண்டவர்க்குப் பிறிதொன்றுங்காணுதே. (௫௩)

எல்லோரனுபவமு மிதுவெனவேகண்டிடலு
நில்லாநினைவதனி னிசமாகக்கூடியன்றே. (௫௪)

நினைவதனைநீக்கி நிஜசொரூபங்கண்டவர்க்கு
நினைவதனைக்கூட நினையாதொருக்காலும். (௫௫)

எந்தப்பொருள்களினின் றெய்தியிடுமின்பனைத்து
மந்தப்பிரமத்தி னனந்தலேசமதே. (௫௬)

அந்தப்பிரம வானந்தந்தானடைந்தோர்
எந்தப்பொருள்களினு மின்புளதென்றெண்ணுவரோ. (௫௭)

சகலகர்மங்களையுந் தானேககாலத்தி
லகமகிழவேயடைந்த வதிசயமும்பெற்றனமே. (௫௮)

ஒருகுடைக்கீழரசாள்வோ னோருருக்கரசாகக்
கருதுவனேவதினொன்றுங் கலங்காதிருந்தனமே. (௫௯)

காண்பதெல்லாந்தன்னுருவாய் காண்பதன்றிவேறாகக்
காண்பதுவுமுண்டோ கயிற்றைவிடவரவுண்டோ. (௬0)

இத்தகைநிச்சயமுணர்ந்தே யிதிற்கலக்கமில்லாமற்
புத்திசமாதானத்தைப் பொருந்தல்சமாதியதாகும். (௬௧)

பேதவாதியைக்குறித்துப் பேசுமறைசெகசிருட்டி
பேதநீங்கின்றதென்றும் பிரமமேயுளதாகும். (௬௨)

தோற்றமொடுக்கமில்லை தோற்றமொடுக்கத்திலுள்ள
மாற்றரியபெத்தமுத்தி மருளென்றறிந்தனமே. (௬௩)

முத்தியுள்ளதென்றெண்ணின் மொய்பந்தமுண்டாகும்
புத்தியினிலஃதொருவிப் போதமாயிருந்தனமே. (௬௪)

வாரிபல்வடிவான வாறுபோற்சங்கற்ப
நேரினாற்றான்றனே நிலையில்சகமாய்நிகழும். (௬௫)

சகமென்றுந்தானென்றுஞ் சாற்றிடுதன்மாத்திரமே
யகமதிற்றேர்ந்திடுமிடத்தி லகண்டமாயிருந்ததுவே. (௬௬)

சத்தேயுளதென்றுஞ் சகமதனிற்றானின்று
சத்தேபோற்றோன்றியிடுந் தான்சித்தேயெக்காலும். (௬௭)

தோற்றிடுதறன்சற்றே தோற்றிடுந்தன்சத்தையினிற்
றோற்றிடுமிச்சகமனைத்துஞ் சொற்றிடுங்கற்பிதவடிவே. (௬௮)

சத்தைக்கேதோற்றரவு தானுண்டசத்தினுக்குச்
சத்தைப்போற்றோற்றமில்லை சத்தையினிற்றானிகழும். (௬௯)

சத்தையிடமாய்நின்றே தான்வேறுபோற்றோன்றிச்
சத்தைபோலேநிகழுஞ் சகமசத்தேயல்லவோ. (எ0)

அசத்தொருகாலையுந் தோன்றாதந்தவுளசத்தையே
யசத்தையுளதின்விளக்கு மதிட்டானமாய்நின்றே. (௭௧)

தோற்றிடுதல்சத்தையே தோற்றிடுமிச்சத்தையினிற்
றோற்றிடுமிச்சகமனைத்துஞ் சொல்லாய்முடிந்ததுவே. (௭௨)

சத்தைக்கேதோற்றரவுஞ் சார்ந்திடுமானந்தமதுஞ்
சத்தையில்லாதிந்தச் சகத்தினுக்குத்தானுண்டோ. (௭௩)

சித்துக்கேயுள்ளிருப்புஞ் சேர்ந்திடுமானந்தமதுஞ்
சித்தில்லாதிந்தச் செகத்தினுக்குத்தானுண்டோ. (௭௪)

ஆனந்தமானதற்கே யானவிருப்பும்முதிப்பு
மானந்தமில்லாத வகிலத்துக்கும்முளதோ. (௭௫)

சச்சிதானந்தத்திற் சங்கற்பிதமாகிச்
சச்சிதானந்தத்தைத் தான்விடாதேநிகழும். (௭௬)

தோன்றுவதுசித்தே தொல்லுலகுநாமருவாய்த்
தோன்றுவதுகற்பிதமே சொரூபமன்றிவேறுண்டோ. (௭௭)

சொரூபலக்கணஞ்சகத்திற் றோன்றிவிளங்குதலாற்
சொரூபமேயென்று துணிந்தேயமைந்தனமே. (௭௮)

அறியாமையாலே யகிலம்போற்றோன்றியிடு
மறியாமைநீங்கிடத்தி லறிவாயேதோன்றியிடும். (௭௯)

என்றுமொருபடியா யிருந்தபடியிருக்க
நின்றபடிபாராமுன் னிலைகலங்கிநின்றனமே. (௮0)

நிலைபிறிந்தபோது நிலையினில்வந்திடுபோதும்
நிலைபிறியாதேநிகழு நிஜசொரூபமல்லவோ. (௮௧)

நிலைபிரிந்ததென்று நிலையினினின்றேநோக்கி
னிலைபிரிந்ததேயிலையாய் நிஜசொரூபந்தோன்றினதே. (௮௨)

பந்தமுத்தியென்னப் பகர்ந்திடுமிரண்டென்று
மந்தபரிபூரணத்தி லன்றேயிலையலவோ. (௮௩)

தன்னையேகண்டு தானிருக்கவெல்லோருந்
தன்னையாரென்றே தவிப்பதுவுமென்னையோ. (௮௪)

கண்டிடுதலெல்லாங் கனசொரூபமேயன்றோ
கண்டிடுதல்வேறென்று கலங்குவதுமென்னையோ. (௮௫)

தோன்றிவிளங்குவது தொல்லுலகுக்குமுண்டோ
தோன்றிவிளங்குவது சொரூபத்துக்கேயன்றோ. (௮௬)

ஆதலினாற்காண்பதெல்லா மறிவுருவேயெனக்கண்டு
போதவிழிதிறந்து பொருளாயிருந்தனமே. (௮௭)

முன்வினையாஞ்சஞ்சிதத்தின் முடிச்சையவிழ்த்தனமே
பின்வினையாகாமியத்தைப் பிடித்துப்பிசைந்தனமே. (௮௮)

வீடுபந்தமென்றிடுதன் மித்தையேயாதலினா
லீடுவினையிரண்டு மெங்கேயுளதாகும். (௮௯)

ஒருகாலுநிலைகலங்கா துண்டாய்ப்பெற்றதிலமைந்து
வருகாலஞ்செல்கால மதியாதிருந்தனமே. (௯0)

தெரிசனத்தின்முத்தி யெனச்செப்புஞ்சிதம்பரத்தைக்
கரிசனமாய்க்கண்டு கருக்கழியநின்றனமே. (௯௧)

பார்த்தவிடமெங்கும் பரிபூரணமாகிக்
கோத்திருந்தபாழ்தனிலே குடியாயிருந்தனமே. (௯௨)

செகமதையுந்தான்விழுங்கிச் சிவனையுமுள்வாங்கி
யகமதுவும்புறமுமிலா வகண்டமாய்நின்றனமே. (௯௩)

அதுவிதுவென்றிடவில்லா வகண்டபரிபூரணமாம்
பொதுவதனிற்குடியாகிப் புகுந்தேயிருந்தனமே. (கூச)

தந்தையார்தாயார் தாரமார்புத்திரரார்
பந்தமாரெல்லாம் பரமாயிருந்ததே. (கூரு)

ஊரோதுலகே யுடலேதுண்பொருளேது
சார்பேதுளவெல்லாந் தானுயிருந்தனமே. (கூசு)

படித்தறிந்தபோதே பலகலையாகமங்களெல்லா
மெடுத்தெறிந்துவிட்டே னெனைவிடவேறிலையென்றே (கூஎ)

தெருள்விழியோர்துணிவிதெனத் தேர்ந்தனுபூதியிற்கொள்வர்
மருள்விழியோர்திரிவிலிதை மாயாவாதமதென்பர். (கூஅ)

ஓவதனின்மூவெழுத்து மோரொழுத்தேயானதுபோற்
சிவபரசிவமூன்றுஞ் சித்தொன்றேயல்லவோ. (கூகூ)

புத்தியில்லாவென்றனக்கும் போதவிழிதான்றிறந்து
முத்திபதங்காட்டுவித்த முதுகிரிக்கென்கைம்மாறே. (௧00)

யானுணர்ந்தவிப்படியே யிப்பிரமவனுபூதி
தானுணர்ந்தேயெல்லோருஞ் சதிராய்வாழ்ந்திடவேண்டும். ()

மூமலவிருளினைநீக்கி முத்திபதமெனக்களித்த
நிமலவிருத்தாம்பிகையே நீடூழிதான்வாழ்க. (௧0உ)

பிரமானுபூதிவிளக்கம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆறுவது

ஞானவம்மானை.

ஆழத்துப்பிள்ளை யடிதொழு தம்மானே
ஐயந்திரிவை யறுத்தேன்கா ணம்மானே
விருத்தவம்பிகைப்பத மேவியே யம்மானே
மெய்ஞ்ஞானக்கண்ணை விழித்துப்பின் னம்மானே
கருத்திற்றுணிவைக் கருதிநின் றம்மானே
கண்டபடியே கழறுகே னம்மானே
தந்தைதாய்தாரந் தமரெனு மம்மானே
சாற்றுமுயிர்ச்சார்வு தனம்பணி யம்மானே
புவிகாணியென்னும் பொருட்சார்வு மம்மானே
புறப்பற்றெனுமிவை பொருந்திநின் றம்மானே
குலமுஞ்செல்வமுங் குழகுங்கோல மம்மானே
குறைவில்லையெனவெணிக் கொண்டுழன் றம்மானே
திரிதருகின்றேன் சிலகால மம்மானே
செம்மைநெறிதனைச் சிந்தியா தம்மானே
சிவநேசந்தவந்தானஞ் செய்யாம லம்மானே
சித்தந்தெளிந்தறு தெய்வீகத் தம்மானே
அனித்தமசுத்த மரந்தையே யம்மானே
ஆணவிம்மாயை யசத்தேகா ணம்மானே
நித்தியநின்மல நீடின்ப மம்மானே
நிஜமானமுத்தி நிலைசத்தே யம்மானே

என்னவுணர்ந்தபி னில்லின்மை யம்மானை
ஏறநோக்கா திளமைதனி லம்மானை
பொய்யெனவிட்டுப் புறப்பட்டே னம்மானை
போதகுருசாந்தன் பொன்னடிக் கம்மானை
வந்துதுதித்து வணங்கினே னம்மானை
மலரடியென்சென்னி வைத்துப்பின் னம்மானை
முத்திநெறியை மொழிந்துட னம்மானை
முதுகிரியிற்றவ முயலென்று னம்மானை
அவனுரைத்தபடி யங்கிருந் தம்மானை
அல்லும்பகலு மசைவற வம்மானை
மேவிநின்றேதவ மேவினே னம்மானை
விருத்தவம்பிகைவந்து விளக்கினா ளம்மானை
அவள்விளக்கநன்று யனுபவ மம்மானை
ஐயந்திரிவற வறிந்தேன்கா ணம்மானை
எம்மதத்தோர்க்கு மெழில்வீட்டி லம்மானை
ஏகமாயனன்னிய மெய்துத லம்மானை
சம்மதமத்தகை சம்மதிக் கம்மானை
தத்துவமசியென்று சாற்றிடு மம்மானை
இந்தச்சம்மதிக் குயிரீசனு மம்மானை
இருமுதலென்ற விழுவுகா னம்மானை
ஒன்றாகின்முத்தியு மொன்றுதென் றம்மானை
உரைத்திடலபின்னையி லொன்றுங்கா ணம்மானை
பின்னையிலிருமுதல் பேசாம லம்மானை
பேசொணாதபின்னையிற் பிரமமொன் றம்மானை
அபின்னையிலேகமா மனுபவ மம்மானை
ஐந்தாகும்பின்னையி லனுபவ மம்மானை

சத்தியின்றியுண்டு சத்திமா னம்மானே
சத்திமானையின்றிச் சத்தியி லம்மானே
பந்தத்துக்கேதுவாம் பகர்பின்னை யம்மானே
பந்தம்விடற்கேது பகர்மற்ற தம்மானே
இப்பந்தம்வீடின்றி யிருந்திடு மம்மானே
ஏகமதையன்றி யிவையில்லை யம்மானே
அதனாலேகமென்ற லாந்துணி வம்மானே
ஆந்திரிவிருமுத லாகுமென் றம்மானே
பிரத்தியக்கமதாகப் பேசுகே னம்மானே
பிராகபாவமதிற் பிரமமொன் றம்மானே
நினைவிற்கூடியபின்னை நிகழ்மாயை யம்மானே
நிஜமாய்நோக்கிடிலிரண்டாய் நிகழுங்காணம்மானே
நினையுந்தனை யன்றி நில்லாதென் றம்மானே
நீக்கிடிற்றானேயாய் நிகழுங்கா ணம்மானே
தோன்றுதலெல்லாஞ் சொரூபமொன் றம்மானே
தோன்றுதல்வேறென்று சொல்லிடி லம்மானே
ஐந்துபதார்த்தமு மாறுறு மம்மானே
ஆகிவேறுபோ லமர்ந்திடு மம்மானே
அனைத்துஞ்சொரூபமென் றனுபவத் தம்மானே
ஆறுறுமைந்து மதுவாங்கா ணம்மானே
இதனாலெல்லாநா மென்றுகண் டம்மானே
ஏதும்பதைப்பற் றிருந்தேன்கா ணம்மானே
என்சத்தேயுண்டா யிருக்குங்கா ணம்மானே
என்சித்தேதோன்றி யிடும்பின்னை யம்மானே
என்னின்பேயின்பா யெய்துங்கா ணம்மானே
எல்லாஞ்சத்துச்சித் தின்பங்கா ணம்மானே

என்றுமெல்லையுங்கண் டெய்தினே னம்மானே
இன்பமேயெய்தி யிருந்தேன்கா ணம்மானே
எந்தப்பொருளிலு மின்பெய்த லம்மானே
என்னின்பமேயென் றிசைந்தேன்கா ணம்மானே
இனியோர்பொருளையு மெண்ணிநின் றம்மானே
இச்சைசெய்யேனதி லின்பமில் லம்மானே
ஆசைபயமவை யற்றேன்கா ணம்மானே
ஆனந்தநித்திய ஞானதா லம்மானே
நிகழ்காலமதுதனி னேரிட்ட தம்மானே
நிராசையிற்றுய்த்து நிலைநிற்கே னம்மானே
என்னினைவிலென்னை யிதுவென்றே யம்மானே
இன்றுறுவாய்கண் டிருக்கேன்கா ணம்மானே
என்னினைவின்மையி லேகமா யம்மானே
என்னையேயான்கண் டிருக்கேன்கா ணம்மானே
இங்குமங்குமென்னை யானேகண் டம்மானே
எதுங்கவலையற் றிருக்கேன்கா ணம்மானே
அசைவுசெய்பின்னையி லன்றேநின் றம்மானே
ஆடுகுதலிதென் றறிந்தேன்கா ணம்மானே
என்றுணையெனையன்றி யிலையொன்று மம்மானே
இதுதுணிவெனமழு வேந்துவே னம்மானே
என்னையறியாம லிவ்வள வம்மானே
ஏங்கிவழிகாணு தேற்குமே யம்மானே
தன்னைநிகராகுஞ் சங்கரி யம்மானே
தண்ணருள்செய்த தயவினுக் கம்மானே
என்னகைம்மாறுமுண் டென்னிடத் தம்மானே
இனியவளடியவர்க் கெழிற்பணி யம்மானே
விரும்பியேசெய்வது விதியிந்த வம்மானே
விருத்தகிரித்தலம் விளங்கிட வம்மானே

ஞானவம்மானை முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏழாவது

வேதாந்த

தசாவத்தைக்கட்டளைச்சுருக்கம்

மோக்ஷமுண்டென்கிற வெம்மார்க்கத்துக்கும் உபக்கிரமத்திற்பந்தமும், உபசங்காரத்தின்முத்தியும், சித்தாந்தமாகையினலே இம்மார்க்கத்தினுடைய பந்தமுத்திவியவகாரஞ் சுருக்கமாகச் சொல்லப்படாநின்ற தெப்படியெனில்:—சத்தியம், ஞானம், அனந்தம், ஆனந்தமென்னும்இலக்கணத்தையுடைய சுயம்பிரகாசமாகிய பரவத்துவின்கண்ணின்று வாசகஞ்செய வொணுதபின்னுசத்திதோன்றும்; அதினின்று மாயைதோன்றும்; அதில் ஊர்த்தமாயையினின்றும் பரதத்துவந்தோன்றும்; அதினின்றும் வியோமந்தோன்றும்; அதிற் காலபரந்தோன்றும்; அதோமாயையினின்றும் புருடன்றேன்றும்; அதின் மூலப்பகுதிதோன்றும்; அதின் மான்தோன்றும்; அதிலாங்காரந்தோன்றும்; அந்தவாங்காரந் திரிகுணமாகவிரியும்; அவையிற்சாத்துவிதாங்காரத்தின் மனமும், ஞானேந்திரியங்களைந்துந் தோன்றும்; இராசதவாங்காரத்தில் கன்மேந்திரியங்களைந்துந்தோன்றும்; தாமதவாங்காரத்தில் சத்தாதிகளைந்துந் தோன்றும்; இந்தசத்தாதியைந்தையும் ஒவ்வொன்றை யிரண்டுகூறுசெய்து அவையிலொருகூற்றில் ஒவ்வொன்றை நன்னான்குகூருகச்செய்து தனது கூறல்லாத நாலினுங்கூட்டப்

பஞ்சீகரண தூலபூதமாம் : உபக்கிரமமுற்றும். [இனிதத்துவங்களினுடைய வகையெப்படி யென்னில் :—பஞ்சீகரண தூலபூதமைந்து, சத்தாதியைந்து, ஞானேந்திரியமைந்து, கன்மேந்திரியமைந்து, அந்தக்கரணங்களுலு, புருடன், காலபரம், வியோமம், பரம், ஆக தத்துவமிருப்த்தெட்டுமேல் மாயையொன்று, பின்னுசத்தியொன்று ஆக ௩0 : இவையேபந்தம். இனியிவை முப்பதுநீங்கி மேற்சுயம்பிரகாசத்தையடைதலே உபசங்காரம் ; இதற்குமார்க்கமெப்படி யென்னில் :—தூலபூதமைந்து, சூக்ஷமபூதமைந்து, ஞானேந்திரியமைந்து, கன்மேந்திரியமைந்து, ஆக இருபதுஞ்சிவசாக்கிரம் ; இதிற்றிரோதாயிநீங்கும் மனம், புத்தி, யாங்கார மூன்றுஞ்சிவசொற்பனம் ; பிரகிருதி, சிவசுழுத்தி, புருடன், பரசாக்கிரம், இதிற்பிரகிருதிநீங்கும் ; காலபரம், பரசொற்பனம், இதில் அசுத்தமாயை நீங்கும் ; வியோமம், பரசுழுத்தி, பரம்சிவசாக்கிரம் ; மாயை விசுவக்கிராசம் இதிற் கன்மநீங்கும் : பின்னுசத்தி, உபசாந்தம், இதிற் சுத்தமாயை நீங்கும் ; சுயம்பிரகாசமே குருதுரியம், இதில் ஆணவநீங்கும் ; ஆகவவத்தைபத்து : இதுவேமுத்தி ; இவ்வொழுங்கில் ஞானுசாரியர்கைகாட்டுப்படிக்குச் சமாதியிலிருந்து அநுபவம்பண்ணிக்கொள்ளவேண்டியது.

வேதாந்த தசாவத்தைக்கட்டளைச் சுருக்கம்

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எட்டாவது

வேதாந்த

தசகாரியக்கட்டளை.

நித்திய நைமித்திய காமியப்பிராச்சித்த உபாசனாதிகன் மங்களை அனேகஜென்மாந்தரங்களிலே பண்ணப்பட்டு கிருதகிருத்தியனாய், நித்தியா நித்தியவத்துவிவேகம். இகமூத்திரார்த்தபல்போகவிராகம், சமையாதிசட்கம், முமூட்சத்துவம் என்கிற சாதன சதுஷ்டய சம்பத்தியுடைய அதிதீவரபக்குவமுடையோர் மேற்செனனமெடாதவகைக்கு, பிரமகைவல்லியஞ் சமாதியிலிருந்தடைகுதற்கு மேலானமார்க்கம் வேதமுடிவாகிய உபநிடதத்தில் தசகாரியமாக இருக்கும்; இதற்குத் தொகை யெப்படியெனில் :—மாயாரூபமென்றும், மாயாதெரிசனையென்றும், மாயாசுத்தியென்றும், சீவரூபமென்றும், சிவதெரிசனையென்றும், சீவசுத்தியென்றும், பிர்ம்மரூபமென்றும், பிர்ம்மதெரிசனையென்றும், தேககைவல்லியமென்றும், விதேககைவல்லியமென்றும் ஆக பத்து : இதுதொகையாகிய சிரவணம் ; இதற்குவகை யெப்படியென்னில் :—மாயாரூபமாவது சர்வப்பிரபஞ்சங்களும் இத்தனை அங்கிசத்துடனே கூடி விளங்குமெனக்காண்கை : மாயாதேரிசனமாவது அந்த

அங்கிசத்தில் இத்தனையங்கிசம் மாயாசம்பந்த மெனக்காண்கை : மாயாசுத்தியாவது அதினுடைய வதிட்டானத்தைக் காண்கை : சீவரூபமாவது விளக்க விளங்கப்பட்ட மாயாரூபத்தைக் காண்குதற்கோ ரறிவுண்டெனக்காண்கை : சீவதெரிசனமாவது அவ்வறிவைத் தானெனக்காண்கை : சீவசுத்தியாவது, அவ்வறிவினதிட்டானத்தைக்காண்கை: பிர்ம்மரூபமாவது மாயாரூபத்துக்குஞ் சீவரூபத்துக்குமதிட்டானம் பிரமமெனக்காண்கை : பிரமதெரிசனமாவது ஆரோபிதமு மதிட்டானத்தைவிட வேறில்லாததுபோல மாயையுஞ்சீவனும் பிரமமாகத் தானேகாண்கை : தேககைவல்லியமாவது அந்தப்பிரமமாகத் தானே காண்கிறபோதமுநீங்கி ஆனந்தமயமாய்நிற்கை: விதேககைவல்லியமாவது அந்தப்பிரமானந்தாதீதத்தையடைகை : இதுவகையாகியமனனம். இனி விரிவு எப்படியெனில் :—சத்தாதிவிடயத்தி லவாவறுத்து ஏகாந்தத்திலிருந்து நிதித்தியாசனத்தில் சமாதியைப்பொருந்தி சாட்சாத்கரிக்கும்வகை : மாய்ாரூபமாவது இதுவென்றுகாணப்பட்டசர்வப்பிரபஞ்சமுமுண்டாய்விளங்கிரம்மியமாய் நாமரூபமாய் இவைஐந்தங்கிசத்துடனே விளங்குதலைக்காண்கை: மாய்ாதெரிசனைய்ாவது அந்த ஐந்தங்கிசத்தில் பின்பு சொல்லப்பட்ட நாமரூபமாகிய விரண்டங்கிசமுமாயையெனக்காண்கை : இனி மாயாசுத்தியாவது இந்தமாயாசம்பந்தமாகிய நாமரூபத்துக்கு முன்சொல்லப்பட்ட உண்டாய்விளங்கி ரம்மியமாகிய மூன்றங்கிசத்தை யுடைய அதிட்டானத்தைக்காண்கை : சீவரூபமாவது ஐந்தங்கிசத்துடனே விளங்கப்பட்ட சர்வத்தையுநோக்கி அவையில் பின்புசொல்லப்பட்ட இரண்டங்கிசமு மாயாசம்பந்த மென்றும் அந்தமாயாசம்பந்தமும் முன்பு சொரூப சம்பந்தமாகிய

சச்சிதானந்தத்தைவிட வேறின்மையென்றுங் கண்டவறிவொன்றுண்டெனக்காண்கை : சீவதெரிசனையாவது நாமரூபமயமாகிய கேவலமுநீங்கிச் சச்சிதானந்தமாகியபிரமத்தைப்பற்றிநிற்கை : இதுசாக்கிர அவத்தை. சீவசுத்தியாவது அந்தச்சச்சிதானந்தமயமாகிய பிரமத்தை அவ்வொளியே கண்ணுகக்கொண்டறிந்து அதிற் சீவத்துவபோதமடங்கி அச்சிவனுக்கு அதிட்டானமாகிய பிரமந்தாணுய்நிற்கை : பிரமரூபமாவது மாயாரூபமாகிய நாமரூபத்திற்கும் அதையுணருஞ்சீவனுக்கு மதிட்டானமாய் விளக்கப்பட்டது சச்சிதானந்தமே யெனக்காண்கை: இதுசொற்பனவவத்தை.பிரமதெரிசனையாவதுபழுதை, கிளிஞ்சில், கட்டை, சூரியன், தங்கம், மண்முதலிய வதிட்டானங்களில் கற்பிக்கப்பட்டபாம்பு,வெள்ளி,கள்வன், கானனீர், ஆவரணம், கடகலசமுதலியவாரோபிதம்விசாரித்தவிடத்தில் அவ்வதிட்டானமேயாகி விளங்குதல்போல ஆரோபிதமாய் விளங்கப்படுகிற நாமரூபமயமாகிய மாயையும், அம்மாயையையறியப்படாநின்ற சீவனும் அதைவிளக்கப்பட்ட பரமும்,நாமரூபமறியப்பட்டதானும், அறிவிக்கப்பட்டபரமே யெனக்காட்டாமல் நாமரூபத்தையுந் தன்னையும்வேறுபோல் விளக்கப்பட்ட அஞ்ஞானமும், அதற்கு நியதமாகியகர்மமும், இந்த ஐந்துபதார்த்தமும் அதிட்டானமாகிய சச்சிதானந்தசொரூபமேயாய்க்காண்கை : இது சுழுத்தி. தேகசைவல்லியமாவது அப்படி அந்த ஐந்துபதார்த்தமுஞ் சொரூபமேயாய்க் காணப்பட்டவாதனையுநீங்கி அவ்விடத்திற் பிரகாசிக்கப்பட்ட சொரூபானந்தத்தைப் பெற்றுநிற்கை : இது துரியம். விதேககைவல்லியமாவது அந்தச்சொரூபானந்தத்தைப்பெற்று ஆனந்தாதீதனாய் வாக்குமனாதீத கோசரமாகிய பிரமகைவல்லியத்தைப் பெறு

கை : இது துரியாதீதம். இவ்வொழுங்கில் குருகாருண்ணியத்தி னாலே சென்றுதசகாரியமு மனுபவப்பட்டுப் பிரமகைவல்லிய மடையில் அப்போதுபந்தமுத்திவியவகாரஞ்சொற்பனம்போ லக்கண்டு பண்டைப்படியாய்நின்று மேற்செனனத்துக்கு வித் தாகிய ஆசைபயமிரண்டுள், தான் சர்வானந்தத்திற்கு மதிட் டானமாகிய பிர்ம்மானந்த மயமாகையால் ஆசையும், தற்சொ ரூபமாகிய பிரமத்தைத்தவிர பிரத்தியக்கு வேறொன்றுமில் லாத தாகையால் பயமுமொழியும்.

வேதாந்த தசகாரியக்கட்டளை முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒன்பதாவது

சகசநிட்டை.

சவிகற்பநிருவிகற்பத் தகநிட்டையெனவுரைக்கும்
இவிகற்பமென்றுமின்றி யிடைவிடாச்சகசநிட்டை
செவியதினெனக்குநீயுந் திருவுளஞ்செய்யவேண்டும்
அவியமில்விருத்தவெற்பி லம்மையேயன்பர்வாழ்வே. (க)

பொதுவுறத்தருமம்பண்ணிப் புகல்வினைச்சமமதாகி
அதுவிதுவென்னுஞ்சித்த மமல்மாயநித்தநித்தம்
இதுவெனவுணர்ந்தநித்தத் திகபரத்திச்சையற்ற
சதுரர்களிடத்திற்பாசந் தீர்ந்திடும்பத்திதோன்றும். (உ)

பத்திதான்பதிந்தகாலைப் பகரங்கத்தலமடைந்து
சுத்தியாயங்கமந்தத் தொல்லருட்சத்தியாகி
நித்தியானந்தலிங்க நேரதாய்த்தரிக்கப்பட்டுத்
தித்தியாநின்றவின்பந் திருத்தியிற்களிக்குமென்றும். (ங)

சமரசம்பதிந்தகாலைத் தலமயிக்கியத்தடைந்திங்
கமரங்கமானவான்மா வந்தச்சிற்சத்தியாகி
விமலமாலிங்கந்தன்னை விளங்குநெஞ்சினிற்றரித்து
நிமலமாம்பரமானந்த நிஜதிருத்தியிற்களிக்கும். (ச)

ஆனந்தம்பதிந்தகாலை யச்சரணத்தடைந்து
வானந்தத்தங்கமாகு மகபராசத்தியாகித்
தானந்தப்பிரசாதத்தைத் தரித்துச்சோத்திரத்திலென்றும்
ஊனந்தமில்லாவின்ப வோசையிற்களிக்குமென்றும். (ரு)

அனுபவம்பதிந்தகாலே யடைந்துநற்பிராணலிங்கத்
தெனுமங்கவாயுநின்றங் கெழிலாதிசத்தியாகி
உனுஞ்சரலிங்கந்தன்னை யொன்றுந்தொக்கினிற்றரித்துப்
பனுமந்தப்பரமானந்த பரிசத்திற்களிக்குமென்றும். (சு)

அவதானம்பதிந்தகாலே யடைந்தந்தப்பிரசாதத்தை
இவனுணதேயுவங்க மிச்சைநற்சத்தியாகி
நவமானசிவலிங்கத்தை நயனமற்றதிற்றரித்திங்
குவமானமில்லாவின்ப வுருவினிற்களிக்குமென்றும். (எ)

நயிட்டியம்பதிந்தகாலே நன்மயேசுரத்தடைந்து
சயித்தியசலமாமங்கந் தகுஞானசத்தியாகி
வியப்புறுங்குருலிங்கத்தை மேவுநாவினிற்றரித்திங்
குயப்பெறுபரமானந்த வுருசியிற்களிக்குமென்றும். (அ)

சற்பத்திபதிந்தகாலேத் தரும்பத்தத்தலமடைந்து
முற்பகர்தரையாமங்க மொய்யதாங்கிரிகையாகித்
தற்பராசாரலிங்கந் தரித்துநாசியினிலந்தச்
சிற்பரானந்தகந்தந் தேர்ந்ததிற்களிக்குமென்றும். (கூ)

ஒருபத்திதானேயாறு யொருதலந்தானேயாறுய்
ஒருவங்கந்தானேயாறு யொருமுகந்தானேயாறுய்
ஒருலிங்கந்தானேயாறு யொருமுகந்தானேயாறுய்
ஒருவின்பந்தானேயாறு யொன்றதாய்க்களிக்குமென்றும். ()

அறுதியிற்சிவமேலிங்க மபினையேயங்கமாகும்
அறுதியிவ்வபினையேயிவ் வங்கமதாயிற்றென்றால்
அறுதியச்சிவமேயந்த வங்கத்திற்புறம்புந்தோன்றும்
அறுதியக்குருவத்தீக்கைக் கருத்தமுமிவையேயாகும். (கக)

சகசநிட்டை முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்தாவது

உ ப தே ச

சித்தாந்தக்கட்டளை.

ஆத்மாக்களை முத்தியிலேவிடவேண்டி வாக்குமனாதீத கோசரமாகிய அருட்சத்திதானே பாசவயிராகஞ், சிவகாருண்ணியம், ஈஸ்வரபக்தி, பிரமஞானமென்கின்ற நான்குமே ஒரு திருமேனி யெனக்கொண்டருளிய ஞானாசாரியர், இனிப்பிறவாத முடிந்தபிறப்பில் நித்தியா நித்தியவத்து விவேகம், இக முத்தார்த்த பரபோகவிராகம், சமையாதிசட்கம், முமூட்சத்துவமென்கின்ற சாதனசதுஷ்டய சம்பத்தியே, ஓர் வடிவெனக்கொண்ட சற்சீடனுக்கு அனுக்கிரகம் பண்ணுமுறைமை. உலகத்திற்கண்ணே வயித்தியராயினோர்ஒருவனதுவியாதியை நிச்சயம்பண்ணி இத்தனை தினத்தின்மேல் அவுடதங்கொடுக்கவேணுமென்றுநியமமிருப்பினும், ஒரோர்அசாத்தியவியாதியையுடையவனுக்குக் கண்டவக்கணமே கனமாகிய பூபதிமுதலிய அவுடதங்களைக்கொடுத்து உடனே திருப்பவேண்டும்; அதைப்போலச் சாதனங்களையுடைய தீவரதரபக்குவனுக்கும் ஓராண்டாகிலுஞ்சோதித்து அனுக்கிரகம் பண்ணவேணுமென்றாலும் ஒரோர் அதிதீவரதர பக்குவனுக்கு அந்தக்கணமே இந்த உபதேசசித்தாந்தத்தை அனுக்கிரகம்பண்ணிபவரோகத்தை யுடனே நிவிர்த்திபண்ணவேண்டும். இந்தஉபதேசசித்தாந்த மார்க்கத்திலொழிந்து, மற்றைய மார்க்கத்தினாலே பவரோக நீங்காதோவென்னில், பாதாதிகேசபரியந்தம் அக்கினி பற்றிக்கொ

ண்டவனுக்கு விழுந்ததுறையிலே அவனைவிழுங்கி மேலிடப்பட்ட மடுவிலேயன்றிக் கொஞ்சஜலத்தில் பிரவேசிக்கில் உடனே யவிந்துமுடியாது ; அதைப்போல அதிதபக்குவனுக் குடனே அவனையும் விழுங்கிமேலிடப்பட்ட அகண்டாகாரஞானம் இம்மார்க்கத்திலே பிரவேசித்த அக்கணமேயுண்டாம் ; அதெப்படியென்னில், சற்குரு சந்நிதியிலே சற்சீடனானவன் தேனிரம்பிய மலரைத்தேடும் அளிகள்போல் பூதலமெங்குந்தேடி வெப்பந்தீராமல் வந்தடைந்துகண்ட அக்கணமே உள்ளமகிழ்ச்சியையடைந்து தாரகமாகியசிவமே யெனக்கண்டு அவருடைய அருள்சுரக்கும்படிபண்ணிக்கொண்டு சுவாமி ? நானார்? இந்தநானுவாகியவுலகமேது ? இது ஆரையுடையது? எனக்குச் செனனமரணம்வந்தவாறேது ? இது யாதினாலேநீங்கும் ? இவற்றை யனுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டும் ; இவையிற் பிரதமத்தில் அடியேன் நானாரென்று விண்ணப்பஞ்செய்தபடிக்கு என்னை யறிவித்தால் மற்றையநாலும் அடியேனே விண்ணப்பஞ்செய்வேனென்று சற்சீடன் நானொன்று கேட்க, ஆசாரியரனுக்கிரகம்பண்ணுகிறார் ; நல்லது உன்னைக் கரதலாமலகம்போலக் காட்டுகிறோம், நீ நன்றாகப் பார்க்கக்கடவாயென்று திருவடியைச்சூட்டி அஸ்தமத்தக சையோகம்பண்ணி கிருபாதிருஷ்டியினாலேநோக்கி இங்கேயுண்டாய் விளங்குவதெல்லாம்நீயே யென்னில், சுவாமி ? இங்கே யுண்டாய் விளங்குவதெல்லாம் நானெப்படியாவேன் ? ஆனால் உனக்கிங்கே என்னபிரகாசியாநிற்கிறதென்னில், சுவாமி ? நாமரூபமயமாகிய உலகமே தோன்றுகிறது : ஆனாலந்தவுலக மெவ்விடத்தினின்று தோன்றுகிறதென்னில், சுவாமி ? என்னுடைய நினைவிலேநின்றுதோன்றுகிறது ; ஆனால் நினைவுவேறு உலகம்வேறா வென்னில்,

சுவாமி ? உலக மெதிரிட்டுக் காண்கையினாலே வேறுதானே, ஆனால் உலகமாகிய நாமரூபத்தைநீக்கி நினைவைப்பாரென்னில், சுவாமி ? அப்படிபார்க்குமிடத்தில் நினைவைக்காணேன், ஆனால்நினைவைநோக்கி நாமரூபத்தைப்பாரென்னில், சுவாமி? அப்படி பார்க்குமிடத்தும் நாமரூபத்தைக்காணேன், ஆனால் நாமரூபமயமாகிய உலகமேதென்னில், சுவாமி ? என்னுடைய நினைவுதானே, ஆனால் அந்நினைவு எங்கேநின்று தோன்றுகிற தென்னில், சுவாமி ? என்னிடத்திலே நின்று தோன்றுகிறது, ஆனால் நினைவுவேறு நீவேறோவென்னில், சுவாமி ? என்னினைவாகையினாலேவேறின்றி நான்றானே, ஆனால் நினைவைநீக்கி யுன்னைப்பாரென்னில், சுவாமி ? யான் பிரகாசியா நிற்கின்றேன், ஆனால் நினைவு நீ யெப்படியாவாயென்னில், சுவாமி ? நினைவு என்னைவிட வேறுதானே ? ஆனால் உன்னைப்பிறித்து நினைவைப் பாரென்னில், சுவாமி ? அப்படிப்பார்க்குமிடத்தில் நினைவைக்காணேன், ஆனால்நினைவுயாதோவென்னில், சுவாமி? நினைவானது நானுமல்ல என்னைவிடவேறுமல்ல, ஆனால் அஃதெப்படியென்னில், சுவாமி ? தங்கத்தினிடத்திலே பணியானது தங்கமுமல்லாமல் தங்கத்தைவிட வேறுமல்லாமல் கற்பிக்கப் பட்டதுபோல நினைவுமென்னிடத்திலே கற்பிதம்ஆனாலிந்தநினைவு வேறேசத்தையோவென்னில், சுவாமி ? அதற்கு வேறே சத்தையில்லை ; என்னுடைய சத்தையேதோன்றி விளங்காநிற்கிறது, ஆனால் இங்கே தோன்றுவதெல்லாம் யாதென்னில், சுவாமி ? இங்கே தோன்றி விளங்குவதெல்லாம் நானே, ஆனால் நாமுன்னம் எல்லா நீயே யென்று சொன்னோமே, அதற்குனக்கு ஐயந்தோன்றித்தே, இப்போது எல்லாம்நானே யென்று நீசொன்னது திரிவோ நன்றாய்ப்பாரென்னில் சுவாமி ?

மூதற்றிரிவினலே எல்லாம் நானெப்படி யாவனென்று கேட்டேன், சுவாமி? கடாக்ஷத்தினலே திரிவு பண்ணிக்கொண்டிருந்த அஞ்ஞான விருள்போய்த் துணிவாகத்தானே எல்லாம் நானேயெனக்கண்டேன்; ஆனல் உன்னைக்கண்ட இடத்தில் அனுபவமெப்படி யிருந்ததென்னில், சுவாமி? அகண்டாகாரமயமாய்ச் சுட்டிறந்த சுகாதீதமாய்ப்பழுதையினிடத்திற் பாம்பொருக்காலு மில்லாததுபோல், உலகமுயிர் பரமென்பது ஒருக்காலு மில்லாததாய் பிரகாசியாநிற்கிறது; ஆனலிதுவே தற்சொருபமுத்தி: இதிற் கலக்கமில்லாமல் தேகபதனபரியந்தம் நிற்பாயாக: இதன்றி அந்தமுத்தி நீ யானதுக்குக்குறி; மற்றை நாலும் நீ யுன்னனுபவப்படிக்குச் சொல்லென்னில், சுவாமி? நானுவிதமாகியபிரபஞ்சம் என்னிடத்திலேஆரோபிதம்; அது சங்கற்பத்தையுடையது; அந்தச்சங்கற்பத்தையுடைய ஆரோபிதமாகிய பிரபஞ்சம் அதிட்டானமாகிய என்னைவிட வேறல்லவென்று காணுதிரிவினலே எனக்குச்சனனமரணம், எல்லாம் நானேயென்றறியில் செனனமரணமில்லை: இப்படி மற்றை நாலும், சுவாமி கடாக்ஷத்தினலே எனக்கனுபவமாயிற்று; நல்லது, நம்முடையஅனுபவமுமிதுவே: சுருதியினுடைய முடிவிலே சொல்லுவதுமிதுவே: உன்னுடைய வனுபவமுமிப்படியேயாகில் இதுவே உபதேசசித்தாந்தம் என்று இதிற்கலக்கமில்லாமல் வாழ்வாயாகவென்று ஆசீர்வாதஞ்செய்தார்.

உபதேசசித்தாந்தக்கட்டளை முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினோராவது

பிரமசித்தியகவல்.

எழுவகைப்பிறப்பி லெடுத்தற்கரி ய
மானிடப்பிறவி வாய்ப்பிலொருவ ற்
காடியினதுகொண் டம்முத்தியி னை
அடைகுதலேபய னஃதினையன்றி ச்
சித்திபுத்திகளிற் சிந்தனைசெய்யி ன்
ஏதமதாகு மெதினாலெண்ணி ல்
உலகத்தின்கண் ணொப்பிலொருவ ன்
அன்புகிடைத்தா லவனாலாகி ய
பயன்பெறுகுதலே பழுதில்சிறப்பு ம்
அஃதினைப்போல் வவனியின்மனித ப்
பிறப்பினைக்கொண்டே பிறவாநெறி யை
அடைந்திடுமதனுக் கறிதற்கரி ய
அவதியியல்பென் றறிந்துளபோ தே
எத்தனம்பண்ணு திருப்பவன்றனக்கு த்
தான்வஞ்சகனெனச் சாற்றலுமாகு ம்
இத்தகைவாகி னியம்பிடுசித் தி
அடைந்திடுகுதல்பய னல்லவோவெண்ணி ல்
அனந்தசித்தி யடைந்திடுமதற்கு ள
பிரமசித்தி பெறுகுதலேபய ன்
அணிமாதிசித்தி யடைகுதல்பயன ன்
றிஃதையுமன்றி யியம்பிடுமெட் ட
யோகந்தானு மொள்ளியபிர ம

சித்திக்கங்கஞ் செப்பியவவையி ன்
கருத்தறியாது கருதிமாறு க
அனுட்டித்தேயவ் வணிமாதிதன்னை ப்
பெறுவர்கருத்தைப் பேசக்கேண்மி ன்
காமாதிகளைக் கைவிடலியம ம்
விட்டபொருள்கண் மேவிடிற்றள் ளி
நிற்குதனியம நிருபாதிகமா ய்
ஓராதனத்தி லுறைகுதலாதன ம்
நாமரூபத்தை நாடுமனத் தை
இருதயமதனி லிருக்கப்புகுத்த ல்
பிராணயாமம் புறவிடயத்தை ப்
பெயர்த்துளேமீட்டல் பிரத்தியாகார ம்
விடயவாதனையை விகற்பறநிறுத்த ல்
தாரணையாகுந் தற்சொரூபத் தை
நாடறியான நவிற்றிடுபுறமு ம்
உள்ளுமறவவ் வொளிதானேயா ய்
ஒத்துநின்றிடலே யோங்கியசமா தி
ஆதலினிந்த வட்டயோகமது ம்
பிரமசித்தி பெறுதற்கங்க ம்
என்னலுமாகு மினிப்புத்தியது ம்
பயனலவோவெனிற் பகர்ந்திடுத் தி
இடம்பொருளுறவு மின்பங்கீர்த் தி
என்றைவிதமா மிவையைந்தினையு ம்
நன்றாய்த்தேரி னன்முத்தியதா ம்
இஃதினையன்றி யிம்மாயாவி த
சம்பந்தந்தனைத் தானினைத்திடே ல்

அறியாமையாகு மஃதினைக்கேண்மி ண்
இடமுமழியா விடமேயிடமா ம்
பொருளுமழியாப் பொருளேபொருளா ம்
உறவுநீங்கா வுறவேயுறவா ம்
சுகநிரதிசய சுகமேசுகமா ம்
புகழும்பெரியோர் புகழ்தலேபுகழா ம்
ஆகையிற்புத்தி யாகியவிதங்க ள்
எழிலார்வீடே யிவ்வகையன் றி
மாயையிலுளதாய் வந்திடுசித் தி
புத்திகளென்று புகலிரண்டினையு ம்
அடைந்திடநினைத்த லபலமதாகு ம்
எதிறெல்லனி வியம்பிடுமோ யா
சம்பந்தத்தைத் தானடைகுதற்கு ம்
சத்தியமுத்தி சம்பந்தத் தை
அடைந்திடுமெதற்கு மாகியவருத்த ம்
எட்டுணையானு மிச்சையச்சங்க ள்
உள்ளின்றியேவிட் டொன்றியகாய க்
கிலேசம்பண்ணிக் கிளர்தவமதனி ல்
அடைந்திடவேண்டு மாகியவிந் த
இரண்டுவகைக்கு மேற்றமுந்தாழ்வு ம்
இன்றிவருத்த மெய்தல்சமமா ம்
இத்தகைவருத்த மெய்தப்பட்டு ம்
அனித்தப்பொருளை யடைகுதலபல ம்
அழியாப்பொருளை யடைகுதல்சபல ம்
அன்றியுநன்கு யறிந்தவிடத்தி ல்
அவைகளிரண்டு மசத்தாதலினு ல்

இன்பமோர்காலு மிலையவைதனினி ன்
றடைந்திடுமின்ப மலையாவறிவி ன்
ஆனந்தலேச மஃதறியாமையி ல்
இவைகளினிடமா யெய்திவந்ததுபோ ல்
அறிந்திடுமெதனு லறிவானந்த ம்
பொருந்திடிற்சகல புத்திசித்திகளு ம்
* ஏககாலத்தி லெய்தினதாகு ம்
இதுவன்றிவேத மெழிலாகமத்து ம்
புருடார்த்தமாகப் புகனுன்கினிலு ம்
சிவமடைகுதலே சிறப்பெனவோது ம்
அச்சிவமென்னு மழகியவீட் டை
ஐயந்திரிவு மறவேயடைத ல்
எம்மார்க்கத்தா லென்றிடில்வே த
முடிவினின்மொழியு மொய்ந்நெறியதனி ல்
அடைந்திடவேண்டு மம்மார்க்கத்தி ன்
ஒழுங்கைக்கேண்மி னுபநிடமதனி ல்
ஏகமேவா வத்துவிதீய ம்
பிரமமேயென்று பேசிடுமெதற்கு ச்
சுசாதிவிசாதி சுவகதபேத ம்
சொல்லியமூன்றுஞ் சொரூபத்தின் மை
என்றதுவாகி னெழில்வேதாந்த ப்
பக்கந்தனக்குப் பகர்ந்திடும்பந்த ம்
வீடிவையிரண்டின் விவகாரத்து ணி
வெத்தகையென்னி லியம்பிடக்கேண்மி ன்
நித்தியமாகையி னிகழ்ந்திடுகா ல

* எக்காலமென்றும் பாடம்.

பரிச்சேதமதும் பரிபூரணத்துவ ம்
ஆகையிற்றேச வறைபரிச்சேதமு ம்
ஏகமதாகி னியம்பிடுவெத் து
பரிச்சேதமதும் பகர்ந்திடவொண் ணு
தறிவாய்ச்சத்தா யானந்தமதாய் ப்
பந்தமுத்தியெனப் பகர்விவகார ம்
அதீதமாகி யசைவறவிளங்கு ம்
தன்னிடந்தனிலே சங்கற்பசத் தி
சங்கற்பமல்லா தசங்கற்பசத் தி
என்றிவையிரண்டுண் டிவையிற்சங்கற் ப
சத்தியேதென்னிற் சாற்றிடக்கேண்மி ன்
நினைவுருபமதா நிகழ்ந்திடுமதற் கு
வடிவேதென்னில் வகுத்திடுநாம ம்
உருவமயமே யோரோரிடத்தி ல்
ஒருவன்கூவு முழையதுதா னே
எதிரிட்டப்படி யெழுவதுபோ ல
நினைவதுவென்று நிகழ்ந்திடுநாம ம்
உருவதுவென்று மொருபேதமுமி ல்
நவிற்றிடுரூப நாமமயமு ம்
மாயாமயமே மாயையென்றதுதா ன்
யாதொன்றில்லா ததுமாயையாகு ம்
உள்ளதுமலவா யுருப்பெயர்மயமா ய்
நினைவுருபமதாய் நிகழ்சங்கற் ப
சத்திசத்தாய தற்சொருபமதா ம்
அதிட்டானத்தி லாரோபிதமா ம்
ஆரோபிதமு மதிட்டானமின் றி

விளங்காததுபோல் விளங்கிடுந்தன்னை த்
தவிரச்சங்கற்ப சத்தியுந்தோன் று
தித்தகைதோன்று மிருஞ்சங்கற் ப
சத்திமயமாஞ் சருவங்களையு ம்
சத்தாய்நிகழுந் தற்சொரூபத்தி ல்
ஆரோபிதமென் றறிந்தமையா து
புறம்பெனச்சத்திய புத்தியைப்பண்ணி ப்
பார்த்திடுமிடத்தில் பரமுயிர்செகமெ ன்
றுரைத்திடப்பட்ட வொருமுப்பொருளு ம்
விளங்கிடும்வையை விளம்பிடக்கேண்மி ன்
சங்கற்பசத்தி தன்மயமா ண
நாமரூபமதே நாட்டிடுசெகமா ம்
அவையினைநோக்கு மறிவேயுயிரா ம்
அவையினைவிளக்கு மறிவேபரமா ம்
இத்தகையாக வியம்புமுப்பொருளு ம்
உதித்திடுமிந்த வுயிர்பரமிரண்டி ல்
மேற்பரஞ்சர்வ விடயமதாகு ம்
சீவனேவேக தேசவிடய ம்
இந்தச்சீவ னிப்படிபொய்யாய்ச்
சடமாய்த்தோன்றுஞ் சகத்தினுடை ய
புணர்ச்சியிற்சடமாய்ப் போதவடி வை
விட்டிடனிச்சை விளங்கிடுஞான க்
கிரியையுடைத்தாய்க் கிளக்குமிவையி ல்
கன்மமுண்டாய்க் கன்மந்தன்னா ல்
தோற்றமுடைத்தாய்த் தொன்றுதொட்டு ச்
செனனமரணஞ் சென்றுடன்வரு ம்

இத்தகைபுரியு மிச்சங்கற் ப
சத்தியேபந்தந் தகுமசங்கற் ப
சத்தியின்வடிவினிச் சாற்றக்கேண்மி ன்
பிராந்தியிலொருவன் பிசகிமாருக த்
திக்குகடம்மைத் தேருமிடத்தி ல்
சூரியனின்று தோற்றியதிசையை க்
கண்டுந்துணிவாய்க் காண்குதல்கூ டா
தையமாய்த்தோன்று மடுத்தபிராந் தி
உண்ணின்றுநீங்கி லுள்ளபடி யே
துணிவாய்நேரோ தோற்றுமதன் றி
மந்தவிருளின் மறைந்திடுகயிற்றை ப்
பாம்புபோலப் பார்த்திடுமிடத்தி ல்
பாம்பலவென்றும் பழுதையேயென்று ம்
ஆறதனாலே யறிந்திடுபோது ம்
துணிவதுவாகத் தோன்றுதந் த
மந்தாந்தகார மாறிடிற்றோன்று ம்
அஃதினைப்போல வறிந்திடுசாத்தி ர
ஜென்னியஞானஞ் செப்புதலின் றி
கிருதகிருத்தியனாய்க் கிளர்சாதனங்க ள்
நான்குமுடைத்தாய் ஞானசிரிய ரீ
அருளதினாலே யாரணமுடிவா ம்
மாவாக்கியத்தின் வகுத்திடுபொரு ளை
விருப்பமதுடனே விசாரணைபண் ணி
இச்செகஜீவ விருபரம்மவை க்
கதிட்டானமாகிய வப்பரசொரூப ம்
தானேயென்று தன்னுள்ளிரு ளா

யகன்றுசமாதியென் றறைந்திடுகின்ற
சமாதானபுத்தி தானதுபிறந்து
தனதுசங்கற்ப சத்தியினாலே
ஆரோபிதமா யனேகத்துவங்கள்
விளங்கினதென்றும் விளங்கிடுமிவைக்கதிட்
டானந்தானே யாமெனவென்றும்
பழுதையினிடத்திற் பாம்பொருகாலும்
இல்லாதஃதி னிவ்வாரோபிதம்
இலையெனநீங்கி யெழிலதிட்டானம்
ஆய்நிற்குதலே யசங்கற்பசத்தி
இதுவேமுத்தி யிச்சங்கற்பம்
அசங்கற்பமென்ன வறைந்திடுமிவற்றுக்
கதீதனேதானா கையிலவையின்
உளதாம்பந்த மோங்கியமுத்தி
இவைதனக்கதீத னென்னலுமாகும்
இத்தகையொருவ னெழிற்குருவருளில்
ஐயந்திரிவற வறிந்துசொரூபம்
தன்னுடசந்நி தானமதனில்
சங்கற்பத்திற் றுணுணுவாய்
விரிந்ததுவென்றும் விரிந்திடுமெவையும்
அசங்கற்பத்தி லடங்கிடுமென்றும்
இவையேபந்த மெழில்வீடென்றும்
இவைகளிரண்டு மென்கணோர்காலும்
இலையிவைவிளங்க லெம்மிடமதனில்
ஆரோபிதமென் றறிந்தவறிவு
கலக்கமில்லாமற் காத்திரநீங்கும்
தன்னளவதனுந் தயிலதாரையினில்
நின்றிடின்முடிவி னிகழ்பந்தமுத்திக்
கதீதமதாகு மழகியபிரம
சித்தியதனைச் சேருவனே.

பிரமசித்தியகவல் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பன்னிரண்டாவது

சிவதரிசன அகவல்.

உரோமசமுனிக ளுண்மகிழ்ச்சியுட ன்
பணிந்திடுகின்ற பழங்கிரிமே ய
விருத்தவம்பிகையே விண்ணப்பமொன்று ண்
டுரைக்கேன்யானு முன்செவிசாத் தி
அருள்செயவேண்டு மறைநீயென்னி ல்
கடையனேன்றனக்குங் கருணையதாக ச்
சுட்டிறந்தொளிருஞ் சுயம்பிரகா ச
சிவதரிசனத்தைச்செப்பிடவேண்டு ம்
நல்லதுனக்கு நாமேயகவிரு ள்
நீக்கிமுன்படியே நிலையினில்வைத் த
வகைப்படியேநீ வகுத்துரையென்னி ல்
இருளறநீக்கி யிதுவறநோக்கி ல்
இவ்விடத்துண்டா யிலகுவதேசிவ ம்
விளம்புமச்சிவத்தை விளக்குவதே நீ
நீவிளக்குஞ்சிவ நின்றறிகுதல்யா ன்
இவ்வனுபவத்தி லியம்பியஞாது ரு
ஞானஞேயம்மிவை நண்ணிநிற்கையினி ல்
சிவதரிசனமெனச் செப்பிடலா கா
என்றெனில்யானுமை யெழிலனுபவத்தி ல்
சிவம்நீநானெனச் செப்பியமூன்று ம்

உரைமாத்திரமவை யொருமுதரு னே
எப்படியோர்முத லென்றெனிற்சொல்கே ன்
சச்சிதானந்தத் தன்மயஞ்சிவமென ச்
சாற்றுதல்போலுஞ் சாற்றுமோங்கார த்
தடங்கிநின்றிடுமொன் றக்கரம்போலு ம்
நீலோற்பலமென நிகழ்த்திடல்போலு ம்
கடமடமகதா காயமென வே
சாற்றுதல்போலுஞ் சாற்றியவிவையி ல்
உரையேபின்ன முளபடிநோக்கி ல்
ஏகமேயா மித்தகைபோ ல
நானீசிவமென நவிற்றிடுமொன்று ம்
சொன்மாத்திரமே சொரூபமதொன் றே
ஒன்றேயாகி லுயிர்க்கிதுவதுவெ ன்
றுரைத்திடப்பட்ட வுருப்பெயர்மய மா
மாயைதோன்றும் வகையேதென்னி ல்
அஞ்ஞானத்தா லச்சொரூபத் தை
மறந்துயிரிதுவெனு மாயையைக்கானு ம்
ஒருமுதலான வுயிர்க்கிருளென்று ல்
பரசிவமதற்கே பந்தமுண்டாகு ம்
மேலுமோர்சிவம் விளங்குதலிலையி ல்
ஒருகாலையினு மொருவாப்பந்த ம்
என்றெனிலந்த வெழிற்சொரூபற்கு ப்
பந்தமுத்தி பகர்ந்திடலா கா
உன்னருளதனி * லுபக்கிரமத் தை
அன்றெனக்குநீ யருளியவகை யே

* உபக்கிரமம்=எடுக்குந்துறை.

சொல்கேனந்தச் சொரூபவொளியில்
கதிரொளிதோன்றுங் கானலேபோலப்
பேசவொண்ணாத பின்னாசத்தி
தோன்றிடுமதனிற் சொரூபசிற்சத்தி
சாயைபதியிற் சகமுயிர்பரமென
ஓர்முப்பொருளு முடனேவிளங்கும்
எத்தகையென்னி லியம்பியபின்னை
திரிகுணசமுகஞ் சேர்ந்துநிகழும்
சத்துவகுணத்திற் சாயையேபரம்
எண்ணிறந்த விராசதகுணத்தில்
சாயைகளேயுயிர் தாமதமிரண்டாம்
இருண்மாயையென விருளுயிரவையை
மறைத்தேநிற்கு மாயைசெகமாம்
தனுமுதலான சகமதுண்டாகக்
கணக்கதுவாகிக் கன்மமுநிகழும்
இத்தகைபின்னா விருஞ்சத்திதன்னில்
ஐந்துபொருளு மன்றேநிகழும்
இதிற்பந்தமுத்தி யிசைத்திடலாகும்
இராசதகுணத்தி லிசைந்திடுசாயை
ஆகியவுயிர்க ளதிட்டானமான
தற்சொரூபத்தைத் தாமதவிருளால்
மறந்துமூவகையாய் மாயையிலுழலும்
சத்துவகுணபரந் தனக்கொருகாலும்
இருளேயில்லா வியற்கையிலருளில்
தனதங்கிசமுயிர் தானெனவறிந்து
கூபத்தில்வீழ்ந்த குழந்தையெடுக்கத்

தாயேவீழ்ந்த தகைமையின்பர மே
மாயைதனிலே வந்துருவைக்கொ ண்
டைந்துதொழில் மடைவுடனடத் தி
இருளினைமாற்றி யெழிலதிட்டா ன
தற்சொரூபத்தைத் தானடைவிக்கு ம்
இருளதுநீக்கி யிருந்தவிடத்தி ல்
உயிர்பரமிரண்டு முடலுயிர்போல ப்
பின்னுசத்தியிற் பெற்றிடுமுத் தி
உயிர்பரமிரண்டு மொன்றேயா கி
அபினுசத்தியி லடைந்திடுமுத் தி
அபினையைப்பார்த்தே யதுநீயென் ள
அருமறையோது மதுவறியாம ல்
பின்னையைப்பார்த்தே பேதவாதிக ள்
பாவனையென்றே பகுத்துரைசெய்வ ர்
உயிரின்சாக்ஷி யொருநானேயா ம்
பரத்தின்சாக்ஷி பரைநீயேயா ம்
அப்பால்விளங்கு மதுசிவமேயா ம்
பின்னுசத்தியிற் பிறிவைக்குறித் தே
இவ்வகைமூன்று மியம்புரையின்றி ப்
பார்த்துடனோக்கிற் பரம்பொருளொன் றே
இப்பரம்பொருளே யெழிற்சிவதரிசன ம்
என்றேமுன்ன மியம்பியதுமை யே
சுட்டொடுநோக்கிற் றோன்றிடுமூன்று ய்
சுட்டின்றிநோக்கிற் றோன்றிடுமொன்று ய்
மூன்றுமிறந்த முப்பாழதனி ல்
தற்சிவசொரூபந் தானுய்விளங்கு ம்

பின்னுசத்தியிற் பிறந்ததுமூன்றும்
பின்னைதனிலே பெயர்ந்தேயொடுக்கும்
அப்பால்மவுனத் தழகியசிவமே
அழகியசிவத்தி லாரோபிதமாய்ப்
பின்னைநிகழும் பெயராதென்றும்
அதிட்டானமான வச்சிவநேயம்
உலகமாய்த்தோன்றி லுயிருமருளும்
விளங்கிடுஞ்சிவமாய் விளங்கிடும்போதில்
உயிருமருளு மொருசிவமேயாம்
இத்தகைகண்டே னெழிற்சிவதரிசனம்
சிவனமக்கருளிய சிவதரிசனத்தின்
படியேயுனக்குநம் பார்வையிலுண்டாய்
விளங்கிற் றந்நிலை விட்டுநீங்காது
நில்லெனவருளி னிமலநாயகியே
மலந்தினுநாயை வளப்பமதுடைய
சிங்காதனத்திற் சேர்த்திவைத்ததுபோல்
எனக்கேநகைவரு மெனதுசரித்திரம்
எனக்குமிந்த வெழிற்சிவதரிசனம்
அளித்தனையிதற்கோ ரறைகைம்மாறென்
பனையேயுனக்கே பரங்காணென்னைக்
காத்ததுகாத்தாய் கடைபோகக்கண்
பார்த்தெனைவிடாது பரிந்துகொண்டருளே.

சிவதரிசன அகவல் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதின்மூன்றாவது

ஆகமநெறியகவல்.

சத்தினிபாதந் தான்பிறந்திதய ம்
சுத்தமதடைந்து தொல்லைமூவுலகு ம்
கான்றசோறதனிற் கண்டெனவிடுத் து
வீட்டின்பினையே விரும்பிடுகை ம்
விசாரணைசெய்ய வேண்டிடுமுத் தி
உண்மையின்மும்முத லுண்மையதாகு ம்
அஃதையுமன்றி யவனியிலோர்பொரு ள்
உணர்ந்திடுமிடத்தி லுருவுடனும ம்
தோன்றுதன்முனமே தோன்றிடுஞ்சிவம தை
இருளினிற்றெரியா திதுவெனச்சுட் டி
எய்திடுமாயை யிருவினையதனி ன்
ஆகையிற்பதிபசு வாணவமா யை
கருமமுந்தோன்றுங் கருவிதினோக்கி ன்
மும்முதலவையின் முத்தியிற்பசு வை
விடவேண்டுமென்னும் விருப்பமதனி ல்
இருவகையாகு மிரும்பதிபசுவு ம்
மூவகையாகு மும்மலந்தனின்ம ற்
றவைதனக்குக்குறி யதுவிதுவாகு ம்
அதுவிதுநீங்கி லவைமூன்றகலு ம்

அவையினின்மூல மாணவமாகும்
‡ அறுவைக்கழுக்கை யகற்றிடுமுவரும்
சாணமும்போலச் சாற்றியவிரண்டு
மூலங்கெடுக்க மூலனேகூட்டி
உற்பவமுதலா யுரைத்திடுமைந்து
தொழில்செய்திடுவன் றொன்மையிலேநின்
றந்தகன்கண்ணி லப்படலந்தனை
எடுத்திடுமுனமதற் கேற்றவுடதங்கள்
சேர்த்திடினிதமாய்த் தீர்ந்திடுகாலம்
பொருததுபோலும் புகன்றிடுமாயைப்
பிறப்பினுக்கஞ்சிப் பிறப்பைநேர்நீக்கும்
நெறியேதெனவந் நெறியினையுரைப்பார்
ஆரெனத்தேடி யரற்றிடுகாலையின்
சிவமேஞான தேசிகனாகும்
அவனருளாலே யாகமநெறியின்
ஐந்துதொழிற்கு மரனேயுரியன்
ஆமென்றுயிர்பொரு ளச்சார்பெவையும்
உடற்காவலையு மொருங்கேநீக்கி
அருளினைநோக்கி யாசானருளில்
உச்சியினிற்கு முபலம்போல
ஆணவமாயை யவையினிற்றோன்றும்
மறப்புநினைப்பு மாற்றிடிலல்பகல்
அற்றவீடென்றே யறைந்திடுமோக்ஷம்
அவ்வீடதனி னனுபவந்தன்னின்
பெத்தத்தினிற்கும் பெற்றியைப்போல

‡ அறுவைக்கு=சீலைக்கு.

இதுவெனத்தோன்றுமெவையவையனைத்தும்
நியதிசெய்ததுவாய் நிற்றல்சமா தி
சமாதியைநீக்கிய சாக்கிரந்தனிலு ம்
சிவமேயைந்து செய்கையினடித்த ல்
கண்டுதற்செயலைக் கைவிடவேண்டு ம்
இத்தகைநெறியை யெய்திப்பால ன்
பித்தன்பசாசன் பெற்றகுணங்க ண்
மருவியேநிற்றல் வாய்மைநெறியா ம்
தேகாந்தத்திற் சிவமேசேர்வ ன்
இஃதாகமநெறி யினியாரணநெ . றி

ஆகமநெறியகவல் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினான்காவது

வேதநெறியகவல்.

சாதனநான்குந் தன்னிடத்துதித் த
பின்னர்விசாரம் பேதமபேத ம்
எனவிரண்டவையு ளீசனுமுயிரு ம்
இருமுதலென்றே யியம்புதறிரி வு
ஒருமுதலென்ற லொள்ளியகாட் சி
ஆகையின்வேதத் தந்தவிசார ம்
செய்திடவேண்டுஞ் சிறப்பெனிலாகம ம்
அன்றந்துசிறப்பா மத்தியான்மிக ம்
சொல்லியபிரபல சுருதியேசிறப் பு
இத்தகவன்றி யெழிலார்சுரு தி
அரசனதுணையி னவைமற்றெல்லா ம்
மற்றோருரையின் மறையினைப்பற் றி
நிற்குமதன்றி நிமலன்சுவாச ம்
வேதமாகமம் விளங்கியவாக்கா ம்
அதனுன்முந்திய தருமறையாகு ம்
இதற்கதிகார மின்றியவைசிய ர்
சூத்திராதி சொல்லியபேர்க்கு ம்
விசாரணைபண்ணி விளங்கிடலாகு ம்
அவரவர்சரிதை யவரவர்க்கேயா ம்
பத்தியுஞானமும் பகர்வயிராகமு ம்
எக்குலத்தோர்க்கு மெய்திடலாகு ம்

அறிவேகுலமென் றறைந்திடுமூலக ம்
நற்குலம்வினையி னண்ணினதாகு ம்
மூன்றுகடனு முனமுடித்தோர்க் கே
ஞானவிசாரணை நாடிமேற்கொள்ளு ம்
நாமாரிந்த நானுவிதமா ம்
பிரபஞ்சத்தின் பிறப்பிடந்தா னே
தெவரினையுடைய தெமக்கிப்பிற வி
எய்தின்தெந்த வேதுவினிஃது ம்
இறந்திடுமெந்த வேதுவினென்று ம்
தேர்ந்திடவேண்டுந் தேகேந்திரியா தி
நாமலசித்தே நமதுருவகில ம்
பழுதையையிரவிற் பாம்பென்பதுவி ன்
சிவமஞ்ஞானத் திருக்கினிற்றிரிவாய் ச்
சகமெனத்தோன்றுஞ் சங்கற்பத்தி ல்
பழுதையினுளதாய்ப் பகர்ந்திடும்வடி வே
ஆரோபிதமா மரவிற்றங்கலி ல்
அச்சிவவடிவே யகிலந்தங்கு ஞ்
சகப்பொருளெல்லாஞ் சத்துச்சித்தின் ப
வடிவநாமமுமிவ் வகையைந்தியல்பி ல்
உதித்திடுமுன்ன முறைத்திடுமூன்று ம்
சொரூபசம்பந்தஞ் சொல்லும்பினிரண்டு ம்
மாயைசம்பந்த மற்றிவைதன் னை
யூகித்துணரா துணர்வுடைத்தாகி த்
தோன்றிடும்பொருள் துவக்கிற்பிற வி
சிதைந்திடுஞ்சகலத் தியாகந்தன்னி ல்
சகலத்தியாகந் தானெதுவென்னி ல்

பாம்பெனனீக்கிப் பழுதையென்றறித ல்
போலநாமாதி போக்கிச்சொரூப ம்
பெற்றிடலஃதெப் பெற்றியிலுண்டா ம்
அரவெனும்பிராந்தி யகன்றிடுந்தீப ம்
வந்துவிளக்கில் வகையதுபோ ல
ஆசானருளி லருமறையந் த
ஞானவிசாரமே ஞானதீபமுமா ம்
அவ்விளக்கங்கொண் டறிந்திடவேண்டு ம்
அதிட்டானந்தோன்றி லாரோபிதம்போ ம்
தனையாரென்றே தான்முதற்றேரி ன
துளபடியுணரி னொருங்கேயனைத்து ம்
தோன்றிடும்பழுதை தோன்றினவுட னே
கட்செவியென்றல் காணுதஃதி ன்
அகிலமுநீங்க லன்றியேதோன்றி ல்
பேய்த்தேர்போலப் பிரவர்த்தகமு ம்
கனவதுபோலக் காண்டிடுமெவையா ய்
நின்றிடலொருவி நித்திரைதன்னி ல்
கண்டிடுங்கனவிற் காட்சியீதென் று
தனைவேறுகத் தானுணர்ந்திடலி ன்
உடன்முதற்றள்ளி யொருசிவநாமெ ன்
றிருளகன்றுறுதி யிதயத்துதித்து க்
கந்தர்ப்பநகரங் கண்டிடலிற்சக ம்
கண்டிவ்வுறுதி கலக்கமில்லாம ல்
நிற்றல்சமாதி நிலையிதுவாகு ம்
உடலந்தத்தி லொன்றுவன்முத் தி
இதுநின்மலமுடை யிதயருக்காகு ம்
மலினநெஞ்சுடைய மகற்குமுன் னு
விதமாமசுத்தம் விலக்கும்பொருட்டு ச்
சுத்தவாதனையைத் தொடங் கி
மனோலயஞ்செய்யின் வாய்த்திடும்வீ டே.

வேதநெறியகவல் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினைந்தாவது

பிரமானுபவ அகவல்.

நன்னெஞ்சேவா நானுரைக்கக்கேள்
பிரமானுபவந்தனைப் பிரத்தியக்கமதாய்
அருட்குருவருளி லறைகுவன்கேளாய்
யாதோர்பொருளும் யாவராயினும்
சுருதியுத்தமதாய்ச் சொற்றிடவேண்டும்
மனவுரையதனின் மதித்திடவொண்ணாச்
சச்சிதானந்தத் தற்சொரூபத்தில்
சிறந்தசிற்சத்தி செகசத்தியென்றும்
இருவகைச்சத்தி யெனவன்றேயுள
தவையினிற்பின்னை யகிலத்துக்கேது
சிற்சத்திமுத்தி தானதற்கேது
பரத்தினிலபின்ன பாவமாயொன்றாய்
சிற்சத்திநிற்குஞ் செகசத்தியதும்
தற்சொரூபத்தைத் தானதுவிடாமல்
வேறுபோற்றோன்றி விளங்குமுக்குணமாய்
சாத்துவிதராசத தாமதமெனவே
சத்துவகுணத்திற் றாக்கியசாயை
பரமாயெங்கும் பார்த்திடுமிராசத
சாயையுயிராந் தாமதமிரண்டாம்

இருண்மாயையென விருளுயிர்த்தடுக்கு ம்
இருளினையிரிய யிருமாயைசேர்க்க க்
கணக்கதுவாகக் கருமமுண்டாகு ம்
ஆகவைவிதமு மன்றேநிகழு ம்
இவ்வைவிதமா யிலங்கியபின் னை
பரத்தினையன்றிப் பார்த்திடிலில் லை
சர்வவிடய தற்பரஞ்சுவாச ம்
சுருதியதாகுஞ் சொல்லாகமமா ய்
என்றெனவோது மெழிலார்சுரு தி
இஃதேதுணிவென் றெம்மையுமாண் ட
அருட்டேசிகனு மறைந்தனனன் றோ
நானுமெனவே ஞானநற்தந ளை
வினவிடிலித்தகை விளங்கியபிரம ம்
நீயேயென்று நிச்சயமாக த்
தத்துவமசிகொடு சாற்றினனன் றே
இவ்வுரைப்படியே யிருந்தனுபவத்தி ல்
காட்டுகேனுனக்குக் கருத்தசையா து
நன்றாய்நோக்காய் நன்னெஞ்சக மே
அரசன்றன்சே யடாதார்சே ரி
சேர்ந்தவரினம்போற் றிரிந்திடுமவ னை
அறிந்தவனொருவ னவ்விடத்தே கி
அன்னோனிடத்தி லரசவிலக்கண ம்
காட்டியுணர்த்துங் கணக்கதுபோ ல
நீசீவன்போ னிற்குமுன்கண் ணே
சிவத்தின்குறியைச் செப்பிடக்கேளா ய்
சாக்கிரமதனிற் றாக்கிடும்பொருளி ல்

நினைவெழுமுனமே நின்றிடுநிலை யே
நின்மலநிலையந் நிலையினிஞேச்சி ன்
விளங்கிடுஞேயம் விளக்கிடுஞான ம்
நோக்கிடுஞாதுரு நுவலுமிம்மூன்று ம்
நாமேயாக நன்றாய்விளங்கு ம்
அவ்விடத்தறிந்த தமலசத்தியினா ல்
அபினாபாவ மாயேகமுமா ம்
அந்நிலைநின்றே யசைவுசெய்நினைவி ல்
அடைந்திடுமிடத்தி லைவகைப்பொருளு ம்
முன்பினின்றி முழுதுநிகழு ம்
இஃதுணர்ந்திடுதே லிரும்பின்னையினி ல்
அசைவுசெய்நினைவி லடைந்தவக்கண மே
சுவாசமங்கிசமெனத் தோன்றிடும்வாக் கு
நான்றானெனவே நவிற்றிடாநிற்கு ம்
இவையேசுருதி யெழிலாகமமா ம்
நிலையினிலொன்றாய் நினைவினிலந்தா ய்
விளங்குநம்மிடத்தின் மேவுசத்திகளா ல்
இத்தகையன்றே யிருந்துடனிகழு ம்
இதனானுமே யிருஞ்சிவமாகு ம்
இவ்வனுபவத்தை யிலங்கிடநீயு ம்
கண்டுடனிருந்துங் கலக்கமதுற்று க்
கண்டிடும்பொருளைக் கருதிவேறாக ச்
சீவனைப்போலத் தியங்கினையினி நீ
நின்றநிலையே நிலையெனநிற்கி ல்
கண்டிடைம்பொருளுங் கரையுநாமா க
நினைவொடுநிலையே நிலையெனநிற்கி ல்

விளம்புமைம்பொருளும் வேருய்விளங்கு ம்
நின்றமுன்னிலக்கு நினைவொடுநிலக்கு ம்
நாமேயிடமென நம்மையேயன் றி
விளங்காதென்றும் விளங்கிடுமுன்னி லை
சற்சத்தியென்றுஞ் சாற்றியபின்னி லை
அசற்சத்தியென்று மமையின்முற்சத் தி
சுயசத்தியென்றுஞ் சொல்லுபிற்சத் தி
கற்பிதமென்றுங் கருதியுணர்ந் தே
அனைத்துநாமெனவே யறிந்தந்தறி வே
இடைவிடாதிவ்வுட லிறந்திடு ம்
வரையுநிற்றிடில் வாய்க்குநம்வீ டே.

பிரமானுபவ அகவல் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினாறாவது

சிவ்சமரசவாத அகவல்.

கலிவலியினது கலக்கமோர்காலும்
சித்தமாயில்லாத் திருமுதுகிரிவாழ்
என்னையும்பொருளா வெண்ணியாண்டருளும்
விருத்தவம்பிகையே வினையனேற்கிஃதொன்
றையமிவ்வைய மனையேநின்றல்
அன்றிமற்றொருவ ராரினுநீங்கா
திவ்வையந்தனை யானின்றகற்றத்
துணிவிதுவென்னச் சுருதியின்முடிவின்
அருளியபடியே யருள்செயவேண்டும்
எதெனிற்சொல்கே னெழில்வேதாகமத்
துயிர்பரமேக மோரிரண்டெனவே
ஓதியவகையி லும்பர்கண்முனிவர்
ஆரியர்தந்த மகமிசைக்கொண்ட
படியினிற்சென்று பரமடைந்தனர்கள்
அவையிலொன்றை யலநெறியென்றே
தள்ளுதல்கூடாச் சமரசமாகத்
திரிவையமறச் சிவையேயுணர்தின்
அனுபவப்படியே யனுக்கிரகஞ்செய
வேண்டிடுமோர்நெறி மேவியேமுயலும்
சாதகர்தமக்குச் சமரசவாதம்

அருளில்விளங்கா தனுட்டித்தீறி ல்
தானிகழ்முத்தி தானுனவர்க ட்
கருளில்விளங்கு மருளாலுனக்கு த்
திருவடிசூட்டித் திரிவுசெய்யிருளை த்
தீரவகற்றிச் சிவமதினு மே
வைத்தபரிசை வகுத்துரையென்னி ல்
உரைக்கேனியானு முன்னருள்தனி ல்
இதுவதுவென்னு மியல்புகளில்லா ச்
சச்சிதானந்தத் தற்சொரூபத்தி ல்
பேதவபேதம் பேசுதலின் றி
அநிர்வசனமதா யதுவுளபோ தே
கயிற்றினிலரவு கற்பிதம்போ ல
நினைவுருபமதாய் நிகழ்ந்திடும்பின் னை
அஃதினில்விளங்கு மறைமுப்பொருளு ம்
எத்தகையென்னி லியம்பியநினைவு ம்
சுட்டியேநிற்குஞ் சுட்டிக்கண்டிடி ல்
செகமதுவாகுஞ் செப்பியவதனை க்
காண்குதலுயிராங் காணவிளக்க ல்
பரமதுவாகும் பற்றியசகத்தி ல்
செகமதுமாயை செகத்தினைநோக்க ப்
பண்ணலஞ்ஞானம் பார்த்திடுமிடத்தி ல்
அதுவிதுவெனலா லருள்வினையிவ்வ கை
நினைவினின்மும்மல நிகழ்பரமுயிரொ ன்
றைவகைப்பொருளு மறுதியேநிகழு ம்
சொரூபமுள்ளளவுஞ் சொற்றிடும்பின் னை
கற்பிதவடிவாய்க் கலந்துடனிற்கு ம்

நினைவதுவில்லா நிஜசொரூபத்தை க்
குறித்திவைகற்பிதங் குறியாவிடத்தி ல்
கற்பிதமாக வைந்துநிகழு ம்
நினைவில்சொரூப நிகழ்வேதாந்த ம்
நினைவொடுசொரூப நிகழாகமாந்த ம்
அதனாலிரண்டு மனாதியதாகு ம்
நிஜசொரூபற்கு நிகழ்பந்தமுத் தி
ஒருகாலமுமி லுளநினைவதனி ன்
பந்தமுத்தி பகர்ந்திடலாகு ம்
நினைவிலுண்டாய் நிகழ்ந்திடுமியானு ம்
மறதியிலுயிர்போன் மயங்கியுழன் று
நின்னருளதனி னியதிசெய்தனைத்து ம்
நீபுமியானு நினைவினிலுயிருட ன்
போலவேநின்றும் போக்கியவிடத்தி ல்
ஒன்றாய்க்கண்டே னுறுதியதா க
இரண்டென்றவர்க்கு மிரண்டதாய்நிற்கு ம்
ஒன்றென்றவர்க்கு மொன்றதாய்நிற்கு ம்
இத்தகைகண்டே னெழின்முத்திய தை
இதனாலொன்றினை யுறுதியாய்க்கொண் டே
ஒன்றினைத்தள்ள வொருக்காலுங்கூ டா
நினைவில்சொரூப நிகழ்ந்திடுமிரண்டா ய்
இஃதினிலைய மெள்ளளவானு ம்
இன்றியறிந்தே னிவ்வனுபூ தி
திரிவோதுணிவோ செப்பிடவேண்டு ம்
வாராய்புதல்வா மாசறநீயு ம்
சமரசவாதஞ் சாற்றியபடி யே

என்னனுபவமு மெழின்மறைமுடிவும்
இது * திரிவல்ல வெழிற்றுணிவேயாம்
நமதருளாலே நன்குயறிந்தாய்
இதினீவாழ்வா யென்றனைவாழ்த்தி
இதுபிரமாண மெனவென்றனக்கும்
உறுதியாய்நீயே யுரைக்கிலுன்னருளில்
§ திரிவைய் மறத்தேர்ந்து
சமயிகளுடனே தர்க்கித்தலற்றேன்.

சிவசமரசவாத அகவல் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ-குமாரதேவர் சாத்திரக்கோவை முற்றிற்று.

---

* திரிவு=மயக்கம்.

§ திரிவு=அஞ்ஞானம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ-குமாரதேவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

விருத்தாசலம்

பெரியநாயகியம்மன் பதிகம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

விரிவுறுமுருவநாமமதகற்றின் விடயங்கள்விளங்குருவிதனான் [னாற்
மருவுறுபொறிபோம்பொறியறக்கரண மாய்ந்துறுங்கரணமாய்தலி
புருடன்முன்னேழுஞ்சுத்தமோரைந்தும் போமிதாற்சச்சிதாநந்தங்
கிரியையற்றிலங்குமென்றனள்விருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (௧)

உளப்படுமுருவநாமமதகற்றி னுள்ளசற்சிற்சுகந்தோன்றும்
வளப்படுமிதனாலுலகுகண்ணாடி வருநிழலாநிழன்மறிந்தால் [தாள்
விளக்குறுஞானவெளியதாமிதனின் விளையுமின்பெனவெணக்கிசைத்
கிளக்குறுதவத்தோர்தரித்துளாவிரித்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (௨)

பழுதையென்றுணரிற்றன்முனர்த்தோன்றும் பாம்புமப்பழுதையாம
துபோன்,முழுதுணரறிவாந்தன்னையேகாணின் முரணுறுசராசரமெ
வையும், மெழுதருமறிவாவிளங்குமென்றிசைத்தா ளெழுபவந்துடை
த்தெனையளித்த, கெழுமணிமுத்தநதிசெறிவிருத்த கிரியமர்பெரிய
நாயகியே. (௩)

சொருபமேதானென்றுணர்தரிற்பரனுந் துகளுறுசீவனுஞ்சகமு
மருவுதன்னினைவிலெழுந்தமித்தைகளாம் வந்திடுபந்தம்வீடிலவா [ள்
மொருவுயிர்தானென்றுணரிலம்மூன்று முளபந்தம்வீடுமுண்டென்று
கிரிதவப்பயனாய்வருமொருவிருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (௪)

அறிபொருளறிவோனறிவினைக்கொடுப்போ னானமுப்பொருளுமோர்
விடயம், பொறியுறப்பிடித்தாலுளவிதைவிடுத்தோர் பொருளைநாடுதே

ன்முனரிடையே, பிறிவறத்தோன்றுஞ்சொருபமிந்நிலையிற் பேசும்ப் பொருள்களுமிலவாங், கிறியறவறிதியென்றனள்விருத்த கிரியமர்பெ ரியநாயகியே. (௫)

அரவிலைபழுதையுணர்ந்தவர்க்கதுபோ லகிலமெய்ப்பொருளினையு ணர்ந்தோர், கொருவுருதிருத்தலெனையெனிற்கான லுறுசலமிலையெ னவுணர்ந்தும், மருவலினுறுவிகாரமேதென்னின் மலிகனவினிலுறு மென்ருள், கிருதுசெய்மறையோர்பரவியவிருத்த கிரியமர்பெரியநா கியே. (௬)

தடத்தின்மற்றதனிற்றங்குபல்கடத்திற் சாயையுஞ்சாயையில்லதுமா ய்த், திடத்தொடும்விளங்கும்விசும்புபோலீசன் சீவனிங்கிருவர்சாட்சி களா, மிடத்துறும்பினையிற்ருேன்றுறுஞ்சிவமிங் கிருவர்சாட்சிகளு மொன்றென்ருள், கிடைத்தநன்னிதியாயெனக்குறும்விருத்த கிரிய மர்பெரியநாயகியே. (௭)

ஆருயிர்தானுமவன்மனந்தைச தகங்கரத்துதித்ததுவாகும்
பேருயிர்சாட்சியானவன்மனமோ பின்னையாமாதலாலவற்குக்
கூருறுமுலகமயக்கமாமிவற்குக் குறித்ததன்லீலையாமென்ருள்
கிரனையளித்தோற்குவந்ததாய்விருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (௮)

ஓதுருநாமமகற்றிடிற்ருேன்று முள்ளசற்சிற்சுகமிதுவே
நீதறுசிவசாட்சியிங்கிதனைத் தெருந்திடுஞ்சீவனுமிதுவா
யேதமொன்றில்லாப்பிரமமாமென்றெ னிருளறவருள்புரிந்தளித்தாள்
கேதமிறவத்தோர்சூழ்தரும்விருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (௯)

எஞ்சுறுமுளத்தோடென்னையாரொன்றேயிரங்கியேதிரிந்துழல்வேனை
மஞ்சுறழ்காத்துக்கன்னனைக்குந்தி மகனெனவுணர்த்துதல்கடுப்ப
வஞ்சலென்றழைத்துநீயதுவாகு மையமின்றென்னவேயளித்தாள்
கிஞ்சுகவாயாலுஞ்சிடவிருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (௧0)

பெரியநாயகியம்மன் பதிகம் முற்றிற்று.